

Uvod

Ispred vas stoji knjižica u kojoj sam na jednom mjestu izložio neke od teorija pomoću kojih možemo dati odgovore na pitanja koja muče ljude od kad postoji čovječanstvo. Ljudi su još od pradavnih vremena pokušavali dokučiti što je okoliš koji ih okružuje, što su oni sami, što je smrt, što život, postoji li vrhovna sila koja upravlja svime, kako mogu poboljšati svoj život? O tome svjedoče arheološki nalazi hramova posvećenih prirodnim silama, crteži bogova po špiljama, ukrašene grobnice, pradavne legende zapisane arhaičnim pismima, kodeksi ponašanja, religije, rituali i sl. Ljudi su oduvijek tragali za istinom. Pri tom procesu davali su različite odgovore na spomenuta pitanja. Vjerovalo se da je vrhovna sila (Bog) munja, velika životinja, bogato urešena klada drveta, Sunce, Mjesec, mitska bića poput Raa, Murduka, Tezcalipoce, Zeusa, Jupitera... Za sve te "bogove" se vjerovalo kako su stvorili svijet i sve na njemu uključujući i ljude. Oni su hirovito vladali tim svijetom ovisno o svom raspoloženju. Ljudi nisu bili u stanju zapaziti i pravilno protumačiti opće zakonitosti koje vladaju svemirom. Primjerice dobra i loša sreća pripisivala se smjeru iz kojeg je sijevnulo ili prema kojem se širio dim žrtve paljenice. Kako se svijet ponašao ljudima je bilo nerazumljivo, a sve se pripisivalo volji bogova.

Tijekom stoljeća i tisućljeća ipak su se pojavljivali genijalci (poput Arhimeda, Euklida, Pitagore, Newtona, Galileja, Maxwella, Eulera, Pointcareea, Einsteina, Schrodingera...) koji su svojim istraživanjem otkrili neke od zakonitosti po kojima funkcionira naš Svemir. Više nije bilo čudo što predmeti padaju na tlo, munje udaraju između oblaka, željezno tone u vodi, nastupa pomrčina sunca, ptice lete, zemlja kruži oko sunca, ljudi oboljevaju od bolesti itd...

Objašnjenje koje rasvijetli sliku svijeta analogno je svijeći koja obasja tamnu prostoriju. Ono što se činilo kao crna sjena sada je komad namještaja u kutu prostorije. Ljudi žele vjerovati da su u svakom trenutku postignuli vrhunac preko kojega se ne može više ništa postići. Naročito nakon velikih postignuća. U 19. stoljeću neki su se znanstvenici hvalili kako je sve što postoji otkriveno pa stoga treba ukinuti daljnja istraživanja jer se nema više što novo istraživati. Danas se samo

možemo nasmijati ovoj glupoj tvrdnji, ali i mi u današnje vrijeme mislimo slično. Čini nam se da smo rasvijetlili gotovo čitavu tamnu prostoriju. A kad dođemo sa svijećom do posljednjeg tamnog kuta u prostoriji da i njega obasjamo shvatimo da se tamo proteže još na kilometre tamnih hodnika s tisućama drugih prostorija.

Sve paranormalne pojave (psihokineza, bilokacija, prekognicija, klinička smrt...) nama se čine paranormalnima. Smatramo ih čudima. One su još za nas nerasvijetljene. Prije stotinjak godina ovaj PC na kojemu se čudnovato pojavljuju brojke, slova, slike bio bi čudo. Nama se danas čini posve normalno da se na tankom ekranu mogu pojavljivati složene slike. Poluvodiči, diode, čipovi, kristali, svjetlovod, binarni kod i sl. nisu nikakva čuda. To su rasvijetljene stvari. Objašnjenja procesa koji se događaju u televiziji, kompjuteru ili mobitelu možete pronaći u srednjoškolskom udžbeniku fizike. Baš me zanima kako bi to prihvatili ljudi od prije nekih 100 godina. Najvjerojatnije bi bili začuđeni kao mi danas kad slušamo izvještaje o čudesnim ozdravljenjima, levitaciji, projekcijama prošlosti, budućnosti, gledanju na daljinu, fakirima kojima mač u grlu ne može nauditi, čovjeku koji ne jede već se hrani izravno sunčevom energijom...

Čini se da u tim fenomenima nema ništa više mističnoga nego što ima u padu jabuke na tlo. Svi su ti fenomeni implikacije zakona koji ravnaju svemirom. Mi doista trebamo samo otkriti te zakone da bi rasvijetlili sami sebi što se događa u svemiru. Samo što ti zakoni nisu jednostavni, jednoznačni, linearni, uvijek važeći, dokučivi današnjim znanstvenim metodama. Kako ću kasnije objasniti oni su složeni, kaotični, više ili manje vjerojatni (prisutni), fleksibilniji (ovise i o nama promatračima). Da bi dokučili takve zakone potrebno je razviti nove metode znanstvenog istraživanja. Budući da postoje kutovi u prostoriji svemira koje današnja znanost nikako ne može rasvijetliti, evidentno je da je znanstveni svjetonazor nepotpun i da treba dopune kako bi se mogli rasvijetliti novi hodnici koji se kriju iza kuta u kojem se nalaze paranormalne pojave.

Još jedan problem današnje znanosti bi bio da nam je ona donijela tehnološki napredak, ali ne i duhovni. Da prosječnog stanovnika u "razvijenoj" zapadnoj civilizaciji pošaljete natrag u prošlost za nekih 500 godina on ne bi bio ništa duhovno zreliji od njegovih novih suvremenika. Da stvarno otkrijemo "tajnu" svemira koja bi uključivala otkrivanje "tajne" o nama (tko smo i što smo mi, od kud dolazimo, zašto dolazimo, kuda odlazimo?) ne bi se samo naša tehnologija preporodila već bi smo se preporodili mi sami.

Da bi došli do tog preporoda mi trebamo otvorenog uma tragati za istinom. Svi smo mi pozvani da istražujemo svijet. Nisu veliki znanstvenici bili nekakvi bogovi (iako su imali visoku inteligenciju, kreativnost, prijamljivost za nove ideje i sreće da su mogli razviti svoj potencijal). Dosta je pročitati životopis Alberta Einsteina da bi shvatili kako je on bio samo čovjek koji je griješio u životu (npr. kad je postavio hipotezu o kozmološkoj konstanti koja je osnovna veličina

u općoj teoriji relativnosti on je krivo izračunao njenu vrijednost. Imao je sreće da su tek kasnije, kad je ispravio pogrešku, znanstvenici ispitivali vrijednost konstante. Da su je ispitali odmah nakon prvog proračuna možda danas ne bi imali opću teoriju relativnosti. Neću ni spominjati njegovog učitelja matematike u osnovnoj školi koji je prognozirao sigurni neuspjeh mladog Einsteina zbog nedostatka inteligencije.)

Svi mi smo pozvani da budemo moderni **tragači za istinom**. U tom procesu je glupo oslanjati se samo na vlastita iskustva ignorirajući iskustva i znanja koja su tijekom vremena sakupili drugi istraživači. Ta znanja su zapisana u bezbrojnim knjigama. Zahvaljujući napretku društva (barem u "zapadnom" svijetu) nama su dostupni brojni izvori informacija (knjige, časopisi, Internet, televizija, predavanja). Napredak tehnologije barem je donio ogromni napredak u tom pogledu. Potrebna je samo dobra volja i upornost da se informiramo i započnemo svoju potragu.

Tijekom svoga traganja pročitao sam brojne knjige. U njima se navode mnoge teorije koje se uklapaju jedna u drugu. Problem je što nisam naišao na niti jedan izvor koji bi u jednoj jedinoj knjizi povezao sve te zanimljive hipoteze. Stoga sam odlučio napisati ovu kratku reviziju onoga što sam pročitao i što me se najviše dojmilo. Da bi se detaljnije informirali o nekom od navedenih područja potrebno je pročitati originalne knjige, članke, poslušati predavanja, razmijeniti iskustva s ljudima koji su to već napravili.

Evo mojih glavnih izvora informacija (budući da ovo nije službena verzija nisam navodio izdavača i godinu izdanja):

Michael Talbot: Holografski Svemir

Bruce H. Lipton: Biologija Vjerovanja

Lynn McTaggart: Polje

Joseph Murphy: Moć Vaše Podsvijesti

David J. Schwartz: The Magic Of Thinking Big

Peter Andreas & Caspar Kilian: Fantastična Naučna Istraživanja

David Icke: Priče Iz Vremenske Omče

David Icke: The Biggest Secret

Des Griffin: Četvrti Reich Bogatih

Zeharia Sitchin: Revizija Postanka

A. Knez: Slobodni Zidari

Vina Parmar: Livnig On Sunlight

Vladimir Paar: Komplet Udžbenika Fizike Za Srednju Školu- Fizika 1,2,3,4

Stephen Hawking: Svemir U Orahovoj Ljuski

Stephen Hawking: Kvantna Mehanika Crnih Rupa

Ovi članci su napisani samo da zainteresiraju čitatelja i dadnu mu uvod i općenitu sliku o temama u gore navedenim knjigama. Sve teorije sam prepričao svojim riječima. U tekst sam

naravno ubacio i neka vlastita iskustva i zaključke do kojih sam došao. Tekst nije pisan za službenu uporabu tako da nedostaju footnote u kojima se točno navode izvori podataka.

Neke informacije koje se navode u tekstu su veoma izazovne i teške za uopće povjerovati, a kamo li prihvatiti. Ne mogu garantirati da su sve informacije točne, ali su se meni učinile vjerojatnima nakon istraživanja i podizanja pogleda od uobičajenih stvari prema onima o kojima rijetko razmišljamo. Zato sam ih i odlučio objasniti u tekstu svojim rječima. Ako se netko tko ovo pročita ne slaže s navedenim jer ima drukčija saznanja i dokaze da neke tvrdnje ne mogu biti točne, onda taj ima stopostotno pravo pobiti ovdje navedene tvrdnje i nazivati ih netočnim. Ali to pravo nema netko tko unaprijed odbacuje sve navedeno uz čuveno objašnjenje kojim su poklonici mainstream struja kroz čitavu povijest pobijali sve "neugodne" informacije koje su potkopavale njihov krajnje apstraktan pogled na svijet : "To jednostavno ne može biti tako!". Pri tom se naravno ne navode nikakvi dokazi koji bi pobili hipoteze ili konkretne tvrdnje. Samo se izvlači rečenice iz konteksta i osuđuje se čitavo djelo u cjelini. Ne nude se niti alternativne teorije o pitanjima na koja prezrene teorije daju odgovor. Oni koji tako osuđuju imaju isto stopostotno pravo iznijeti svoje stajalište o problemima – dati svoju alternativu teorijama, ali nema nikakvo pravo osuđivati utemeljeno mišljenje samo zato što se razlikuje od njihovoga.

Cilj mi je bio stvoriti tekstove napisane jasnim, konciznim, povezanim, koherentnim rečenicama koje se nadovezuju jedna na drugu. U nekim tekstovima se radi o vrlo složenim temama pa sam koji put morao ubaciti složenije izraze i formu teksta. Nadam se da je napisani tekst razumljiv, povezan, zanimljiv, dovoljno opširan, a ujedno i koncizan. Ako je ovaj tekst ikoga potaknuo na razmišljanje i istraživanje onda je moj cilj postignut.

Autor želi ostati anonimn - 14. rujna 2009.

Prvi dio: O znanosti

1.KAKO JE ZNANOST UTJECALA NA NAŠE ŽIVOTE

Kroz mnoga stoljeća ljudi su živjeli u primitivnim nastambama, jednostavnim životom čija je svrha bila gotovo isključivo daljnji produžetak postojanja ljudske vrste. Barem tako tvrdi službena povijest. Iako postoje indikacije da su neki drevni narodi imali naprednu tehnologiju i

"ezoterička" znanja koja se ne mogu jednostavno objasniti ako prihvatimo gore navedenu tvrdnju, čini se da ta tvrdnja ipak drži vodu za većinu društava kroz povijest. Kroz brojna stoljeća prema službenoj verziji znanje se postupno akumuliralo, brojni istaknuti pojedinci su pronalazili nove teorije i izume. S vremenom smo dosegli stupanj tehnološke razvijenosti koji barem u razvijenim društvima zapada omogućuje prijašnjim generacijama nezamislivo lagodan život. Današnja znanost je doista donijela lagodniji život milijunima ljudi. Iako mnogi autori alternativnih teorija (teorija koje se razlikuju od službene, gotovo uvijek je kritiziraju, ponekad i neutemeljeno i pretjerano pa ih stoga nazivaju *teorijama zavjere*) tvrde da nas naša tehnologija otuđuje od prirode, uništava naše "paranormalne" prirodne moći, sreću, udaljuju nas od smisla života, omogućuje veću kontrolu nego ikad prije... ja smatram takav stav pretjeranim.

Činjenica jest da danas mnogi ljudi žive nezdravim životom, bivaju lako manipulirani kroz medije, postaju skloni nasilju, depresiji i sl., ali stanje je ipak mnogo bolje nego pred nekih stotinjak godina. Iz priča koje su mi iz prve ruke ispričali moj djed, baka i neki drugi stariji rođaci o nekadašnjem "prirodnom" životu bez suvremene tehnologije nisam razlučio puno pozitivnog. Muškarci su tada po cijele dane obrađivali zemlju ili lovili ribu da bi doslovno mogli preživjeti. Dolazili bi umorni kućama gdje bi ih trebale dočekati žene koje su isto naporno radile po cijele dane da bi osigurale djeci egzistenciju. Fizičko i psihičko zlostavljanje žena i djece od strane muževa je bilo normalno i općedruštveno prihvaćena "vrijednosti". Svi su bili u strahu i gladni bi po cijele dane mislili kako doći do kruha. Ljudi su morali igrati čvrsto definirane društvene uloge. Nije bilo alternative. Ili si bio zemljoradnik ili domaćica ili svećenik ili bandit ili si umro od gladi. Sigurno je bilo i lijepih trenutaka kad su ti ljudi bili sretni, ali sve se čini da su to bile rijetke prigode.

Za učenog čovjeka se smatralo onoga tko je znao pisati, čitati, računati prirodnim brojevima. Knjige i drugi izvori informacija iz kojih danas možemo crpiti korisne podatke koji nam mogu pomoći na putu k prosvjetljenju, su bili nedostupni za 99% pučanstva. Danas je dosta otići i knjižnicu i posuditi knjigu u kojoj možete pročitati o temi koja vas zanima. Na internetu možete pronaći hrpe podataka o temama koje vas zanimaju i komunicirati s drugim ljudima koji se zanimaju za slične stvari kao i vi. Nekad je to bilo nezamislivo.

Sada se iz toga želi derivirati nekakav prirodni život, u kojem su ljudi bili slobodni, nije bilo mogućnosti globalne kontrole, ljudi su bili sretni i zbog najmanjih sitnica, produhovljeni i vjerni Crkvi, bliži prirodi i "prirodnim moćima"...

Što se tiče globalne kontrole: te ljude se nije moglo više manipulirati i mučiti nego ih se manipuliralo i mučilo. Što možeš oduzeti jednom priprostom, neukom čovjeku koji nikad nije iskusio ljubav, užitak, koji čitav dan mučno obrađuje zemlju da preživi, kojem umiru djeca od

gladi, koji vjeruje u vječnu vatru ako te ne sluša...

Što se tiče religije i duhovnosti: U uvjetima kad osnovne fiziološke potrebe pojedinca nisu zadovoljene, obični ljudi ne mogu se zabavljati uzvišenim mislima o smislu postojanja, svojim prirodnim moćima, Bogu, prirodi prostora i vremena i sl. Primarna misao je bila hrana. Ipak je čovjek duhovno biće koje ma kako jadno teži nečemu višem; spoznaji. Svjetski vođe (Illuminati – o njima ćemo kasnije) su to uvidjeli i na raspolaganju im stavili religije poput kršćanstva. Jednom zemljoradniku su od rođenja govorili o nekakvom Bogu na vrhu oblaka koji je osvetoljubive naravi ako ne slušaš njegove sljedbenike na zemlji – iste Illuminate koji su i izmislili te bajke. Ideja omotana u sjaj i raskoš na koje ti seljaci nisu bili navikli i lakoća percepcije takvog Boga činili su kršćanstvo (i druge religije poput budizma, islama, hinduizma, židovstva ali i kulta Mitre, Ozirisa, Zeusa itd...) vrlo popularnim i rasprostranjenim. Budući da je kršćanstvo bilo i sada je dominantna religija na našim prostorima pa ga najbolje poznajemo, najlakše je tom primjeru uvidjeti o čemu se zapravo tu radi. To ne znači da je ono išta gore od nekakvog kastinjskog sustava u hinduizmu. Temeljnim načelima kršćanstva ćemo se pozabaviti kasnije. Spomenimo sada samo zašto je ono bilo tako popularno, a ljudi tako religiozni. Ti ljudi navikli na težak rad su jedva čekali ići iz blatnjavog polja u relativnu raskoš crkve. Učeno svećenstvo im je serviralo sve što su navodno trebali činiti da bi si osigurali vječni život. Dakle njihova zadaća je bila doći nedjeljom i blagdanom u bogomolju, kod kuće ponavljati naučene stihove za koje su im rekli da ih Bog voli i nagrađuje njihovo ponavljanje i davanje teško stečenih dobara istoj Crkvi. To je više-manje to. Meni se baš i ne čini nekim prosvjetljenjem.

Što se tiče "prirodnih moći" (poput intuicije, samoizlječenja, komunikacije sa silama i sl.) te zdravog i sretnog života dovoljno je reći: Prosječni ljudski vijek je bio oko 35 godina. Za starca se uzimalo četrdesetogodišnjake. Stopa smrtnosti djece je bila ogromna (mojoj šukunbaki umrlo je 20 od 24 djeteta). Razlog: pothranjenost, težak rad, nezdravi uvjeti života - neznanje.

Eto takav je život bio stoljećima, a do pred nekih šezdesetak godina na našim prostorima kao i svugdje gdje tehnologija nije uzela maha. Svatko tko pokušava prikazati taj život u pozitivnom smislu i kao model kojem bi se trebalo vratiti radi protiv boljitka čovječanstva.

Iako je znanost donijela ogroman napredak u životima ljudi, današnji stupanj razvijenosti nije ideal, vrhunac preko kojeg se ne može. Pogledajmo sada dokle je došla znanost sa spoznajama.

2. DO KOJIH JE OTKRIĆA DANAS DOŠLA SLUŽBENA ZNANOST

Pogledajmo prvo kako se razvijala znanost. Suvremena znanost kakvu danas poznajemo se

počela ubrzano razvijati negdje u 18. stoljeću. U to vrijeme veliku opoziciju znanosti je predstavljala crkva. Tada nisu postojale metode, tehnologija i znanje kako ispitivati duhovno koje je spadalo pod domenu Crkve. Zato se znanost morala usredotočiti na materijalno. Materijalno se relativno lako moglo ispitivati. Da bi se mogli pozabaviti materijalnim trebalo je strogo odjeliti materijalno od duhovnog. Zato je francuski filozof Rene Descartes dao hipotezu da je materijalno potpuno neovisno i odvojeno od duhovnog. Takav potez je bio nužan budući da tadašnja znanost nije bila u stanju proučavati ovaj složeni svijet u kojem je materijalno i duhovno povezano.

Tada se vjerovalo da se čitav svemir podređuje strogo definiranim, svugdje važećim, jednostavnim zakonima. Smatralo se da je zadaća znanstvenika otkriti te jednostavne zakone.

Neki takvi zakoni su doista i otkriveni. Klasična mehanika čijem su razvoju najviše pridonijeli Newton i Galilej je mogla objasniti kretanje tijela veličine planeta pa do veličine jabuke. Tj. sva su se tijela podvrgavala točno utvrđenom zakonu. Iz toga proizlazi načelo tzv. determinizma (određenosti). Determinizam polazi od glasovite pretpostavke filozofa Laplacea koji je izrekao misao otprilike ovakvu: "Kad bi neki genij mogao u jednom trenutku znati položaje i brzine svih čestica u svemiru, mogao bi i nepogrešivo točno predviđati budućnost toga svemira."

Tj. svijet je mehanički, deterministički, subordiniran općim zakonima, **objektivan**. Nema veze tko promatra stvarnost jer nikakvo promatranje ne može utjecati na opće zakone. Kako će se čestice ponašati po zakonima opisuju tzv.

*diferencijalne
jednadžbe*

. To su složene matematičke funkcije u koje se uvrste početni podaci (poput brzine, položaja i sl.), a čijim se rješavanjem može utvrditi ponašanje nekog sustava (npr. brzina, položaj neke čestice nakon određenog vremena).

Iako je Newtonova mehanika savršeno opisivala ponašanje sustava sastavljenog od dvaju tijela koja međusobno utječu jedno na drugo i obrnuto, već pri problemu kretanja triju tijela potpuno je zakazala. Naime putanje triju tijela koja međusobno interagiraju je kaotična. Čak iako se masa trećeg tijela potpuno zanemari (*reducirani Hillov problem*), njegova putanja poprima kaotične vrijednosti. Tj. već pri malim promjenama vrijednosti ulaznih veličina može doći do ogromne promjene izlaznih veličina – rezultata tj. ponašanja sustava. To je osnovna pretpostavka **teorije kaosa**.

Teorija kaosa nam govori kako inajbeznačajniji događaj može dovesti do katastrofe. To je poznati leptirov zamah krila koji na drugom kraju svijeta dovodi nakon godine dana do tropske oluje. Samo mala promjena početnih veličina dovodi do goleme promjene rezultata. Svijet po

tome nije strogo definiran i lako shvatljiv već postoji vjerojatnost da će se i gotovo nemogući događaji manifestirati. Nešto što nam se čini slučajnim možda je prouzrokovano nekim mikroskopskim poremećajem koji nismo u stanju zabilježiti ili povezati s rezultirajućim događajem.

Drugo važno otkriće vezano je uz strukturu same materije. U početku se materijalno uistinu činilo kao nešto skroz različito od duhovnog. Znanstvenici su tijekom stoljeća pokušavali odgonetnuti od čega se onda materija sastoji. Došli su do spoznaje da se sićušne čestice nazvane atomima tvore materiju. Tada su išli korak dalje i počeli istraživati od čega se sastoji sam atom. Na kraju su došli do fascinantne spoznaje: **Atom** koji bi trebao graditi čvrstu materiju je gotovo potpuno **šupalj**. Čak i relativno masivna jezgra atoma koja se sastoji od protona i neutrona nije kompaktna već se sastoji od još manjih čestica nazvanih kvarkovima. Tako da je gotovo potpuno nejasno kako nešto tako šuplje i prazno može tvoriti čvrstu materiju.

Treće važno otkriće je vezano za promatranje čestica tj. promatranje stvarnosti. Kad izdvojene elektrone promatramo u pokušaju da im odredimo brzinu i položaju u datom trenutku, dolazimo do zaključka da je to nemoguća misija. Naime samim promatranjem mi mijenjamo položaj elektrona ili njegovu brzinu tako da je nemoguće odrediti obje veličine u isto vrijeme. (da bi se promatrao elektron potrebno ga je staviti pod gama zrake. To je elektromagnetsko zračenje najkraćih valnih duljina koje su još manje od elektrona tako da se elektron, slično kao preparat u svjetlosnom mikroskopu, može vidjeti. Ali fotoni gama zraka prenose veliku energiju koja utječe na elektron tako da ga izbija iz putanje i mijenja mu brzinu. Stoga se pri promatranju uvijek javlja stanovita pogreška). To je takozvano **Heisenbergovo načelo neodređenosti** - temelj **kvantne fizike**.

Svijet kvantne fizike nije objektivan. Naime realnost tj. položaj i brzinu elektrona ne definira samo objekt (elektron) već i subjekt (promatrač). Tj, ne može biti pasivnog, objektivnog promatrača već samo aktivnog sukreatora stvarnosti. Ako je promatrač onaj koji promatra onda je on automatski time i modifikator stvarnosti. Da bi promatrač bio objektivan on ne smije promatrati. Ali onda nije promatrač.

Najvažnija riječ u kvantnoj fizici je *vjerojatnost*. Mine možemo znati gdje se elektron točno nalazi već rješavajući diferencijalne jednadžbe možemo samo odrediti vjerojatnost da će se elektron nekom trenutku nalaziti na nekom mjestu. Ali elektron bi se mogao nalaziti i na bilo kojem drugom mjestu. Elektronima vladaju neki zakoni samo što oni nisu točno određeni, jednostavni, linearni već nevjerovatno složeni.

Navest ću još neka otkrića službene znanosti za koja većina ljudi nikad nije čula. U pokušaju da

dokuči što je svjetlost i elektromagnetsko zračenje općenito Albert Einstein je došao do zaključka da se svjetlost ponaša kao val dok se neometano širi prostorom. Ali pri interakciji sa materijom (mogli bi reći: kad je svjetlost promatrana) ona se ponaša kao roj čestica (*fotona*)! To je tzv.

valno-čestična priroda svjetlosti

(koju ima i elektromagnetsko zračenje općenito). Ali ni to nije sve. Iz tzv. de Broglijevih valnih relacija došlo se do rezultata da se i materija može ponašati kao val (valno-čestična svojstva tvari). Sve su ovo stvari koje mogu zvučati prilično nevjerojatno, ali se nalaze u običnim srednjoškolskim udžbenicima fizike.

Ipak je u znanstvenoj, službenoj fizici kakvu pronalazimo u školskim udžbenicima svijet kvantne fizike ograničen na vrlo male, subatomske veličine (reda 10^{-19} m). Tvrdi se da takvi opisane pojave vrijede ekskluzivno za subatomske veličine dok se za makrosvijet koji mi opažamo ne mogu primijeniti (makro-tijela titraju malim otklonima tako da se to titranje ne može primijetiti. Atomi, elektroni i druge sićušne čestice titraju isto tako malim amplitudama, ali su oni sami mali pa je to titranje zamjetljivo.)

To bi bilo savršeno uredu da pomoću te paradigme možemo objasniti **fenomene** kao što su čudesna izlječenja, placebo efekt, ljude koji hodaju po vatri, gutaju mačeve, sjede na čavlima, bivaju probodeni oštricama preko čitavog tijela, jedu žilete i sl. a ipak ostaju neozlijeđeni. Nadalje: sposobnost bivanja u isto vrijeme na dva mjesta (bilokacija), predviđanje budućnosti (prekognicija), gledanje na daljinu, sinkronicitet, kazualnost, telepatija, različite projekcije događaja iz prošlosti, teleportacija, duhove bukače iz ukletih kuća, vjerska ukazanja, krvave stigme na svetačkim udovima, materijalizacija hrane. A tu su i izvantjelesna iskustva, fenomeni kliničke smrti i vizije zagrobnog života, iskustva prije rođenja, iskustva iz prošlog života, ali i neke obične stvari kao ljudsko pamćenje, pa već prije spomenuti atom koji je šupalj a gradi čvrstu materiju.

Pokušavajući dokučiti kako su svi navedeni fenomeni mogući, znanstvenici (naročito dr. fizike Bohm i dr. neuropsihologije Pribram) su otišli korak dalje i primijenili kvantnu fiziku i na makrosvijet. Tu teoriju zbog analogije sa hologramom nazivamo **holografška teorija**. Riječ je o jednom potpunom novom pogledu na svijet koji se toliko razlikuje od danas opće prihvaćenog da ga većina ljudi, ali nažalost i znanstvenika automatski odbacuje kao neutemeljenog i suludog. Naime trebalo bi iz temelja promijeniti čitavu sliku za koju većina ljudi drži da opisuje svijet koji svakoga trenutka opažamo. Trebalo bi prihvatiti da su materija i energija jedno te isto, da je i svijesti vrsta fine energije. Trebalo bi ukinuti zaštitnu hipotezu o odvojenosti materijalnog i duhovnog koju je uveo Descartes u 18. stoljeću. To je neprihvatljivo većini ljudi koji se po svojoj prirodi užasavaju bilo kakve promjene i nepoznanice tj. izlaska iz komfornosti, sigurnosti poznatog i utvrđenog. Iako se svi navedeni fenomeni uklapaju u holografšku teoriju, danas su malobrojni znanstvenici koji su spremni ozbiljno se uhvatiti u koštac s njom. Ipak se teorija

razvija i za vjerovati je da ćemo u budućnosti razraditi teoriju. Descartesova pretpostavka o odvojenosti je odigrala važnu i pozitivnu ulogu u razvoju znanosti. Ali sada je znanost zrela da ode korak dalje i da se uhvati ukoštac s onim s čim se nije mogla baviti prije 2 stoljeća. Vrijeme je da se krene korak dalje.

Evo kako bi mogao izgledati taj korak dalje...

Drugi dio: Holografika teorija 1. ŠTO JE TO HOLOGRAF?

Holograf je iluzorna 3D projekcija nekog predmeta u prostoru. Iako se čini identičan originalnom predmetu, on je zapravo iluzija. Naime da rukom prođemo kroz holograf činilo bi nam se kao da smo prošli kroz prazan prostor.

Hologram nastaje tako da jednu lasersku zraku (*laser* je koherentan izvor svjetlosti. Ta znači da su zrake koje emitira takav laserski izvor jednakih valnih duljina i faznih pomaka te usmjerene. Možemo reći da su u skladu, harmoniji, dok su zrake koje emitira užareni plin ili neko drugo užareno tijelo nekoherentne tj. različitih valnih duljina, faznih pomaka i nisu usmjerene. Zbog koherentnosti laserskih zraka one mogu međusobno interferirati.) podijelimo na 2 identična dijela. Jedan od tih dijelova izravno usmjerimo na holografsku ploču, dok drugi dio obasja predmet, te se nakon toga isto lećama dovodi na istu holografsku ploču. Tako se ta 2 dijela preklope. Nastaje *interferencijski uzorak*

(interferencija valova-uzmimo primjer valova na vodi. Kad se sudare sva vala i poklope im se dol i brijeg kao rezultat takvog poklapanja- interferencije nastati će ravna crta. Takvu pojavu nazivamo destruktivna interferencija. Nasuprot tome ako se poklope dva brijega ili dva dola nastat će rezultatni val s dvostruko većim brijegom - dolom. Takvu interferenciju nazivamo konstruktivnom). Spomenuti interferencijski uzorak se na ploči vidi kao nerazumljivi mreškasti skup tamnijih i svjetlijih pruga. Ali kad taj uzorak obasjamo trećom, neovisnom zrakom iz nekog drugog izvora, nastaje savršena prostorna reprodukcija izvornog predmeta.

Hologram također pokazuje neka zanimljiva svojstva:

Svaki dio slike holograma sadrži sve informacije potrebne da bi se mogla rekonstruirati čitava nova slika predmeta (kad holografsku ploču razbijemo na više dijelova na svakom dijelu se

pojavi čitava nova rekonstrukcija). Tj. svaki dio projekcije sadrži u sebi čitavu projekciju. Dakle nema prostora već je u svakoj točki sadržan čitav hologram. Takvu pojavu nazivamo *nelokalnost*.

Što je holografska ploča veća to će slika biti jasnija, oštija. Kod manjih ploča slika je općenito mutnija. (tj. razbijanjem na dijelove nastat će manje, mutnije projekcije ali ipak čitave, a ne parcijalne).

Sve se ovo nalazi u običnom srednjoškolskom udžbeniku fizike. Ali kako nam sada hologram može pomoći pri razumijevanju svemira?

2. SVEMIR KAO HOLOGRAF

Proučavajući paranormalne fenomene znanstvenici su došli do zaključka da bi takvi fenomeni bili mogući kad bi se stvarnost ponašala slično holografu. Za to postoji velika vjerojatnost budući da se parapsihološki fenomeni stvarno događaju. Osnovna ideja holografske teorije bi bila: materija koju opažamo oko sebe nije kruta, čvrsta kakvom se čini. Čak i prema službenoj verziji ona je sastavljena od iluzornih, šupljih atoma. Pokazuje i valna svojstva tj. materija titra poput valova samo na nezamislivo malim valnim duljinama tako da to titranje ne možemo opaziti. Holografska teorija ide korak dalje. Ona nam govori da materija egzistira u obliku *valnih obrazaca* sve

dok se ne promatra. Kad naša *svjesnost*

(uvodim pojam svjesnosti pod kojim podrazumijevam našu svijest, podsvijest, ego, dušu, fizičko tijelo; ukratko sve što egzistira u nama) "obasja" valne obrasce oni postaju čvrstom materijom. Prema Heisenbergovom načelu neodređenosti i sama svjesnost kao promatrač igra značajnu ulogu u tome kako će se valni obrasci manifestirati u materiju.

Proširimo malo ove izazovne tvrdnje.

Ako svemir funkcionira na navedeni način onda je hologram njegova analogija. Valni obrasci su analogni s interferencijskim uzorcima koje obasjava treća zraka – naša svjesnost, te tako nastaje hologram - stvarnost. Mi smo kao treća zraka sukreatori stvarnosti, a ne puki promatrači. Kakva će se stvarnost projekirati ovisi uvelike o našoj svjesnosti.

Teško pitanje je što ili tko zapravo stvara te valne obrasce. Ipak je očigledno da oni postoje, a da materija ne egzistira na način na koji mi mislimo. Mogli bi reći da je sve iluzija, ali ja se ne bi složio sa tim. Naime iluzorna je samo naša slika koja nastaje kao rezultat dekodiranja valnih obrazaca. A sva materija stvarno postoji samo ne na način na koji mi mislimo već u obliku valova. Do tu danas možemo doći primjenjujući proširenu znanost. Pitanje što stvara ono što je analogno interferencijskim uzorcima na holografskoj ploči, i obasjanom predmetu koji se projekcija spada više u područje filozofije nego fizike. U svojoj knjizi "Holografski svemir" Michael Talbot je izvor valnih obrazaca nazvao **dubljim ili implicitnim redom** (implicitan-zavijen, skriven). Iz njega se izvija po određenim zakonitostima eksplicitni red (eksplicitan-jasan, očigledan) tj. naš 3D svemir koji mi svakodnevno iskušavamo. Eksplicitni red je podređen implicitnom. U implicitnom redu nema prostora i vremena. Svaka točka sadrži sve ostale točke u sebi. Sve je jedno i jedno je sve. Sve je spojeno i jedinstveno. Čak je i vrijeme iluzija. Dublji red je

nelokalan

(kao i hologram). Nelokalnost je teško objasniti nama koji smo naviknuti na 3D svijet. Najbolje je dati analogiju s nekom prostorijom koju snimamo s dvije kamere postavljene u različitim kutovima te sobe. Slike s kamere neće biti identične. Znači li to da snimaju različite sobe? Dakako da ne. Samo snimaju iz različitog kuta pa se i slike razlikuju.

Mi svijet opažamo kao skup odvojenih, izoliranih elemenata. Ja nisam netko drugi već mogu samo iskusiti svoja vlastita iskustva. Kako je tome onda tako?

Naša svjesnost je uzrok tome da vidimo sve izolirano. Naime ona je važan sukreator stvarnosti, a ne puki promatrač. Kako će ona dekodirati valne obrasce i predočiti ih u našu osobnu stvarnost koju mi iskušavamo ovisi o:

- 1.) uvjetovanosti DNK kodom
- 2.) sustavu podsvjesnog vjerovanja
- 3.) svjesnom mišljenju i volji

Te tri kategorije određuju koja će se stvarnost projekirati. Sam proces kojim nastaje projekcija stvarnosti nazivam **dekodiranjem**. Ono o čemu ovisi način na koji projekcija nastaje nazivam **kutom dekodiranja**.

. Taj kut ovisi o tri navedene stavke.

One nisu neovisne jedna o drugoj već su isprepletene i uvjetuju jedna drugu. Iako je naše fizičko, ali i tzv. astralno tijelo samo iluzija ono ipak snažno određuje naše iskustvo. Kao rezultat toga mi naše misli o tom iskustvu utiskujemo u podsvijest gdje se formira sustav vjerovanja. On bitno utječe na ono što ćemo svjesno misliti, ali se također i modificira uslijed tih misli. Iako je uvjetovanost DNK kodom automatska i bazična ona je ipak manje moćna od misli. Službena biologija je proglasila DNK kod jedinim uzročnikom za biokemijske reakcije u našim tijelima. To bi značilo da DNK određuje koji će se spojevi sintetizirati u nama. Ti spojevi utječu (po službenoj znanosti potpuno kontroliraju) na naše zdravlje, bolest, emocije, inteligenciju i sve ostalo. Mi smo po tome biološki strojevi. Najnovija istraživanja koja je proveo dr. Lipton ukazuju na to da se u našem tijelu sintetiziraju oni spojevi čiju sintezu potiču podražaji iz okoliša. Nije DNK taj koji određuje naš cjelokupni život. DNK nosi samo upute kako treba sintetizirati određene proteine (protein se sastoji od aminokiselina. Postoji tek dvadesetak vrsta aminokiselina, ali više milijuna vrsta proteina. Kakva će svojstva imati protein ovisi o redoslijedu aminokiselina ugrađenih u protein. Upravo DNK određuje kojim će se redom ugrađivati aminokiseline u protein). Da li će se dotični protein doista sintetizirati ovisi o okolišu. Okoliš pak ovisi o mislima i sustavu podsvjesnog vjerovanja (okoliš je samo projekcija nastala dekodiranjem implicitnog reda iz nekog kuta). Misli i sustavi podsvjesnog vjerovanja ovise međuostalim i o DNK. Vidimo da je to složeni sustav u kojem je sve povezano.

Tvrdu materiju, kemijske supstancije u mozgu koje stvaraju osjećaje nije moguće mijenjati mislima. Ali te kategorije su samo projekcija. Da bi promijenili projekciju dovoljno je promijeniti kut dekodiranja. A taj kut možemo mijenjati. Dakle mi možemo mijenjati stvarnost.

Uvjetovanost DNK kodom i okolišem je automatska. Zato dijete kad se rodi i dok još nema izgrađen sustav podsvjesnog vjerovanja i svjesne kognitivne sposobnosti ipak može interagirati s 3D okolišem. Ali podsvjesno vjerovanje koje surađuje s svijesću je nadređeno tom DNK-okoliš sklopu jer upravo ono određuje što će se iz implicitnog reda manifestirati i postati okoliš koji DNK opaža i podvrgava mu se.

Vratimo se sada na implicitni red. On u sebi sadrži sve informacije tj. sve vrste valnih obrazaca.

Ali mi ne dekodiramo sve što se nalazi u implicitnom redu. Mi dekodiramo samo ono što iz našeg kuta dekodiranja možemo "obasjati". Mi vidimo određenu sliku nekog predmeta. Kad promijenimo kut dekodiranja mi promijenimo i stajalište tako da tada vidimo sliku istog predmeta samo iz drugog kuta. Ne možemo vidjeti u isto vrijeme bezbrojne slike predmeta iz svih perspektiva.

Ako nam se slika sobe iz nekog kuta ne sviđa najbolje nam je pomaknuti kameru u neki kut iz kojeg ćemo imati ljepši pogled. Postavlja se pitanje kako to učiniti? Kako možemo promijeniti kut dekodiranja?

Konkretno metode ću navesti u zadnjem dijelu knjige. Sada ću se samo osvrnuti na uobičajene načine kojima mi definiramo i mijenjamo svoje kutove dekodiranja. Već smo pojasnili o čemu ovisi naš kut gledanja implicitnog reda. Iako se čini da utjecaj okoliša na DNK igra primarnu ulogu u tom procesu, naše misli očito mogu mijenjati okoliš. Stoga upravo one imaju primat, ali ne i samostalnost. Dokazi za to su svi parapsihološki fenomeni koje sam naveo u gornjem članku. Dokaz za potonju tvrdnju o nesamostalnosti misli u dekodiranju je mala učestalost parapsiholoških fenomena.

Pogledajmo sada kako ljudi stvaraju svoju stvarnost.

3. STVARATI - MIJENJATI STVARNOST 1 : uvod i zakon privlačenja

Mi živimo u čvrstom trodimenzionalnom svijetu u kojem u 99.99% slučajeva čvrstom rukom vladaju fizikalni zakoni koje smo otkrili ili ih još nismo u potpunosti dokučili. Postoje uzročno-posljedične veze. Morat ćete prijeći određeni put da bi došli do nekog mjesta. Morat ćete pričekati 2h da bi oni stvarno prošli. Ako ste pali i pri padu slomili ruku trebate čekati mjesec-dva da bi ona zarasla. Primjeri su bezbrojni i nalazimo ih na svakom uglu. Znanost ih više-manje uspješno objasnila. Ali ipak u onih 0.001% slučajeva događa se nešto čudno. Hrana

se materijalizira iz ničega, rane se pojavljuju i nestaju bez razloga, žeravica ne može ozlijediti ranjivo tkivo noge, potpuno smrckana kost se reintegrira u sekundi... Neki izvještaji o tim fenomenima mogu biti prenapuhani i lažni, ali to ne znači da ih jednostavno možemo sve zanemariti. A ako naša neka teorija nikako ne može objasniti stvarne događaje to znači da je u najmanju ruku nepotpuna te je treba nadopuniti. Holografska teorija, koja je zapravo nadopuna kvantne fizike, spaja navedene različite događaje koje se na prvi pogled nikako ne mogu staviti pod isti nazivnik. Objasnimo prvo što je to zajedničko svim tim fenomenima.

To su vjera u rezultat i promijenjeno stanje svijesti često popraćeno snažnim emocijama onoga tko proizvodi te fenomene. Da bi mogli promijeniti stvarnost važno je da se poklope neki čimbenici. Kao prvo, naša svijest i podsvijest trebaju misliti jednako tj. vjerovati da je nešto moguće. Objasnimo prvo koja je veza podsvijesti i svijesti.

Sve naše misli, iskustva, proživljeni osjećaji se nalaze u nekom kutku podsvijesti. Ipak neki događaji imaju veće značenje od drugih. Da ne bi svi događaji bili jednako rangirani brine se svijest. Možemo reći da je svijest čuvar podsvijesti. Svijest se brine da lažne informacije ne ulaze u podsvijest kao točne. Stoga svijest razlučuje što je dobro, a što loše, što je laž, a što istina, što se stvarno dogodilo, a što smo samo zamišljali. Svijest može biti u krivu, ali podsvijest će sve jedno prihvatiti ono što svijest smatra točnim. Možemo sami sebe zavaravati, misliti pozitivno, uvjeravati se u nešto što želimo vjerovati i sl., ali ako smo uvjetovani svojim odgojem i iskustvom da je to krivo podsvijest će odbaciti te permise. Uzalud ćemo se mučiti pokušavajući postići nešto ako naša podsvijest ne surađuje sa svijesti. Svjesni um je na milijune puta slabiji od podsvjesnog.

Podsvijest je kako se čini povezana izravno s implicitnim redom. Ona ga može mijenjati, ili barem mijenjati kut iz kojega se vrši dekodiranje. Svjesni um to ne može raditi. To znači da podsvijest može mijenjati stvarnost shodno svom doživljaju o njoj, dok svjesni um nema takvih mogućnosti. Ako je neka slika urezana u podsvijest postoji velika vjerojatnost da će se ta slika s vremenom manifestirati i u vanjskom svijetu. Spomenimo primjer hipnotiziranog čovjeka kojem je hipnotizer utisnuo u podsvijest sliku da jede jabuku. Iako je čovjek jeo sirovi krumpir on je osjećao okus jabuke. Kasnije mu je isto tako hipnotizer rekao da neće vidjeti svoju kćer koja je bila isto prisutna u prostoriji. Unatoč tome što mu je kćer bila doslovno ispred nosa on je nije vidio. Ali je zato savršeno dobro vidio sve ostalo u sobi, uključujući čak i ručni sat koji se nalazio iza leđa djevojke. Publika prisutna u prostoriji je i dalje dekodirala valne obrasce koje kao rezultat tog dekodiranja obično vidimo kao npr. tu djevojku. Ali hipnotizirani je promijenio kut gledanja tako da sada više nije dekodirao spomenute valne obrasce tako da nije mogao ni vidjeti svoju vlastitu kćer.

Da bi mijenjali kut dekodiranja prvo moramo utisnuti novu sliku u naš podsvjesni um. Najlakše je utisnuti neku sliku u podsvijest u stanju promijenjene svijesti. To su sanjivo stanje, hipnoza, meditacija ili trans. Naime tada je čuvarica podsvijesti – svijest isključena ili je njezina uloga reducirana na minimum. Emocije iščekivanja, uzbuđenja i ekstaze pojačavaju intenzitet efekta. To je prava večernja molitva koja biva ustlišena. Naime kad se ti elementi spoje, naše misli dobivaju frekvencije koje mogu mijenjati način na koji mi dekodiramo valne obrasce, ali moguće je da se mijenjaju i sami valni obrasci tj. implicitni red. Tako mi moleći mijenjamo stvarnost.

Nažalost mi neprestano molimo čitav naš život, a možda i poslije njega. Kažem nažalost jer često izmolimo destruktivne stvari koje ne želimo da nam se događaju u našem životu. Često dekodiramo osjećaj nemira, nezadovoljstva, depresije, boli, fizičke bolesti, siromaštvo itd...

Malobrojni su ljudi koji uopće znaju kako i zašto se stvari oko nas događaju, a još malobrojniji oni koji znaju kako teoretsko znanje primijeniti u praksi. Kao rezultat mi na ovom svijetu imamo gomilu nezadovoljnih, nesretnih, depresivnih, ogorčenih ljudi koji žive u bijedi, siromaštvu, bolesti, osamljeni, neprihvaćeni i sl. Mnogi se smatraju žrtvama gena, okoline, okolnosti, politike i svega što se može zamisliti. Ali čini se da smo svi mi zaslužili ono što imamo. Mi to možemo i trebamo promijeniti.

Napisane su brojne knjige o moći pozitivnog mišljenja tj. **zakonu privlačenja**. U tim knjigama se ukratko radi o tome da sve naše misli donose neke određene posljedice u naš život. Mi doprinosimo stvaranju onoga u vanjskom svijetu za što vjerujemo u svome da je točno unutaršnjem svijetu. Budući da možemo mijenjati svoje misli možemo i preokrenuti stvarnost u svoju korist tj. pomoći sami sebi. Takve knjige se stoga često nazivaju i knjigama

samopomoći

. Iako takve knjige prenaplaćavaju moć misli i ne objašnjavaju zašto zakon privlačenja djeluje, u njima stoji dosta točnih informacija. Autori tih knjiga su očito zanemarili utjecaj DNK na naše dekodiranje stvarnosti, činjenicu da mi nismo sami na ovome svijetu već i drugi ljudi mogu mijenjati stvarnost utječući tako i na nas, ali i mogućnost postojanja zagrobnog života u kojem nekako skiciramo u glavnim crtama naš budući život (o tome ću govoriti kasnije). Zakon privlačenja koji je opisan u tim knjigama me podsjeća na Newtonov zakon gravitacije koji može predvidjeti savršeno točno gibanje dvaju tijela ako se svi ostali utjecaji zanemare. Ali u stvarnosti nema takve situacije već je ona uvijek složenija. Kao što smo rekli, već se gibanje tri biljarske kuglice koje se točno u istom trenutku sudare jedna s drugom ne može predvidjeti jer je ono kaotično. A kako bi onda mogli znati točno što će nam donijeti neke naše misli koje interagiraju sa milijardama drugih misli koje naši bližnji u svakom trenutku proizvode. Uzmimo jednu situaciju iz knjige da bolje shvatimo danu analogiju:

Neki čovjek je negativno mislio o svom šefu. Vodio je žestoke unutarnje razgovore u kojima se svađao s njim, te pri tom osjećao snažne emocije gnjeva, srdžbe, ogorčenosti i mržnje prema svom pretpostavljenom. Kao rezultat toga šef ga je zapostavljao, nije mu htio dati povišicu, promaknuće, čak niti priznanje za njegov rad koji je bio po svim kriterijima iznadprosječan. Čovjek je došao na terapiju kod autora knjige koji mu je rekao da počne blagoslivljati svoga šefa, te da u sanjivom stanju što intenzivnije zamišlja mentalnu sliku (bolje reći film) na kojoj mu šef daje povišicu, čestita mu stiskajući mu ruku i ljubazno se smiješeći. Čovjek je to navodno napravio i za nekih 2-3 mjeseca utisnuo u stvarnosti ono što je već bilo utisnuto u njegov unutarnji svijet.

Po tome bi se dalo zaključiti da smo mi jedini odgovorni za sve naše veze sa drugim ljudima. Čovjek je mislio negativno i to mu je donijelo negativnu reakciju pretpostavljenog. Čovjek je promijenio misli na pozitivno i njegov šef mu je također postao sklon. Ja smatram da je ta slika idealizirana. Naime i šef također ima svoje vlastite misli. Nije zaposlenik centar svemira koji putuje svemirom u kojem šetaju neoblikovani duhovi koji čekaju da ih on oblikuje shodno svojim dojmovima. Zamislimo slijedeći scenarij: nervozni zaposlenik je ušao u šefov ured. Šef je isto tako bio nervozan te ga je stoga zasmetalo kako njegov subordinirani govori s njim, iako je ovaj imao izvrsne rezultate. Šef ga je htio spustiti na zemlju pa mu je nabrusitim tonom rekao da rezultati trebaju biti još bolji. Zaposlenik je bio ogorčen te je na izlasku počeo voditi već od prije spomenute negativne unutarnje razgovore. Šef je također bio ljutit kako je podređeni ljutito, prijeteći napustio kancelariju pa je i šef počeo zamišljati negativne mentalne slike popraćene stresom.

E pa tko je onda kriv za nastalu situaciju? Razmotrimo sad i primjer koji nećete pronaći u niti jednoj knjizi samopomoći.

Zamislimo scenarij u kojem osoba A simpatizira osobu B. Ali osobi B su rekli da A zapravo glumi, samo je iskorištava i iza leđa ogovara s prezirom. Uzmimo da je osoba B povjerovala glasinama i da je nedovoljno prosvijetljena da sve oprost, te počinje negativno misliti o A vodeći unutarnje razgovore u kojima napada i uzvraća uvrede osobi A. Čiji će se onda unutarnji svijet staviti u realnost. Očito je da se ne mogu oboje potpuno realizirati budući da su protuslojni. Koja će realnost prevladati?

Ali u navedenim knjigama nema takvih primjera. U njima bi pratili misli jedne ili druge osobe. Osoba A misli pozitivno. Pozitivno se realizira. Ili bi razmatrali osobu B. Ona misli negativno. To okreće osobu A protiv nje. Negativne misli su joj donijele negativne događaje.

Oni koji kritiziraju knjige samopomoći očito imaju donekle pravo. Ali ne možemo jednostavno potpuno zanemariti neku ideju ako nije potpuno točna. Vjerujem da su stvari kao krađa, zlonamjerno ogovaranje, ubojstvo, varanje i upropaštavanje drugih ljudi, autodestruktivne misli poput kompleksa manje vrijednosti, umišljenih bolesti ...ali i sve ostale stvari za koje nam savjest govori da nisu u redu (grižnja savjest) tj. zbog kojih imamo osjećaj krivnje, straha, ljutnje, ogorčenja i sl. povezane sa nekim negativnim događajima u našem životu kao što su bolest, odbacivanje od strane drugih, depresija, PTSP, financijski bankrot, obiteljski krah, padanje pod utjecaj raznih ovisnosti, dolazak destruktivnih ljudi u naš život koji nas sputavaju itd...ali i sasvim beznačajnim stvarima koje nam se u danom trenutku mogu činiti negativnima.

Isto tako smatram da pomaganje drugima, suradnja s njima, briga za opće dobro, općenito borba za svoje ideale (taman bili oni protuslovni) donosi u naše živote sreću, blagostanje, zadovoljstvo, dolazak dobrih ljudi koji nam mogu pomoći u duhovnom napretku, materijalni prosperitet i tko zna već koje sve pozitivne događaje koje želimo da nam se dogode.

Ali mi se često zna dogoditi da mislim neke negativne misli ili pak jasno zamišljam najgori scenarij, a ipak se sve razriješi na pozitivan način koji sam priželjkivao. Ali nažalost i suprotno. Koji put bi nešto pozitivno očekivao da će se dogoditi, ali se ništa ne bi desilo. Kad bi zakon privlačenja bio linearan i jednostavan onda riječ razočarenje ne bi postojala u jeziku. Naime mi bi vjerovali u nešto i proizveli to. Nikako se ne bi mogli razočarati jer bi sve što smo očekivali i mislili pronašlo realizaciju.

Da zaključim misao: *Zakon privlačenja postoji. Samo nije linearan, jednostran i jednostavan već kompleksan, kaotičan, a time i često nepredvidiv* (vidi o teoriji kaosa). Teško da ćemo ga uspjeti do kraja razumjeti samo pukim filozofiranjem. Možda kad se znanost bude napredovala do stupnja kad će prihvatiti postojanje "duhovnog" (iako mi se čini da ne postoji jasna granica između materije i duha-vidi kasniji paragraf) budemo moći spoznati kako neke specifične misli u specifičnim okolnostima mijenjaju stvarnost.

4.MIJENJATI STVARNOST 2: parapsihološki fenomeni

Razmotrimo sada u detalje parapsihološke fenomene koji djeluju na istom principu na kojemu djeluje i zakon privlačenja. Zapravo su ti fenomeni samo drastičnija manifestacija istog zakona. Mi privlačimo određenu stvarnosti time što rezoniramo na sličnim frekvencijama na kojima rezonira ta stvarnost. Promjenom frekvencije svjesnosti (uma, duha, tijela) mijenja se i stvarnost.

Različiti fakiri, sveti ljudi ulaze prvo u trans, a tek onda gaze po žeravicama, levitiraju, probadaju

se mačevima, jedu britvice i sl. Oni utisnu u svoju podsvijest sliku da im vatra ne može naškoditi. Ulaskom u stanje transa ta slika biva lakše utisnuta u podsvijest. Stoga podsvijest mijenja kut dekodiranja implicitnog reda tj. počinje rezonirati na drukčijoj frekvenciji. Sada više nema dekodiranja škodljivih efekata koji bi trebali biti dekodirani zajedno s valnim obrascem vatre. Budući da nema dekodiranja, nema niti osjećanja škodljivih efekata na fakirovoj koži. Ista priča je i sa jedenjem žileta, gutanjem mačeva, jedenjem živih zmija i sl. Javne demonstracije takvih pojava možda tim fakirima služe za vlastito "utvrđivanje gradiva". Možda i njima treba s vremena na vrijeme podsjetnik da su takvi fenomeni normalni i u skladu s zakonima univerzuma. Svi mi znamo kako neka ideja glasno izgovorna pred publikom ima veću "težinu" od puke misli. Tako je i javna demonstracija uvjerljivija za njih same, a potiče i druge na razmišljanje.

Čudotvorna izlječenja u različitim svetištima se događaju onima koji vjeruju u Boga te s jakim emocijama iščekuju ozdravljenje. Važno je shvatiti da nije to nikakva sveta voda, posebni kip, sveto mjesto koje ozdravlja. Ozdravljenje ne nastupa zbog programiranosti DNK da reagira ozdravljenjem (dekodira ozdravljenje) na fizički podražaj već zbog programiranja podsvijesti. Ozdravlja samo vjera u navedeno. To navedeno može također biti i neki lijek ili pak obična vodovodna voda. U medicini je poznat efekt kad liječnik kaže pacijentu da ga tretiraju nekim lijekom koji uvelike pomaže ozdravljenju, a zapravo mu daju običnu vodu. Pacijent to ne zna, pa očekuje poboljšanje zbog djelovanja lijeka. I ono doista dolazi iako ga po službenoj paradigmi svijeta uopće ne bi moglo biti. Taj efekt je čak i službeno priznat, iako zanemarivan od strane medicinskog establišmenta. Naziva se **placebo efekt**. Dakle ako sebe možete uvjeriti da je ekran vašeg kompjutera svet i sklon vam donijeti zdravlje i sreću svakako učinite to jer bi vam ekran stvarno mogao biti sklon. Dakle, ozdravlja samo pomicanje u kut dekodiranja iz kojeg više nema dekodiranja bolesti.

Ekstremniji slučajevi placebo efekta su sa stajališta službene medicine neobjašnjiva izlječenja. Bezbrojni su izvještaji o trenutnom nestanku takozvanih neizlječivih bolesti poput raka, tromboze, živih rana, teških opekotina i sl. Sve je te ljude izliječila iskrena vjera u nešto popraćena iščekivanjem rezultata. To nešto je najčešće Bog, ali i nedjelotvorni novi lijek za kojega je doktor rekao da pomaže.

Znači li to da placebo efekt treba podcjenjivati pripisujući mu attribute lažan, umišljen, hirovit? Odgovor je ne! Mogli bi reći da je čitav naš doživljaj svijeta jedan placebo efekt (placebo efekt u proširenom smislu). Da pojasnim: Kod placebo efekta mi programiramo svoju svijest i podsvijest tako da dekodiramo iz implicitnog reda neku stvarnost (u datom slučaju ozdravljenje, popuštanje bolova). Kad uzimamo "pravi" lijek mi smo već programirani svojom DNK da dekodiramo određenu stvarnost (primjerice pad povišene tjelesne temperature kad uzmemo aspirin, ili trovanje kad pojedemo otrov). Budući da je programiranost DNK kodom automatska, čvrsto određena (za svaku vrstu živih organizama) i bazična mi je neoprezno nazivamo

stvarnom. Epitet umišljeno, iluzorno, lažno mi dajemo istom takvom programiranju podsvijesti zato jer je ono fleksibilno, nije automatsko već zahtjeva rad (svjesni ili nesvjesni), nije unaprijed ograničeno nekim određenjem ima neograničeni broj mogućnosti, a s time i varijacija. Dakle placebo efekt je stvaran isto kao i efekt aspirina na upalu grla.

U slične paranormalne pojave spadaju i vjerska ukazanja. Kad se vidjelicama ukažu svetcima poput Marije, Isusa, svetog Antuna, svetog Josipa... gotovo se uvijek ukažu u obliku lokalnih kipova pred kojima su se te vidjelice redovito molili. To bi upućivalo na to da su vidjelice zamišljali određenu projekciju štovanog sveca. Ipak se čini da tu ima više od pukog zamišljanja pojedine vidjelice posebno ako razmotrimo poruke koje ta ukazanja redovito prenose. Kao najlogičnije objašnjenje za takve pojave mi se čini manifestiranje **kolektivnog nesvjesnog uma**. Taj pojam je dobro poznat i prihvaćen čak i u službenoj psihologiji. Naime misli, osjećaji, vjerovanja svijetu nas su nešto (vjerojatno vrsta fine energije), a ne ništa. A kad nešto postoji onda ono može samo promijeniti oblik, ali nikako ne i potpuno nestati (prvi zakon termodinamike). Dakle naše misli ne nestaju već nastavljaju negdje egzistirati u nekom obliku.

Spomenuo bi zanimljive zaključke do kojih je došlo vjersko udruženje "teozofi" koji se bave mislima i njihovim djelovanjem na materijalni svijet. Teozofi tvrde da su naše misli neka vrsta fine energije koju naš mozak proizvodi i odašilje u prostor. Misli putuju prema osobi kojoj su upućene, i ako ta osoba ima misao koherentnu odaslanju misli, onda odaslanja misao ostaje zarobljena u auri osobe kojoj je bila upućena. Ne bih ulazio u to tko je osnovao teozofsko društvo, kakve su njihove namjere, što proizlazi iz navedenoga itd... ali bi naglasio zanimljivu pretpostavku koju nam daje njihovo učenje. A to je da slične misli koje rezoniraju na sličnim valnim duljinama bivaju privučene jedna drugoj.

Iz službene znanosti znamo što se događa kad zvuk frekvencije slične specifičnoj frekvenciji nekog predmeta pogodi dotični predmet. Dolazi do pojave zvane *rezonancija*. Što su frekvencije (zvuka i predmeta) sličnije jedna drugoj to prijenos energije koju nose zvučni valovi na predmet biva učinkovitiji. Zvuk rezonantne frekvencije može razbiti inače prilično čvrst predmet na komadiće. To se događa kad operna pjevačica zapjeva, a čaše uokolo popucaju, kad ultrazvuk razara bubrežni kamenac. Opasniji primjer rezonancije je i glasoviti slučaj kad je relativno slab vjetrić srušio novi viseći most njišući ga sve jače i jače.

Dakle valovi slične frekvencije se mogu superponirati i pri tom im se znatno može povećati amplituda (možemo reći jakost). Tako se i slične misli (slične misli – slična frekvencija) mogu superponirati i isto dobiti na snazi. A taj se utjecaj onda ne može zanemariti. Te rezultantne misli mogu mijenjati implicitni red. Očito je da će jača snaga jače promijeniti svijet. A budući da masa ljudi danas vjeruje u kršćanstvo i sl. njihove misli mogu proizvesti moćne manifestacije

njihovih vjerovanja.

Objasnimo sada poruke koje prenose ukazanja. Kolektivno nesvjesno igra odlučujuću ulogu u tome kako će se manifestirati **budućnost**. Kako će izgledati život za 30, 40, 50, 100 godina ugrubo skicira upravo kolektivno nesvjesno. Objasnimo prvo što nam holografika teorija ima za reći u vezi protoka vremena. Nama se čini da vrijeme teče nepromjenjivo, stalno, konstantno, svima jednako brzo, iz prošlosti prema budućnosti.

I službena znanost je spoznala da to nije točno. Prema općoj i specijalnoj teoriji relativnosti vrijeme ne teče svima jednako brzo. Kako će teći vrijeme nekom tijelu ovisi o njegovoj brzini, ali i o jačini gravitacijskog polja u kojem se ono nalazi. Što je brzina veća to vrijeme sporije prolazi u odnosu na promatrača koji miruje. Da bi efekt ovoga bio značajan brzine moraju biti bliske brzinama svjetlosti. Sve ovo nije toliko važno za naše razmatranje, ali iz ovoga se može razaznati da vrijeme uopće nije ono što se čini već ovisi o položaju subjekta.

Zamislimo sad mjehuriće zraka u čistoj vodi. Mjehurići se spajaju jedan sa drugim, fluktuiraju, dižu se prema površini. Zamislimo sada u implicitnom redu slične mjehure koji u sebi sadrže određene slike svijeta u budućnosti. Naša vjerovanja, misli, osjećaji uzrokuju da neki mjehur raste, smanjuje se, fluktuiraju, približuje se realizaciji u "stvarnom svijetu". Mediji (vizionari) nas redovito izvještavaju o različitim slikama kako bi svijet mogao izgledati za stotinjak godina. Neki govore o crnoj stvarnosti u kojoj će ljudi živjeti u podzemnim gradovima u strahu jedni od drugih, drugi govore o idiličnom hipi životu u ponovo pročišćenoj prirodi, treći o životu u svemiru...

Moguć je i nekakvi drukčiji scenarij budući da se naši mjehurići mogu i spajati, razdvajati, fluktuirati....

Čini se da će se realizirati, bolje reći dekodirati, očitati iz implicitnog reda ona budućnost koju budemo uvjetovali utiskivanjem misli u kolektivno nesvjesno.

Dakle nema slučajnosti već samo povezanosti koju nismo u stanju uočiti!

Kolektivno nesvjesno neki povezuju i sa krugovima u žitu, NLO viđenjima, prekognicijom

(predznanjem o nekim budućim događajima). Čudno ponašanje NLO-a koji se pojavljuju u zabačenim zaseocima, ostavljaju tragove u žitu, a time i dokaze o svojoj prisutnosti, ali u isto vrijeme žele ostati anonimni nije baš logično. Kao i činjenica da su se izvještaji o NLO-ima raširili tek u 20. stoljeću kada su mediji proširili vijesti o njihovom postojanju. Iako se poznati slučajevi poput Roswela u kojima su navodno pronađena tuđinska tijela teško mogu objasniti ovom teorijom ipak je ne možemo u potpunosti zanemariti. A teorija nam govori da bi NLO-i mogli biti pukaprojeksija kolektivnog nesvjesnog. Meni se najvjerojatnija čini hipoteza koja ujedinjuje obje teorije. Možda su neka ukazanja

NLO

-a stvarno proizvod kolektivnog nesvjesnog uma. Ali vrlo vjerojatno postoje i druge svjesnosti u svemiru. Teško je da implicitni red dekodiraju samo materijalni predmeti i bića koja su jednom imala ili imaju materijalno tijelo. Vjerojatnije je da u svemiru postoje i druge svjesnosti čiji je kut dekodiranja možda drukčije uvjetovan od našega (npr. nemaju grubo fizičko tijelo, imaju drukčiju DNK koja reagira na drukčije podražaje nego naša). To bi automatski davalo takvim bićima sposobnosti koje mi moramo mukotrpo razvijati. U izvješćima o NLO otmicama oteti su redovito izvješćivali o čovjekolikim bićima čudnih tijela koja su ih podvrgnula svojoj volji, komuniciraju telepatijom, lete u letjelicama koje ne podliježu zakonu inercije (piloti koji su na radarima očitali NLO-e govore o trenutnom zaustavljanju, a zatim i ubrzanju do ogromnih brzina tih objekata. Takve promjene brzine bi ubile fizičko tijelo koje dekodira ono što homo sapiens automatski dekodira od svog rođenja). Očito je da tuđinska znanost nije samo unaprijedila tehnologiju već, za razliku od naše, i same tvorce tehnologije.

Vratimo se sada ukazanjima za čije se objašnjenje trebalo upustiti u ove

poduže digresije. Čini se da kolektivno nesvjesno može prenositi poruke pojedincima o tome kako bi budućnost mogla izgledati. Potpora toj tvrdnji su slučajevi **prekognicije** u kojima su ljudi dobivali viđenja u snu o nekim budućim događajima.

Početak 20. st. istraživači su vršili javne ankete o tome da li su možda ljudi sanjali tada aktualne tragične događaje potonuća Titanica i odrona zemlje u malom engleskom selu Abefran u kojem su poginula djeca u lokalnoj školi koja je bila zatrpana. Dosta ljudi je pozitivno odgovorilo na upit. Naravno da je među njima bila nužna količina varalica koji su samo htjeli 5 minuta slave, ali neki izvještaji su se činili uvjerljivima. Dosta ljudi je u snu dobilo slike, čak i imena koja su korespondirala sa stvarnim budućim događajima. Pitanje je samo da li su te vidjelice potpomogle realizaciji tih događaja?

Čini se da prorok samim time što prorokuje potpomaže ispunjenju svog proročanstva. Ako ljudi vjeruju u ono što im se kaže, bolje reći ako su uvjetovani svojim iskustvima da vjeruju u to, onda

će im se to vrlo vjerojatno i ispuniti.

Osim već spomenutog placebo efekta postoji i **nocebo** efekt. Isto tako kako vjerovanje u pozitivni ishod donosi ozdravljenje tako i vjerovanje u negativni ishod donosi bolest pa čak i smrt. Spomenimo samo primjer čovjeka kojem su liječnici dali dijagnozu karcinoma jednjaka od kojeg će umrijeti najkasnije za 6 mjeseci. Čovjek je umro prema prognozama, ali na obdukciji nije uočen nikakav karcinom jednjaka već samo 2 manja karcinoma koji ga nisu mogli ubiti. Čovjek je bio naučen, uvjetovan da vjeruje liječnicima. Povjerovao je u njihovu dijagnozu i sam sebe osudio na smrt.

Navest ću još jedan dokaz koliko je moćna psiha koja vjeruje u nešto. Danas slušamo izvještaje o stigmama na rukama i nogama nekih kršćanskih propovjednika. **Krvave stigme** se pojavljuju točno na onim mjestima na kojima su ih umjetnici kroz povijest prikazivali na slikama, kipovima, reljefima i sl. Često ponavljani motivi koje su pokazivali tim ljudima uvjetovali su njihovo bezuvjetno vjerovanje u njihovo postojanje (iako postoje indicije da su događaji iz Biblije u kojima se opisuje Isusov život i propovijedanje njegovih učenika zapravo čista fikcija nekoliko rimskih pisaca iz 3. st. AD!). Postoje čak i neki slučajevi kad krv iz stigmati teče prema gore tj. protiv zakona gravitacije. Naime na kipovima je krv pokazana kako teče iz sredine stopala prema nožnim prstima. Iako je pri ležećem položaju stopalo okrenuto na drugu stranu pa bi krv trebala teći u obrnutom smjeru po zakonima fizike, to ne sprječava moćne misli propovjednika da interveniraju u dekodiranje implicitnog reda te tako mijenjaju stvarnost.

Sva ova egzotična ponašanja u prirodi se savršeno uklapaju u holografsku teoriju dok ih službena znanost ne može objasniti. Ove fenomene danas zovemo čudima. Isto kako bi prije nekih dvjestotinjak godina nazvali ovaj kompjuter, televiziju ili pak običnu baterijsku lampu. Nadam se da će u budućnosti znanost prihvatiti postojanje svih ovih fenomena. Samo njihovim temeljitim istraživanjem možemo spoznati kako oni u potpunosti djeluju te kako se njima može upravljati. Nadam se da ćemo ih upotrijebiti za napredak, a ne zlorabiti u svrhu što veće kontrole i izrabljivanja drugih.

Do sada sam iznio hipotezu o tome kako funkcionira svijet u kojem živimo. Sada ću se pozabaviti temom što se događa u ovom svijetu.

Treći dio: Teorija zavjere

1. KAMO ŽELIMO STIĆI

U holografskom svemiru u kojem živimo sve je povezano. Izvor sve moguće materije i energije

nisu različite stvari. Nema odvojenih, zasebnih izvora već samo različitih načina na koje se očitava isti izvor. Dakle, svi smo mi povezani jedni s drugima. Čak i s onim što zovemo neživom materijom. Kad bi doista spoznali ovu istinu mi bi živjeli u raj. Pojmovi kao: rat, tuča, droga, kriminal, ubojstvo, zlostavljanje, prijevara, krađa, otimanje, silovanje, ali i uzroci tih ponašanja: osuđivanje, ogovaranje, frustracija, praznina, depresija, osamljenost, dosada, neprijateljstvo, mržnja koji svi proizlaze iz **straha, a strah iz neznanja o stvarnoj prirodi Svemira**, bili bi nepoznati. Tko bi pri zdravoj pameti otimao sam od sebe, sam sebe trovao, krao sebi stvari, isprebijao se tako da završi u bolnici, mrzio sam sebe jer ima različite dijelove tijela i sl.?

Pod znanjem ovih istina ne mislim na puku svjesnost da su one točne. Evo ja osobno (moja svijest) smatra(m) da je holografška teorija točna. Pa moram priznati da samim iscrpnim proučavanjem građe nisam doživio neko prosvjetljenje. Još uvijek se znam osjećati izoliran, sam, frustriran, depresivan, u sumnji, strahu, bijesu... Još uvijek koji put osjetim porive da ogovaram, osudim, lažno optužim, ukradem, prevarim, iskoristim, omalovažim, ogadim, napadnem svoje bližnje tj. samoga sebe. Još uvijek sam u strahu od njih, a i oni najvjerojatnije u strahu od mene. Zašto? Zato jer sam uvjetovan DNK kodom koji je automatski doveo do iskustva od najranijeg djetinjstva koje je u mene usadilo određeni sustav vjerovanja. Ta uvjetovanost nije niti približno savršena već manjkava. Stoga ja percipiram sebe kao izoliranu jedinicu koja ne zavisi od drugih ljudi, ali i životinja, biljaka, predmeta. Druge percipiram kao različite od sebe, kao opasne jedinice koje će me raniti ako njima ne manipuliram tako da naprave ono što meni odgovara. To je u 3D omći u kojoj se nalazimo točno. Postoje ljudi, emocionalni invalidi, koji žele uništiti druge na razne (gore navedene) načine. Ali oni to ne rade iz čiste zloće. Rekao bi da sama zloća niti ne može postojati u ljudskom biću. Može postojati samo strah koji rađa prazninu, frustraciju, gorčinu, mržnju, bol, beznađe. Ti osjećaji postoje u svima nama u većoj ili manjoj mjeri (možda su neki sveci, jogiji uspjeli nadvladati strah znanjem, ali oni su doista rijetkost tako da riječ "svima nama" drži vodu). Ubojice, kriminalci, dileri, zlostavljači, silovatelji posjeduju veću količinu navedenih emocija. Ali i relativno dobrim ljudima te emocije nisu nepoznate. Stoga smo svi mi (zatočenici vremenske omće) nažalost ponekad opasni za druge, ranjavamo ih. *Ne iz zloće, nego iz vlastite slabosti*

Patnja će ostati u nama sve dok ne iskorijemo neznanje tj. ne doživimo **prosvjetljenje**. Kad se to dogodi shvatit ćemo kakvu moć imamo i kakvog smo se blaženstva odricali. Znat ćemo da nikad nismo sami, izolirani da smo svi jedno, da nam je sve znanje dostupno. I znati ćemo kako pristupiti tom znanju i koristiti ga na najbolji način.

Neki autori navode da smo već nekad davno, prije početka iluzije vremena, bili u tom raj, ali da smo se nekako uspjeli zatvoriti ovdje gdje smo sada. Ali je protuslovlje! Naime kako smo onda uspjeli iz raja zaglibiti u ovo? Sve smo znali, odlično se osjećali, ali smo sada tu u 3D iluziji i patimo?

Gledajući našu božansku prirodu u sebi zapitam se kako je moguće da možemo pasti tako nisko? Kako se moguće odreći tolikog znanja koje možemo imati? Koja je svrha našeg egzistiranja u 3D svijetu? Kako smo uopće zaglibili u ovu vremensku omču?

Teorija **ljudske devolucije** nam može donekle dati odgovor na ova pitanja. Teoriju ljudskedevolucije nam kaže kako su različite vrste životinja, biljaka, a naposljetku i čovjek nastali inteligentnim i namjernim intervencijama duhovnih entiteta u materiju. Svi mi iz 3D svijeta smo se odvojili od vrhovnog bića tako da smo svoje želje pokušavali ostvariti izvan okvira njega samog. Tako smo počeli rezonirati na nižim frekvencijama. To nužno dovodi do gubitka znanja, porasta frustracija, želja, nagona. Zbog takvih misli mi smo postali kompaktilni s materijom. Zato manifestiramo fizičko tijelo. Različita tijela su pogodna za različite stupnjeve spoznaje. Zato danas i imamo toliki broj vrsta živih organizama. Čini se da je homo sapiens najviši stupanj spoznaje u materijalnom svijetu. Samo je čovjek svjestan sebe i svoje okoline i ima mogućnost apstraktnog mišljenja o tim kategorijama. Fizička tijela živih bića su nastala uslijed potrebe duhovnih entiteta za njima. Oni – duhovni entiteti su ih dakle svjesno i namjerno razvijali. Takva predodžba o razvoju života na zemlji se kosi s *Darwinovom teorijom evolucije*

Dokazi koji idu u prilog teoriji ljudske devolucije su brojni arheološki nalazi diljem svijeta koji datiraju iz razdoblja u kojima nisu smjeli postojati. Kosturi anatomske suvremenih ljudi su pronađeni u slojevima zemlje iz geoloških razdoblja (pleistocen-prije oko 2 milijuna god. , eocen-prije oko 40 milijuna godina, čak i kambrij-prije oko 400 milijuna godina) bitno starijih od 150.000 (darwinistička teorija tvrdi da se homo sapiens odvojio od homo erectusa prije 150.000 godina. Takva hipoteza strogo eliminira mogućnost postojanja homo sapiensa prije tog razdoblja). Znanstvenici mainstream teorije pokušavaju sakriti, diskreditirati ili banalnim načinom objasniti takva otkrića (nakon takvog otkrića uvijek se čuje polemika oko toga da li su te kosture naknadno ukopali, da li su možda kasnije prodrli u starije slojeve uslijed tektonskih previranja i sl. Postoje brojni slučajevi u kojima je stratifikacija tla nedirnuta-nema znakova poremećaja slojeva zemlje koji nužno nastaju pri kopanju, kosturi pronađeni u čvrstim stijenama duboko u rudnicima što čini takve teorije o kasnijem podrijetlu kostura manje vjerojatnim). Nije samo pojava homo sapiensa upitna. U nekim naslagama koje datiraju iz kambrija (prije oko 400 milijuna godina) pronađeni su fosili kritosjemenjača – biljaka koje su se prema službenoj verziji pojavile tek u kredi (prije oko 70 milijuna godina).

Ako su arheološki pronalasci doista stari kao slojevi u kojima su pronađeni onda to dokazuje da je čovjek postojao i u ranijim fazama zemljine prošlosti. To bi impliciralo pretpostavku da kad god je duhovnim entitetima trebalo čovječje tijelo oni su ga manifestirali. Dug vremenski period

ili slučajnost nije potrebna. Kao dodatni dokaz protiv Darwinove teorije evolucije je složenost samih gradivnih jedinica živih organizama kao i fizioloških procesa unutar samih. Neke procjene pokazuju da bi za slučajni nastanak života iz kemijskih spojeva vjerojatnost bila $1:10^{120}$ (0,00...1 20 nula...01-dakle gotovo jednaka 0!). Gotovo je nevjerojatno da će nastati funkcionalni proteini koji će se spojiti i organizirati u živi organizam pukom slučajnošću. Mala je vjerojatnost je da bi od jednostaničnih organizama slučajnim korisnim mutacijama (korisne mutacije su mnogo rjeđe od štetnih) pojedinih gena nastao složeni biokemijski aparat poput mrava, a da ne govorim čovjeka. Da se uvjerite kolika je složenost tih funkcija i koliko je mala vjerojatnost da tako što može nastati slučajno pročitajte samo fiziologiju oka ili zgrušavanja krvi u malo posjekotini. Čini se mnogo vjerojatnijim da je nepismena osoba nasumičnim, slučajnim pritiskanjem tipki napisala "Braću Karamazove" nego da je život nastao pukom slučajnošću.

To bi jedini mogao biti odgovor kako smo se pronašli u 3D svijetu. Odgovorom zašto smo došli tu smatram tvrdnju da je svrha našeg života napredovati u spoznaji, produbiti znanje tako da opet povratimo višu frekvenciju našim mislima. Kad opet počnemo rezonirati na višim frekvencijama moći ćemo se vratiti u okrilje vrhovnog bića iz kojega smo se nekako uspjeli odjeliti. Kad konačno doživimo prosvjetljenje tj. iskustvom dođemo do gore navedenih istina, tada ćemo se moći osloboditi vremenske omče. Dakle *svrha života je učenje iskustvom u svrhu povratka okrilju Vrhovnog bića tj. Boga.*

Sve ovo filozofiranje nam može pomoći na našem zadatku učenja samo toliko da nam pojasni kuda idemo, kamo želimo stići i kuda ne bi trebali ići. Uzmimo analogiju sa planom grada i putnikom koji je po prvi puta u tom gradu. Filozofiranje je analogno planu grada. Ako je plan točan, uvelike može pridonijeti orijentaciji. Ako je pak prepun krivo ucrtanih ulica onda zbunjuje i odmaže. Najopasnije je ako su na planu ucrtane sve ulice točno, a objekt koji tražimo nije naveden. Kako bilo, puko promatranje plana neće nas donijeti na mjesto na koje želimo stići. Za to će se trebati pomučiti hodati. A kako hodati? Kako uopće izgleda to hodanje? Što to znači?

Odgovor bi mogao biti u tehnici koju ću opisati u zadnjem dijelu. Sada ću navesti ono što se spontano dogodi u nama kad rezoniramo na višoj frekvenciji. A to je spontana ljubav prema svima. Kad vidimo u drugima bićima poštovanja vrijedne svjesnosti koje se nalaze pred istim zadatkom kao i mi sami, ali se ipak razlikuju od nas zbog kuta dekodiranja onda suosjećanje, razumijevanje, pomaganje, opraštanje i želja za zbližavanjem se javljaju same od sebe. Kad ove vrijednosti stavljamo u prvi plan ne zbog manipulacije drugima i sobom već zbog toga što istinski želimo drugima i sebi dobro, to se naziva **bezuovjetnom ljubavlju**. Ipak nije dovoljno samo mehanički znati ove činjenice da bi iskusili blaženstvo bezuvjetne ljubavi. Potrebno je promijeniti kut dekodiranja. Kako se to konkretno može postići otkriti ću u zadnjem dijelu knjige.

Odgovor na pitanje kako iskusiti bezuvjetnu ljubav pokušali su dati mnogi filozofi, učitelji, vjerski vođe, mistici, psiholozi, pisci, psihijatri... Neki tvrde da je odgovor u braku u kojem supružnici zajednički reprogramiraju defenzivni sustav vjerovanja iz djetinjstva. Neki zagovaraju meditaciju i post u osami. Neki pomagaju siromašnima, misionarenje, uronuće u Isusa Krista, gledanje Sunca... Vjerojatno je da postoji više načina kako postići prosvjećenje bezuvjetne ljubavi koje donosi potpunu harmoniju sa svijetom i sobom. Smatram da je ključ u trudu i radu na samospoznaji. Na pravom putu smo kad možemo razumjeti druge, kad ne radimo ono što drugima šteti već im pokušati pomoći, kad težimo za idealima i radimo ono za što držimo da je ispravno. Time pomažemo sebi i drugima da dostignemo viši stupanj znanja kojem težimo. Na tom višem stupnju nema konstantnog unutarnjeg nemira, nezadovoljstva, srdžbe, frustracija, ovisnosti. Nema dakle pokretača negativnog ponašanja tako da nije potrebno ulagati ogromne količine energije u samokontrolu. Mi automatski postizemo zadovoljstvo unutar sebe. To zadovoljstvo se širi i na druge ljude u našoj okolini. Tako se mijenjajući sebe mijenja i druge.

To su naši ideali. Automatski ih slijedimo. A najbolje slijeđenje ideala i intuicije je ono za koje se uopće ne mučimo.

Iskustva koja steknemo treba besplatno dijeliti s drugima, a ne ih sebično zadržavati za sebe ili krug odabranih. A ako smo doista došli do stupnja koji sam malo prije opisao onda nećemo niti imati potrebu za moći (samo-promocijom kroz isticanje sebe kao spasitelja) ili novcem (prodavajući svoje ideje za novac).

Na ovu temu ću se kasnije vratiti. Sada sam samo htio dati sliku idealnoga. Da bi tu sliku ostvarili u svijetu potrebna je sinergija čitavog čovječanstva.

Sada ću opisati kako izgleda naš svijet koji mi sami stvaramo dekodirajući implicitni red iz kuta neznanja (neprosvjetljenja).

2. VREMENSKA OMČA

Kad napustimo fizičko tijelo kažemo da je nastupila smrt. Budući da duša postoji ona ne može samo tako nestati. Ja smatram da mi nikuda ne nestajemo već samo počinjemo dekodirati implicitni red iz drukčijeg kuta. Iz kuta zagrobnog života dekodiraju se finiji, fleksibilniji, rjeđi valni obrasci. K tome nema ni podsvijesti-sidra koje nas na ovom svijetu veže za određeni kut dekodiranja. Stoga se on može mijenjati neusporedivo brže i lakše nego u ovom 3D svijetu. Na prvi pogled duša odlazi u različiti svijet. Ali u principu to je isti iluzorni svijet koji funkcionira na

principu holografa.

Potkrijepimo ove tvrdnje iskustvima koja su ljudi diljem svijeta doživjeli u stanju **kliničke smrti**. Svim tim izvještajima su zajednički neki elementi kao izdizanje iznad mrtvog fizičkog tijela, promatranje samoga, trenutačno stvaranje na zamišljenom mjestu, osjećaj jednoga sa svime, trenutačno proživljavanje minulog života, susret sa važnim osobama u životu, susret sa Bogom kakvog smo zamišljali. Sve ovo se uklapa u holografsku teoriju; nelokalnost (putovanja), nepostojanje vremena (promatranje čitavog života u trenutku), dekodiranje zamišljenoga (slika Boga kakvog smo zamišljali). Iako ovo budi strahopoštovanje čini se da je to *samo iluzija na višoj razini*

Kako izaći konačno iz iluzije? Gdje izaći? Što je onda istina? Nemam pojma!

Ali do god budemo sputani krivim vjerovanjima koja nam govore kako smo nemoćni, da je puko slušanje naredbi koji drugi govore, a ne slijeđenje svojih ideala put k spasenju, kako će nas netko drugi – obećani spasitelj spasiti, smatram da ćemo lizati vremensku omču. Kako su moćna vjerovanja svjedoče vizije pakla koje su imali brojni pacijenti u stanju kliničke smrti. Nisu ograničavajuća vjerovanja na zemlji samo tu opasna. Ona su još opasnija u "astralnom svijetu" gdje još lakše modificiraju stvarnost po svojoj slici. Stoga ako nekoga želiš zarobiti u vremensku omču, napravi da povjeruje u svoju nemoć, zloću, krivicu, sputanost i nužnu kaznu. Ali zašto?

3.TKO NE BI ŽELIO DA IZAĐEMO IZ VREMENSKE OMČE?

Iako nisam pobornik postojanja sotone, vraga, demona i sl. ipak vjerujem da postoje sile koje u vlastitom neznanju misle da im ne odgovara da itko doživi prosvjetljenje bezuvjetne ljubavi. Takvo ponašanje je karakteristično za primitivniji gmazovski mozak. Upravo zato se čini da su te sile **gmazovski entiteti iz tzv. niže četvrte astralne dimenzije**. Oni rezoniraju na niskim frekvencijama, na istim onima na kojima rezoniraju negativne emocije straha, krivice, ljutnje, beznađa, ali opet višim od onih na kojima rezonira 3D svijet. Budući da su rezonantni sa tim emocijama, njihovu amplitudu (tj. snagu) mogu pojačavati negativne emocije.

Ti reptili žive u neznanju, strahu. Oni su žrtve. Boje se promjene koje bi im bezuvjetna ljubav donijela. Ali to im ne daje opravdanje za ono što rade. A to je da namjerno pokušavaju

proizvesti što veću količinu negativnih emocija na ovom svijetu. Oni gledaju samo svoju kratkoročnu korist dok su emocionalno tupi da suosjećaju sa drugima. Oni su sami u zatvorenici, ali su također i tamničari koji pokušavaju i druge strpati iza rešetaka. Stoga u svijetu pokušavaju suzbiti znanje koje bi moglo pomoći preobrazbi samih ljudi dok ipak dopuštaju tehnološki napredak.

Osvrnimo se na gmazovsko ponašanje. Oni imaju veliku inteligenciju i znanje, jak poriv za samoodržavanjem, bore se svim sredstvima za ciljeve koje si samo kratkovidni mogu zacrtati, emocionalno su tupi. Boje se promjene i žele zadržati pod svaku cijenu postojeću sigurnost. Baš kao i naš reptilski, stari mozak. Svi ovi porivi se nalaze i u nama. Oni su automatski uključeni. Da bi preuzeli kontrolu nad njima moramo uključiti naš novi mozak tzv. prednji režanj koji je povezan sa našom svijesti, savjesti, apstraktnim razmišljanjem. Tj. moramo se boriti protiv životinjske prirode i otvoriti se za suradnju, a ne borbu s drugima. Ti reptili to nisu spremni učiniti, a ne žele niti da mi budemo. Stoga nam kroz razne institucije, programe, potrebe i sl. nameću da što više upotrebljavamo stari, reptilski mozak, a da novi isključimo. Budući da je to lakše učiniti nego se boriti protiv životinjske prirode u sebi (lakše je upravljanje avionom prepustiti automatskom pilotu koji nas vodi u sigurnu propast nego preuzeti ručno upravljanje i odvesti se gdje želimo stići) ti reptili danas uvelike uspijevaju u svojem naumu.

Pogledajmo sada općenite tehnike kojima nas reptili sputavaju u našoj evoluciji.

4.KAKO ZAROBITI LJUDE U VREMENSKU OMČU?

Kad nekome želiš nametnuti nekakvu soluciju to možeš učiniti na dva načina. Prvi način je da fizički, izravnim, neposrednim prijetnjama i njihovom egzekucijom natjeramo osobu da nešto napravi. Drugi način je da uvjerimo tu osobu da je ta solucija za njeno dobro. Da vidimo koji je način bolji.

Recimo da ja iz nekog razloga želim mikročipirati neku veću populaciju ljudi jednoga grada. Stoga sam unajmio desetak plaćenika koji su počeli loviti ljude okolo, prebijati ih i naposljetku im ugradili čip. Nakon nekoliko slučajeva u kojima su ljudi bježali i borili do iznemoglosti da ih se ne mikročipira, po gradu se pročulo da neki luđaci teroriziraju ljude. Ljudi su se okupili, prosvjedovali, bijesna rulja je ulovila neke plaćenike koji su ih odveli do mene, ja sam morao pobjeći iz države, promijeniti ime, a uspio sam mikročipirati jedva dvadeset ljudi.

U drugoj državi sam sreo prijatelja – stručnjaka za biološko oružje. On mi se pohvalio kako je upravo dizajnirao neki novi smrtonosni virus. I na um mi je pala ideja... zaraziti ćemo nekoliko ljudi tim virusom, stvoriti paniku, a zatim objaviti da je lijek za tu pošast... mikročip! Bi tako. Sada su ljudi sami dolazili do mene moleći me da ih spasim mikročipirajući ih. Neki su čak ponudili i donacije za dobrotvornu zakladu. Povukli smo novi virus iz optičaja i spasili zemlju od pošasti, mikročipirali čitavu državu, a ove godine sam nominiran i za Nobelovu nagradu za mir i medicinu... Nije loše, samo da me ljudi iz matičnog grada ne prepoznaju.

Iz ove groteskne priče vidimo kako djeluju *fizičke, a kako mentalne rešetke*. Također smo upoznali i najvažniju tehniku okivanja mentalnim rešetkama. To je tzv.

Problem-Reakcija-Rješenje
proces

. U oba dijela priče ja sam želio isto - mikročipirati stanovništvo. U prvom dijelu sam ubacio rješenje bez problema i reakcije. Ljudi su se naravno bunili. U drugom sam dijelu uvjerio ljude da je to njihovo rješenje koje je za njihovo dobro. Ljudi su ovaj put prihvatili rješenje.

Dakle mentalne rešetke su daleko opasnije i moćnije od fizičkih. Fizičke se mogu činiti neugodnijima. Naime mi se svjesno bunimo protiv njih. Pobunu karakterizira eksplozija neugodnih, negativnih osjećaja. Ipak se na kraju čovjek osjeća bolje jer smatra da se borio za svoje ideale i da je napravio što je mogao. A koji put pobunom se i postigne ono što se htjelo. Dok smo u fizičkom zatvoru uvijek nas drži neka misao da je jedini problem taj zatvor, da se imao kome vratiti, da bi bili sretni da nismo tu.

Kad se pak nalazimo u mentalnom zatvoru mi uopće ne znamo što nas muči, protiv koga bi se trebali boriti, što propuštamo. Vidimo samo beznadnu situaciju u kojoj smo puke bespomoćne žrtve neke više sile. Bez osviještenja ne može doći do oslobođenja ni u kojem slučaju. Samo nastavljamo generirati negativne osjećaje iskaljujući ih na drugima (i tako širimo negativnu energiju). Ne vidimo nikakvu perspektivu, nikakvo mjesto gdje bi bili sretni. Znamo samo za stanje našega jada. Ne želimo niti promjenu, dapače užasavamo je se iako nam je grozno u sadašnjem stanju smatramo da bolje za nas ne postoji pa može biti samo gore. Također ne želimo ni da drugi dožive nešto bolje pa ih sputavamo kako god znamo.

Dakle onima koji žele stvoriti svijet na kojem će ljudi misliti i širiti negativno zadatak je uvjeriti ljude da su loši, krivi, da ne zaslužuju bolje, da ne postoji bolje za njih. Zadatak im je razbiti nadu, uništiti perspektivu, sakriti znanje. Jer znanje daje nadu i vjeru. Zadatak im je uništiti pozitivne veze između ljudi tj. zatvoriti poligon na kojem se može vježbati u praksi bezuvjetna ljubav. Zadatak im je smanjiti sposobnost primanja znanja tj. otupiti ljude i preokupirati ih rutinskim poslovima, kratkoročnim ciljevima koji oduzimaju previše energije i spuštaju pogled

prema tlu. Zadatak im je zatvoriti izvore energije koji bi mogli voditi ka prosvjetljenju. Kad ljudi rezoniraju na negativnim (niskim) frekvencijama tada oni mogu uhvatiti tu energiju tj. ona im godi. Uz sve ove negativne misli ti reptili se vole pogostiti i koncentriranom negativnom energijom koja se stvara pri ritualima zvanim *satanizam*.

Sve ovi prioriteti se u velikoj mjeri provode u suvremenom svijetu, ali su se provodili i kroz povijest. Dokaz: ratovi; loše upravljano gospodarstvo: ekonomske krize, nepravedna raspodjela dobara, reklamiranje potrošačkog načina života, predugo radno vrijeme; sputavajuće religije: stvaranje čovjeka u grijehu, imperativ slušanja vjerskih vođa i provođenja rituala – ako ne onda ideš zauvijek u pakao, inkvizicija i cenzura, vjerski ratovi, netolerancija, propovijedanje isključivosti i monopola dotične religije nad drugima, ideologije poput nacizma, komunizma; ugrađivanje u podsvijest da različito treba uništiti: ismijavanje, izopćavanje, osuđivanje drukčijih, cenzura i ignoriranje alternativnih teorija, znanstveni establišment koji teško prihvaća nove ideje ako se one ne uklapaju u stare; žrtvovanje ljudi i životinja, kanibalizam, perfidni seks pri satanističkim ritualima ... Valjda je to dosta da bi se sputavalo čovječanstvo u evoluciji k višem znanju i stvorilo negativno ozračje u kojim se netko tko jede negativno može svakodnevno prežderavati.

5. ODAKLE DOLAZE I DJELUJU REPTILSKE, NEGATIVNE STRUJE 1: reptilske krvne loze kroz pretpovijest i u prvim kulturama

U ovom poglavlju ću ispričati nekoliko zanimljivih i intrigantnih hipoteza o tome tko su reptili i od dakle djeluju. Ovo je samo kratki sažetak onoga što David Icke navodi u svojim knjigama. U svojim knjigama Icke se oslanja na istraživanje poznatog stručnjaka za egiptologiju i sumerologiju Zeharia Sitchina. Sitchinova priča se dobro uklapa u "gmazovsku hipotezu" pa ću je navesti, ali ovo je najnevjerovatniji dio čitave naše priče za koji postoji najmanje dokaza. Čini mi se vjerovatnija teorija ljudske devolucije koja potkopava ne samo Darwinovu već i Sitchinovu teoriju evolucije.

Zavjera da se sputa čovječanstvo ne traje samo zadnjih desetljeća već kroz čitavu poznatu povijest. Po nekim indicijama nisu se gmazovi infiltrirali u ljudski rod i društvo. Oni su oboje stvorili. Evo što **Zeharia Sitchin** govori o postanku ljudske vrste u knjizi "Revizija postanka":

Prije nekih 100 000 godina na zemlju su došli s "Dvanaestog Planeta" (koji su astronomi nedavno otkrili kako kruži po nepravilnoj putanji na velikoj udaljenosti od sunca) gmazoliki vanzemaljci. Htjeli su eksploatirati rudna bogatstva iz rudnika u Africi. Posebno ih je zanimalo zlato. Ali njihovi radnici su dignuli pobunu, valjda zbog loših uvjeta rada. Zato su vođe odlučili napraviti primitivnog radnika. Njihovi znanstvenici koji su poznavali genetički inženjering su nakon dosta neuspjelih pokusa uspjeli spojiti DNK čovjekolikih majmuna sa vanzemaljskim. To bi bila tzv. nedostajuća karika u evoluciji između majmuna i čovjeka koju arheolozi još nisu uspjeli iskopati (a po ovom ne bi niti trebali). Tako su napravili prve ljude koji iz početka nisu imali sposobnost razmnožavanja. Tu su sposobnost stekli nešto kasnije. Nakon toga su se razmnožili i izmakli kontroli inače malobrojnih vanzemaljaca proširivši se diljem svijeta.

Sve ove događaje opisuju **sumerske glinene pločice** (barem tako tvrdi dr. Sitchin. On i tvrdi da je do svih ovih informacija došao čitajući te glinene pločice). Inače središte ovih aktivnosti je bila Mezopotamija i sjeverna Afrika (na kojima nalazimo najveći broj arheoloških pronalazaka iz najstarijih vremena). Vanzemaljci se navode kao AN.UNA.KI. (oni koji su sišli s neba na zemlju). I u Bibliji (okrnjenom prijepisu pločica) nalazimo na tragove ove priče (u neprepoznatljivom i prenesenom obliku). Naime Adam i Eva koje Bog stvara iz gline, izgon iz raja kada su otkrili svoju seksualnost... neodoljivo podsjećaju na našu priču. U originalnom obliku Bog se navodi kao ELOHIM. Taj oblik se rabi i za množinu tj. može značiti i Bogovi (Anunakiji).

Priča nastavlja: prije 10 000 Zemlju su potresle jake kataklizme. One se spominju i u Bibliji kao veliki potop. Naravno spominju se i na glinenim pločicama.

Kao uzrok kataklizmi se navodi međusobni rat Anunakija (braća Enki i Enlil su se sukobili oko prevlasti nad zemljom; priča o Sodomi i Gomori – mogućim prvim gradovima na koje je bila bačena atomska bomba) u kojem se poremetila prirodna ravnoteža, ali i prirodni procesi koji su uzrokovali velike poplave. Anunakiji su se sklonili u svemirske brodove za vrijeme poplave, a ljudi su kao i većina životinja preživjeli potop. Tako su materijalni dokazi o pretpotopnom svijetu gotovo potpuno izbrisani, a znanje izgubljeno. Veliki potop se možda i stvarno dogodio. Na sfingama i slojevima blata u Egiptu i Mezopotamiji nađeni su tragovi koji nastaju uslijed djelovanja vode, a datiraju negdje oko 10 000 godina pr. Kr.

Ovdje Sitchin staje. Naime on ne ulazi u polemiku kako su te vanzemaljske loze nastavile svoju aktivnost nakon potopa. Također niti ne spominje njihovu prirodu ili zlonamjernost. Ovdje priču nastavlja David Icke – autor teorije zavjere koja obuhvaća holografsku teoriju, ovo istraživanje dr. Sitchina i istraživanje koje je proveo sam Icke. Nastavimo priču o širenju ljudskog roda.

Očito je da su se ljudi iz Afrike (u kojoj su pronađeni najstariji kosturi ljudskih bića) raširili po čitavom svijetu, od Južne i Sjeverne Amerike do Azije i Australije. Kako malobrojni Anunakiji nisu više mogli otvoreno nadzirati rastuće pučanstvo, trebali su pribjeći drukčijim tehnikama. Fizičke rešetke je trebalo zamijeniti učinkovitijim mentalnim.

Tako su na geografski povoljnim mjestima za život diljem svijeta osnivali organizirane zajednice. To su na primjer bili Egipatska, Sumerska, Babilonska, Astečka, Majanska... država. U njima su redom vladali kraljevi koji su prenosili svoje pravo na vlast na svoje potomke. Oni su tvrdili da pravo na vlast imaju zato jer im je tako naredio bog. Oni kao izravni zemaljski predstavnici boga imaju monopol i potpuno pravo da vladaju narodom kako oni tj. bog želi. Njihov položaj dodatno je osnaživala religija koju su naravno sami izmislili. Ona je obvezivala stanovništvo na brojne krvave rituale i žrtve (kojima se proizvodi negativna energija). Zastrašeno, neuko pučanstvo nije moglo nego da se podvrgne vlasti. Usto su ti reptili vjerojatno imali i naprednu tehnologiju koju ni danas ne možemo u potpunosti shvatiti. Oni su shvaćali i važnost određenih mjesta i datuma kada se može učinkovitije nego inače utjecati na kolektivni um i energetska mrežu općenito.

Dokazi: u geografski potpuno udaljenim kulturama nalaze se slični spomenici (npr. piramide). Gotovo svi stari narodi su žrtvovali životinje, ali i ljude na oltarima podignutima u čast njihovih bogova.

Neki spomenici poput Stonhagea, kipova na Uskršnjim otocima, astečkog grada Macu Pichu, piramida... bi se teško podigli i sa današnjom tehnologijom. Gotovo je nevjerojatno da bi primitivni narodi mogli podignuti takve građevine pukom snagom mišića iz običnog hira nekog samoproglāšenog vladara.

Te kulture su doživjele vrhunac svoje moći na početku, a ne kako bi bilo prirodno u sredini postojanja. Sumerska, asirska, babilonska, majanska, astečka kultura su redom bile na vrhuncu u početku, a kasnije su propadale uslijed osipanja znanja. To znanje su im donijeli njihovi bogovi – Anunakiji. Budući da ga ti primitivni ljudi nisu bili spremni upiti u većoj mjeri, ono je propalo.

Anunakiji su morali održati čistokrvnost da bi mogli zadržati sposobnosti poput promjene oblika iz gmazovskog u ljudski, telepatiju, bezosjećajnost, inteligenciju, mogućnost da njima lako manipuliraju mračne sile iz četvrte astralne dimenzije. Stoga su oni opsjednuti genealogijom

(rodoslovljem). Kraljevske obitelji su se redom međusobno spajale i križale unutar sebe čak i pod cijenu incesta. Poznati su slučajevi u kojima su slavni vladari bili ljubavnici svojim vlastitim sestrama. Incest se smatrao kraljevskom ljubavlju. To nije bila puka perfidnost i ludost već potreba za održavanjem čistokrvnosti kraljevske loze, plave (možda gmazovske?) krvi.

Također postoje i brojni prikazi na reljefima gmazolikih, zmijolikih bića koje se štovalo kao bogove.

Stari narodi su međusobno često ratovali. Robovlasništvo je bila česta pojava. Sve to generira negativno.

Ovo nisu čvrsti dokazi o postojanju gmazova već od najranijih dana, ali se više nego dobro uklapaju u priču. Ipak se nameće pitanje: ako su ti Anunakiji stvorili ljude, organizirali ih u države (u kojima nije bilo idealno) i prenijeli im znanje, gdje bi čovječanstvo bilo bez njih. Bili bi na stadiju čovjekolikih majmuna, ne bi niti bili samosvjesni, niti se boriti protiv životinjske prirode. Anunakiji su umjetno ubrzali evoluciju. Ali to ne znači da sada imaju pravo da je inhibiraju. A kako su ti Anunakiji zapeli u evoluciji? Zašto se i životinje na koje nisu djelovali nikakvi Anunakiji ponašaju nasilno (promotrimo samo starije kokoši koje nemilosrdno bespotrebno, tuku mlađe jedinke. One kad odrastu nastavljaju tradiciju. I njih su Anunakiji izmanipulirali?)? Tko je na njih utjecao? Kako su vrhovni gmazovski entiteti koji kontroliraju te Anunakije upali u blato neznanja? Tko potiče negativno? Kako je nastala podijeljenost? Opet smo na istom pitanju na kojem smo bili u prethodnim poglavljima! Možda sotona stvarno postoji. A možda je sve na teškom putu k prosvjetljenju. Bog to regulira kroz interakciju pozitivnog i negativnog. Sve je moguće.

Pogledajmo što se događalo u svijetu od tih davnih vremena do danas.

6. ODAKLE DOLAZE I DJELUJU REPTILSKE, NEGATIVNE STRUJE 2: reptilske krvne loze kroz stari i srednji vijek do danas

Da bi proširili moć i svoj utjecaj Anunakiji su se preko nekih poznatih starih naroda počeli širiti svijetom. Oni su bili kraljevska loza koja je vladala tim narodima. Iako su se stari narodi često međusobno sukobljavali njih su vodile slične struje. Naime Anunakiji su često u borbi jedni s drugima za što veću moć. Ali kad je njihov plan u pitanju tada se slože i surađuju na njegovom izvršavanju. A njihov plan je stvoriti društvo u kojem će se generirati što više negativnih emocija kojima se oni hrane. Lakše je manipulirati većim brojem ljudi ako su oni međusobno povezani i posloženi u hijerarhiju (sličnoj piramidi). Dosta je biti na vrhu piramide i moguće je neizravno kontrolirati čitavu strukturu. Nije više nužno biti policajac da bi kontrolirali pučanstvo. Dosta je biti ministar policije, a niži šefovi će se pobrinuti da policajci kontroliraju pučanstvo. Vi niti ne kontrolirate sve kontrolore. To za vas rade oni koje vi kontrolirate. Zgodno!

Zbog ovoga su Anunakiji oduvijek težili što većoj centralizaciji, okrupnjivanju moći u središtima (u kojima oni vladaju). Oni su od početka imali veći broj manjih piramida na čijem su vrhu bili oni. Ipak su htjeli spojiti te piramide u jednu veliku (globalizacija).

Taj plan D. Icke naziva **Agnedom**. Organizaciju Anunakija koji je pokušavaju provesti u djelo naziva **Babilonskim Bratstvom**.

Bratstvo se širilo kroz velika, poznata carstva (Perzijsko, Makedonsko Carstvo) i manje poznate narode (Hetiti, Feničani, Hazari, Aškenazi...). Najveće proširenje je nastupilo kroz Rimsko Carstvo. Gmazovski entiteti koji su manipulirali i kontrolirali vođe u Rimu (članove bratstva: iako se može činiti da su članovi bratstva povlašteni, oni se nalaze na pozicijama moći samo zato jer se njima može lakše manipulirati. Oni su puklo oruđe u rukama mračnih, gmazovskih sila iz niže četvrtne dimenzije.) su mogli krojiti događaje diljem carstva po svojoj želji. Ali Rimsko carstvo je propalo kao i sva carstva koje oni zasnuju (od Perzijskog pa do donedavnog Sovjetskog, a i američko će uskoro propasti). Valjda ruše ta carstva da bi stvorili dezorijentiranost i još veću količinu negativnih emocija kod ljudi. Možda i različite frakcije kontroliraju različita carstva pa međusobno ratuju. Možda su baš tako i htjeli da bi stvorili Srednjovjekovno društvo. Ne možemo točno utvrditi uzrok padu carstava kroz povijest.

Čini se da se ideja kako Agendu provesti u djelo mijenjala tijekom vremena. Ideja je bila fleksibilna. Trebalo je samo stvoriti negativne emocije. Bilo to pomoću Rimskog Carstva, Srednjovjekovne Katoličke Crkve, Britanskog Carstva, komunizma, nacizma, Islama, američkog imperijalizma...nije bitno. Tako su oni razvijali negativno društvo u različitim vremenima i na različitim stupnjevima tehnološke razvijenosti. Danas im možda odgovara da ljudi imaju visoku tehnologiju koja ne pruža neko zadovoljstvo i sreću (iako doprinosi lagodnijem životu). U srednjem vijeku im je odgovarala Crkva...

Tako je Bratstvo implementiralo negativne vrijednosti u različita društva tijekom povijesti. Najveći korak ka globalizaciji je bilo Britansko Carstvo u 19. stoljeću. Čini se da se baš u 19. stoljeću razvila nova ideja kako provesti Agendu. Do tada je vladao srednjovjekovni koncept u kojem je trebalo ljude potpuno zatvoriti u mentalne rešetke religije i feudalizma. Kako se to stabilno društveno uređenje počelo raspadati trebalo je prionuti novoj ideji. A ta nova ideja je bila **globalizacija**. Globalizacija bi podrazumijevala svjetsku vladu, vojsku, financije, visok stupanj kontrole pučanstva (kamerama, mikročipovima, ali i hranom – GMO). U svrhu provedbe su kroz 19. stoljeće osnovane brojne tajne škole i udruženja koja će djelovati kao rasadnik za one koje će se postaviti na ključne pozicije u politici, bankarstvu, znanosti, vojski, medijima i religiji. Iz tih pozicija će biti lako manipulirati stanovništvom. Navedimo Illuminate, Slobodne Zidare (Masone), Vril školu, udruženje Kostiju i Lubanje... oni su zamijenili srednjovjekovne Vitezove Templare, Teutonske Vitezove, Isusovce... iz čijih su redova isto tako dolazile mnoge istaknute ličnosti.

Danas redom čelni ljudi u politici, bankarstvu, vojsci, medijima, religiji i znanosti pripadaju nekim od tajnih udruženja poput Illuminata, Masona, Bildberg grupe, Udruženja kosti i lubanje, Reda Komačin Majstora...

U tim se udruženjima prakticiraju rituali kojima se članovi spajaju na frekvencije gmazvoskih entiteta iz četvrte astralne dimenzije. Lakše je kontrolirati ljude koji imaju određene genetske predispozicije (npr. crvenkasta kosa, bijela koža, plave oči indiciraju genotip osobe kojom je lakše manipulirati). Stoga Bratstvo prati genealogiju ljudi koje žele uvesti u rituale pomoću kojih će ih kontrolirati. Ti rituali su slični ritualima koji su se obavljali na oltarima starih naroda. Uključuju žrtvovanje životinja i ljudi, pijenje krvi, jedenje ljudskog mesa (posebno su im draga djeca i bebe, ali i fetusi), seks. Takvi rituali se često nazivaju *satanizmom*. Obično se satanizam povezuje s neuspjelim mladim ljudi koji su utjehu pokušali pronaći u fanatičnoj sekti koja im je zatrovala um. Ali postoji dosta ljudi tvrde da su vidjeli poznate osobe poput Georga Busha, Tonya Blaira, Henrya Kisingera, Billa Clintona... kako sudjeluju na satanističkim ritualima. Kad vidimo što ti ljudi rade svom narodu ideja o satanizmu nam se ne čini više tako nevjerovatnom.

Više informacija o tome tko gdje navodno posjećuje te rituale može se pronaći u knjigama Davida Ickea.

Bratstvo ima posebna mjesta na kojima održavaju te satanističke rituale. Često su to skroviti srednjovjekovni dvorci (izgrađeni na posebnim mjestima) u kojima se okuplja "elita". Okupljanja se događaju na posebnim datumima koji su najviše povezani sa Suncem (zimski i ljetni solsticij,

proljetni i jesenski ekvinocij, 1.svibnja, 1.studenog). Bratstvo vjeruje da tako još moćnije mogu utjecati na kolektivni um i lakše se spojiti sa svojim manipulatorima i kontrolorima iz niže četvrte astralne dimenzije.

Do sada sam opisao tko, kako i zašto vlada društvenom elitom okupljenom u tzv. Babilonsko Bratstvo. Sada ću se osvrnuti na vrste mentalnih rešetki kojima to Bratstvo kontrolira gotovo 6 milijardi ljudi.

7. INSTITUCIJE I TEHNIKE KOJIMA SE ZATVARA LJUDE U VREMENSKU OMČU 1: udar na ljudsko tijelo

Teško je manipulirati povezanim ljudima koji međusobno surađuju, koji su svjesni što im se radi, što se događa okolo njih i kako se situacija može promijeniti. Lako je manipulirati izoliranim ljudima koji se boje jedni drugih, bore se međusobno, a ne protiv stvarne prijetnje jer je nisu niti svjesni, dezorijentirani su i ne znaju kako djelovati. Još je lakše manipulirati nekime tko ne može misliti svojom glavom, a posebno ako je ta tupost rezultat oštećenja ili umrtvljenja mozga. Ako želite s nekim manipulirati onda ga bolje izolirajte, **otupite**, zastrašite lažnim prijetnjama tako da mu skrenete pogled sa stvarne prijetnje.

Što bolje može zatupiti mozak od otrova. Ako od nekog otrova ne umremo ili trenutačno ozbiljno ne obolimo to ne znači da je bezopasan. Smatram da su i te kako opasne supstancije koje stvaraju depresiju, agresivno raspoloženje, materijalizam, nezainteresiranost za život, ravnodušnost, nemir, koje smanjuju inteligenciju, kumuju stvaranju opasnih bolesti poput raka i sl. Iako možda od njih nećemo odmah umrijeti, one su opasne jer nas udaljuju od naše stvarne prirode. Bolest je abnormalno stanje za čovjeka, a zdravlje normalno. Kad je čovjek bolestan on ne može normalno napredovati k višem stupnju evolucije već prvo mora ozdraviti. Bolest može ponekad potaknuti ljude na razmišljanje, ali većinom udaljava ljude od napretka i stvara osjećaj bola, gnjeva, krivnje, optuživanja. Dakle bolest stvara negativno i sprječava pozitivno u isti mah.

Kad pogledamo deklaracije proizvoda poput paštete, konzerviranog mesa ili mliječnih proizvoda vidimo da se u njihovom sastavu nalaze brojni **konzervansi** koji se označavaju slovom E i brojkom (npr. E 221). Mnogi od tih tvari koje se upotrebljavaju kao konzervansi su kancerogene

tj. izazivaju rak. Na internetu možemo pronaći popis E konzervansa i njihov štetni učinak na ljudski organizam. Barem dvije, tri tvari s tog popisa pronaći ćemo u prehrambenim proizvodima široke potrošnje. Osobno često i u velikim količinama konzumiram navedene proizvode. Ipak me zdravlje dobro služi i koliko ja znam nemam nikakvih simptoma bolesti koje te kancerogene tvari mogu izazvati. Ali moguće je da one u meni potpomažu slabljenju imunološkog sustava, nakupljanju otrova u tijelu, smanjenju inteligencije, blokadi prirodnih "parapsiholoških moći" poput intuicije, telepatije i sl., otuđivanju od prirode, agresivnom ponašanju, unutarnjem nemiru, materijalizmu, ne razmišljanju o višim temama... Vjerojatno je da te tvari podmazuju mentalne rešetke koje zatvaraju ljude u vremensku omču.

Nažalost konzervansi nisu jedini otrovi kojima smo danas izloženi. Jedni od najopasnijih otrova su **fluoridi**. Dolaze u pastama za zube, kupovnim flaširanim vodama za piće, a u nekim zemljama (najviše u SAD-u) čak i iz vodovodne vode (koja se namjerno fluorira!). Po službenoj verziji fluor sprječava nastanak karijesa na zubima tako da se ugrađuje u kalcijev apatiti (koji su nalazi u zubima) koji tada prelazi u fluor apatiti - spoj otporniji na kiseline koje bakterije u ustima proizvode prerađujući šećer. Stoga stomatološki lobi zagovara korištenje pasta za zube koje sadrže fluoride i fluoriranje vode. Čini se da fluoridi imaju daleko više štetnih od korisnih utjecaja na zdravlje. Istraživanja su pokazala da fluorirana voda smanjuje inteligenciju (posebno kod djece), pridonosi razvitku bolesti poput raka i osteonekroze (može naškoditi čak i zubima stvarajući fluoridnu paradentozu; prema nekim istraživanjima čak 22% djece u SAD-u pati od te bolesti), smanjuje pinealnu žlijezdu (koja je fizički centar naših prirodnih moći; njenim smanjenjem inhibiraju se i te moći), izaziva poslušnost kod ljudi (u nacističkim i komunističkim koncentracijskim logorima logorašima su davali fluoriranu vodu tako da se ljudi ne bi slučajno pobunili). Nećete umrijeti od čaše fluorirane vode ili od pranja zubi fluoriranom pastom, ali vas ona može udaljiti od evolucije k višem stupnju postojanja – prosvjetljenja.

Na tom putu nas mogu zaustaviti i razne ovisnosti. Danas u svijetu postoji velik broj ovisnika o drogama, alkoholu, lijekovima, cigaretama. Vlasti se prema službenoj verziji bore protiv većine navedenih ovisnosti. Ali ta borba nije učinkovita. Kampanja protiv **pušenja** uključuje zabranu pušenja na javnim mjestima, rigorozne kazne za prekršitelje i reklamiranje štetnih učinaka otrova koji pušenjem ulaze u organizam. Da stvarno žele stati na kraj duhanskoj industriji koja im putem poreza donosi veliku zaradu onda bi zatvorili tvornice duhana. Kad presuši izvor onda i na ušću uskoro nestane vode. A siguran sam da bi se i u tim cigaretama moglo nalaziti puno manje otrova. Indijanci (prastanovnici Amerika) su pušili čisti duhan. Koliko ja znam nije bilo izvještaja koje danas primamo o raznim bolestima izazvanim pušenjem. Smatram da je svrha pušenja ista kao i konzumacije konzervansa, fluorida i sl. Samo kod pušenja mogu slobodno, bez okolišanja dodati u cigarete razne otrove. Pa na svakoj kutiji piše kako je pušenje štetno, ubija, izaziva moždani udar, impotentnost... Tko vam je kriv što pušite?

Opasnije prepreke na putu naše evolucije su **droge**. Droga potpuno opsjedne konzumenta tako

da on misli samo na to kako će nabaviti sljedeću potrebnu dozu. Uz to proizvođačima i distributerima trgovina drogom donosi veliku zaradu. Država se navodno bori svim sredstvima protiv droge. Prilično neučinkovito tekao bih prema broju ovisnika koji se nalaze oko nas. Svi oni moraju negdje nabaviti drogu. Da dođu u potpuno nepoznat grad za nekih sat – dva bi pronašli svoje "kolege". A policija i vojska opremljeni satelitima, kamerama, bazom podataka o stanovništvu... ne mogu pronaći ono što jedan opijeni, polusvjesni, otupljeni narkoman pronađe za pola sata.

Ovo me podsjeća na borbu protiv terorizma (o kojoj ću govoriti kasnije).

Ne tvrdim da su svi djelatnici policije korumpirani i upleteni u distribuciju droge, ali očito su to neki na ključnim pozicijama. David Icke tvrdi da u Britaniji postoje dileri u službi države. Oni na ruci imaju posebnu posjekotinu koja im omogućava identifikaciju. Ako ih policija uhvati, puste ih na slobodu kad im ovi pokažu tu posjekotinu. Trgovina drogom donosi enormne zarade. Navodno na ulici jedan gram heroina dođe nekih 100 eura! To onomu tko prodaje uvelike popravljaju budžet. Sve zapljene droge o kojima slušamo na televiziji su samo obračunavanje države s konkurencijom (mafijom i privatnim uzgajivačima). Da ne znamo za očito namjerno trovanje stanovništva hranom, vodom, pastama za zube, pesticidima, teškim metalima i sl. bilo bi nemoguće povjerovati u ove tvrdnje. One možda nisu ni točne, ali mogle bi biti.

Legalnim drogama nazivamo **lijekove** (medikamente) koje proizvode farmaceutske kompanije, a kupuju se u ljekarnama. Kad odete u liječnika on će vam prepisati neki lijek bilo da patite od upale grla, glavobolje, bolova, depresije, hipohondrije ili ovisnosti. Vaš je zadatak da odete do najbliže apoteke i kupite skupu supstanciju zapakiranu u tabletama. Te tablete proizvode privatne farmaceutske kompanije kojima je u interesu da se oni što više kupuju. Lijekovi će se to više prodavati što ih službena medicina bude više preporučivala. Stoga je farmaceutskim kompanijama od primarne važnosti spriječiti napredak medicine i ostaviti je na današnjem stupnju znanja. Svjetonazor današnje službene **alopatske medicine**

pripisuje fizičkom uzroku sve zasluge za sve bolesti. Treba otkloniti fizičkim sredstvom fizički simptom koji je uzrok... Ali kvantna fizika i holografska teorija nam govore da nema fizičkog koje je odijeljeno od duhovnog. Materija (a time i samo tijelo) je samo duhom dekodirani implicitni red. Duh je onaj koji stvara fizičko. Ako um prihvaća, tijelo se prilagođuje!

Onda je jasno da um ima presudan utjecaj na pojavu, razvoj i izlječenje bolesti. Uzrok bolesti nije u njezinoj posljedici, fizičkom simptomu već u kutu iz kojeg duh dekodira iz implicitnog reda stvarnost koja doživljavamo kao bolest. Da bi nastupilo ozdravljenje treba taj kut promijeniti. To se donekle može postići lijekovima. Bilo bi apsurdno tvrditi da su svi lijekovi neučinkoviti i štetni,

a svi mikrobi bezopasni.

Današnjoj medicini treba priznati zasluge u poboljšanju kvalitete života u odnosu na život u prošlosti (kad su ljudi umirali od starosti redovito u ranim četrdesetim).

Liječnici nisu zlonamjerni kad nam prepisuju lijekove.

Ipak sve ove informacije ne opravdavaju činjenicu da bi se moglo učinit puno više uz malo dobre volje. Mogla bi se bitno unaprijediti kvaliteta ljudskog života kad bi najnovije spoznaje kvantne fizike uvrstili u medicinu koja se danas u potpunosti temelji na 300 godina staroj Newtonovoj i Decartesovoj paradigmi svijeta. Umjesto da ih se negira i automatski odbacuje, trebalo bi znanstveno proučiti alternativne terapije poput Reikija, akupunktura, kiropraktike, terapije bojama, homeopatije, hipnoterapije...

Prema nekim podacima prvi uzročnik smrti u SAD-u je upravo nepotrebna i pretjerana konzumacija medikamenata. Nuspojave koje pišu i ne pišu na deklaracijama lijekova s vremenom ubiju strahovito puno ljudi. Svi te slučajeve se naravno zataškavaju i niječu. A kad se samo sjetimo da naš um može izliječiti sve bolesti!

Velika opasnost prijeteći od genetski modificirane hrane. **GMO** usjevi se pokušavaju nametnuti svijetu kao rješenje za glad i buduću nestašicu hrane iako već nakon dvije godine ne daju veće prinose od običnih usjeva već oko 30% manje. Naravno to se radi u svrhu kontrole i otupljivanja pučanstva. Profesor dr. Bruce H. Lipton u svojoj knjizi "biologija vjerovanja" tvrdi da se u evoluciji geni mogu prenositi i između različitih vrsta. Dr. Lipton u knjizi iznosi ideje:

1.

da je evolucija rezultat suradnje između različitih jedinki (u početku jednostaničnih organizama čijom su suradnjom nastali višestanični organizmi), a ne darwinističke borbe i "utrke u naoružanju".

2.

da geni nisu presudni za fenotip (vanjska obilježja) nekog organizma, već da su to podražaju iz

okoline koji mogu i ne moraju aktivirati određeni gen

3.

da se za života stečena svojstva mogu prenositi s roditelja na djecu (ovo je tvrdio Lamarck – francuski znanstvenik koji je prvi iznio samostalnu teoriju o evoluciji, kasnije mu je teorija podcijenjena i subordinirana Darwinovoj teoriji evolucije)

GMO hrana može mijenjati podražaje iz okoline (s time i aktivnost naših prirodnih gena) i prenijeti nam svoje nove gene. Oni koji proizvode GMO hranu mogli bi prema svojoj vlastitoj želji kontrolirati koje će nam podražaje (s time i gene) aktivirati i koje će nam nove gene prenijeti. Nekako mi se čini da ne bi išli za tim da nam aktiviraju sposobnosti koje bi nam pomogle na putu k prosvjetljenju.

Uz GMO hranu bi trebalo uvesti i običnu hranu ozračenu gama zrakama koje bi trebale ubiti brojeve hranjive sastojke koji pridonose normalnom funkcioniranju ljudskog organizma. Ozračenu i GMO hranu nastoji se uvesti tzv. **Codexom Alimentarius**. Kodeks bi trebao uskoro stupiti na snagu u svim državama članicama WHO-a, a to su gotovo sve zemlje svijeta. Izvori tvrde da je kodeksom ograničena količina korisnih vitamina, minerala i hranjivih tvari na minimum, dok se već od prije službeno proglašeni otrovi mogu i

moraju

nalaziti u relativno velikim količinama u svakom proizvodu. Codex Alimentarius stvarno postoji, a navodno je dio programa za smanjenje pučanstva svijeta za nekih 4 milijarde stanovnika.

Neke teorije zavjere kažu da će se u svijetu provesti plan **smanjenja svjetske populacije**. O tom pojmu su govorili i poznati Illuminati Rockefelleri, Rothshieldi i dr. Plan bi se prema toj teoriji trebao provoditi putem već spomenute GMO hrane, ali i putem cijepljenja stanovništva na neke bolesti poput svinjske gripe. U cjepivima će navodno biti otrovi koji će uništiti imunološki sustav, izazvati impotenciju, potaknuti bolesti poput raka, AIDS-a i sl. Možda su ovakvi izvještaji pretjerani, ali su mogući!

Također postoji i plan za **mikročipiranjem** stanovništva. Mikročipovi ugrađeni u čovjekov živčani sustav bi mogli kontrolirati njegove emocije, raspoloženje, potrebe, odluke, ponašanje... mogli bi u potpunosti kontrolirati osobu. Mikročipove bi kontrolirali oni. Navodno se vojnici već mikročipiraju, a taj se plan želi uvesti i u civilni svijet.

Navodno postoji i program **zapašivanja** ljudi iz aviona nekim otrovima koji djeluju slično fluoridima. Kad mlazni avion leti on iza sebe ostavlja bijeli trag. Taj trag je kondenzirani oblak koji bi trebao nestati za nekoliko minuta. Danas je česta pojava da ti tragovi ostaju prisutni na nebu i preko pola sata nakon što ih avion proizvede. Teorija zavjere kaže da nas to zapravo zapašuju sitnim, finim česticama otrova. Mehanizam se uklapa u našu priču o udaru na kemiju čovjekova tijela.

Čitajući sve ovo čini se da čovječanstvo stvarno nema izgleda za preživljavanjem i da se kraj civilizacije stvarno bliži. Ja osobno ipak ne vjerujem u ovako crnu sliku. Da su mogli ili htjeli oni bi već bili proveli ove užase. Postoje 4 mogućnosti zašto ih već nisu proveli:

1.

Babilonskom Bratstvu odgovara današnja situacija u svijetu i ne žele je radikalno mijenjati

2.

ne mogu provesti sve ove planove jer su malobrojni, a postoje ljudi koji nisu voljni kao ovce slušati zapovjedi koje vode uništenju svih

3.

izvještaji o zlonamjernosti i moći, a možda i o postojanju gmazovskih malvolentnih struja su pretjerani ili lažni

4.

postoje i neke pozitivne sile koje ne daju da se u takvoj mjeri ostvaruje zlo

Niti jedna od ovih opcija se ne čini vrlo vjerojatnom. Možda se varam, ali smatram da neće biti

radikalnih promjena u svijetu do 2012. do kada mnoge teorije zavjere predviđaju nešto veliko. Najvjerojatnija mi se čini mogućnost da se ovakva situacija u svijetu zadrži i kroz godine koje dolaze uz eventualne povremene eskalacije negativnog.

Ovaj poduži popis štetnih utjecaja kojima je izloženo ili barem dijelom izloženo stanovništvo (sve glasne ne bi mola izmisliti niti najbujnija mašta) je samo vrh sante onoga čime se sve želi sputati evolucija i prosperitet. Ovi utjecaji su samo namijenjeni zarobljavanju tijela u 3D omču. Sada je vrijeme da pogledamo čime se sve u nju želi zatvoriti ljudski duh.

8. INSTITUCIJE I TEHNIKE KOJIMA SE ZATVARA LJUDE U VREMENSKU OMČU 2: loš ekonomski sustav

Gotovo su svi ljudi danas ovisni o materijalnim i duhovnim dobrima. Ljudi trebaju vodu, hranu, odjeću, kuću, sigurnost, zabavu, priznanje i moć. Ove potrepštine mogu priskrbiti samo pomoću drugih ljudi. Krajnja svrha konzumacije ovih dobara je onaj dobar osjećaj sreće, zadovoljstva, ispunjenosti. Ali te osjećaje nam ne mogu dati drugi ljudi ili stvari već samo naše vlastite misli. Možda na sreću, možda nažalost, konzumacija tih dobara nije nužno povezana sa navedenim pozitivnim osjećajima. Mnoge slavne i bogate osobe koje si mogu priuštiti sve materijalne potrepštine, rasonodu, a također su i priznate i moćne su u sebi nesretne. Osjećaju prazninu i očaj unatoč tome što bi 90% ljudi dalo sve da može biti na njihovom mjestu. Danas ljudi većinom pokušavaju steći sreću tako da si pokušavaju priuštiti dobra. Da bi danas sebi mogli priuštiti bilo što trebamo imati **novac**. I tu je ključ. *Onaj koji kontrolira novac može kontrolirati ljude*

Ljudi su spremni varati, krasti, štetiti drugima, trovati druge, ubiti, prodati u roblje, uništiti zajednički okoliš (prirodu), onemogućiti drugima golu egzistenciju (generirati i širiti negativno)... samo radi novca. Novac sam po sebi nije loš. Ali današnje društvo ga preuveličava tako da je od njega napravilo boga koji može ispuniti sve želje. Društvo je uvjetovalo ljude da usvoje navedenu permisiju. I ja sam osobno u svojoj podsvijesti uvjetovan vjervovanjem da mi novac sam po sebi može pomoći u svemu. Razum mi govori da bez drugih ljudi novac ne vrijedi ništa. Novac jest potreban. Ali ga ne smijemo priskrbljivati pod cijenu nanošenja zla svojim bližnjima. Ako to radimo, onda opterećujemo naš duh teretom grižnje savjesti. Ništa nije vrjednije od mirnog duha koji nije sputan teretom grižnje savjesti uslijed prevare, krađe, uništenja drugoga... Novac nije loš, ali manje je vrijedan od neopterećenog duha. Samo neopterećeni duh može napredovati k prosvjetljenju. Kad doživimo prosvjetljenje onda su nam sve znanje, sve potrebe, svi osjećaji zadovoljeni. Onda i ne trebamo novac. Ljudi toga nisu svjesni pa nastavljaju prikupljati novac čak i pod cijenu opterećivanja vlastitog duha. Postoje ljudi koje savjest ne peče kad nanose drugima zlo. Ali oni su toliko zarobljeni u 3D omču da im sputavanje nije niti potrebno. Oni sa svojim materijalističkom pogledom na svijet ne mogu doživjeti prosvjetljenje sve dok se ne promjene.

Dakle novac može kontrolirati ljude. Svi znamo da najviše novca ima u **bankama**. Banke skladište, tiskaju i određuju vrijednost i količinu novca na tržištu. Dakle banke kontroliraju novac.

A

Babilonsko

Bratstvo kontrolira banke

. Jednostavna jednačina kaže da onda Bratstvo kontrolira ljude putem banaka i novca. Dokaze da Bratstvo po vlastitim željama generira vrijednost i količinu novca na tržištu možete pronaći u knjizi Des Griffina "

Četvrti Reich bogatih

". U knjizi autor govori kako je u SAD-u došlo do najveće pljačke u povijesti. Naime Središnja Banka SAD-a (koja tiska američke dolare) u sklopu koje se nalaze Federalne Rezerve nije vladina organizacija kako bi bilo logično, već privatna firma! Vlada SAD-a

posuđuje

uz kamate od Središnje banke novac – dolare. Već nakon dvadesetak godina (oko 1913.) te ludosti SAD su bankrotirale, a vlast nad državom je preuzela Središnja Banka (ovrha!). Znamo tko kontrolira Središnju Banku. Umjesto da vlada sama tiska svoj novac ona ga posuđuje! Ako je to doista točno onda je to neoborivi dokaz da vladu i banke kontrolira ista sila kojoj nije stalo do boljitka građana.

Kao dodatni dokaz autor navodi i činjenicu da se nekada za dolar mogla dobiti određena količina zlata. Tiskalo se onoliko dolara koliko je bilo zlata u riznici države. Dolar je imao stvarnu vrijednost. Mogla se zamijeniti neka suma novca za točno određenu težinu zlata. Danas nakon bankrota SAD-a to više nije moguće. Bratstvo tiska i stavlja u promet onoliko novca koliko žele. Taj novac nije ništa više vrijedan od krivotvorina. Država zdušno proganja krivotvoritelje novca da se obračuna s konkurencijom. Najveći krivotvoritelj novca je upravo država.

Čitatelj upoznat sa situacijom u svijetu će dati primjedbu na ovu tezu o posuđivanju novca vladi od strane banaka. Političari su nesposobni i rastrošni. Da je u njihovoj vlasti izdavanje novca oni bi tiskali novce za svoje često megalomanske projekte. Pri tom bi nužno došlo do *hiperinflacije*. Naime oni koji bi radili za vladu dobivali bi velike cifre novca s kojim bi mogli kupovati sve od reda. To bi nužno povisilo cijene. Dogodilo bi se da za kilogram kruha treba izdvojiti milijunske iznose (takve inflacije su česte u latinoameričkim državama gdje tamošnji diktatori tiskaju novac. Jedna takva inflacija je zadesila i bivšu Jugoslaviju). Zaključak ovoga bi bio da je kontrola vlade od strane bankara nužna. Kritika je dobra, ali dana iz materijalističkog kuta gledanja.

Kao prvo u svemu tome nema niti trunke demokracije. Ljudima se govori da oni biraju predstavnike koji imaju moć. To nije točno. Istina je da bankari kontroliraju vladu koja samo provodi njihovu volju. Za takvu spregu moglo bi se navesti opravdanje kako bankari bolje upravljaju resursima od političara. Uzmimo da je to točno tj da su bankari stvarno sposobniji od ostalih. U pravednom sustavu bi onda izabrali bankare za vođe. Oni bi donosili odluke u

suradnji sa savjetnicima i narodom otvoreno, a ne u sjeni iza paravana. Bankari očito nisu u stanju voditi narod k prosperitetu i napretku.

To bi trebali biti sposobni političari – ljudi iskrenih i dobrih namjera, čiste prošlosti tako da ih se ne može kontrolirati. Ali takvih ljudi nema. Za inflaciju nije kriv sustav u kojem država tiska novac umjesto da posuđuje ga uz kamate. Za inflaciju su krivi gramzivi, častohlepni, koristoljubivi, nesposobni političari. Ne mogu reći da su sve takve "oni" pronašli i postavili ih na odgovorna mjesta. Bratstvo odlučuje tko će postati predsjednik ili premijer. Ali ni oni ne mogu kontrolirati sve razine piramide moći počevši od one lokalne. Da nema Bratstva ne znam da li bi se među nama pronašlo čestitih pojedinaca koji bi mogli voditi zemlju k stvarnom prosperitetu i napretku. To je tomu tako jer danas misli većine ljudi rezoniraju na niskim frekvencijama 3D omče. Osjećaji i popratna ponašanja poput materijalizma, koristoljublja, častohlepnosti, gramzivosti, zavisti, gnjeva i laži dolaze automatski u čovjekovu psihu kad rezonira na niskim frekvencijama. Potrebno je uložiti ogromni svjesni napor da bi se zatomili ti osjećaji u sebi. Čak i kad uspijemo sustegnuti negativnosti u sebi a nastavimo rezonirati na niskim frekvencijama, rezultat je samo privremen. Nakon nekog vremena mi ćemo popustiti gore navedenim osjećajima iako smo u početku imali dobre namjere i donijeli čvrstu odluku za njihovo provođenje. Svjesni napor je uzaludan ako ga podsvijest ne podrži. Kao što sam rekao svjesni um naspram podsvjesnog ima snagu kao kapak naspram ruke. Kapkom nećemo uspjeti pomaknuti 100 kilograma teški kamen. Da se na današnjem stupnju osviještenosti oslobodimo reptilskog Bratstva i pokušamo organizirati vlastitu vlast dogodilo bi nam se isto što i životinjama koje su se pobunile protiv nemarnih vlasnika u knjizi G. Orwela "Životinjska farma". Na kraju su "oslobođene" životinje završile gore nego u početku.

Dakle u svijetu postoji kritična masa ljudi koji rezoniraju na niskim frekvencijama. Pogledajmo malo kako loš ekonomski sustav pridonosi tome na mikrorazini.

Iz članka o tiskanju novca vidjeli smo da *oni* kontroliraju novac i vlade, a novac i vlada kontroliraju pučanstvo. Na različite načine. U našem društvu koje ovisi o materijalnim dobrima su potrebni stručnjaci i profesionalci u različitim strukama. Da bi današnje društvo moglo funkcionirati mora biti poljoprivrednika, vozača, radnika u tvornici, prodavača, čistača, računovođa, birokrata, kuhara, učitelja, liječnika, novinara, inženjera, znanstvenika, poslovođa, šefova, političara...

Neka zanimanja su poželjna u očima naroda dok se nekima nitko ne bi htio baviti. Najznačajniji faktori koji čine neko zanimanje poželjnim su: plaća, status u društvu, težina posla, stupanj monotonije/kreativnosti, ovlasti i sl. Neka zanimanja poput političara, glumca ili šefa firme daju veliku plaću, status u društvu, velike ovlasti, kratko radno vrijeme... Samo je do takvog

namještenja vrlo teško doći. Neću ulaziti sada u problem tko se redovito nalazi na mjestima moći. Samo ću napomenuti da se od tih poželjnih radnih mjesta stvara ideal. Obični ljudi gledaju taj ideal i nezadovoljni su, ogorčeni u sebi, zavidni što oni rade dosadne, nepriznate, monotone, loše plaćene poslove. Tako se generira negativno. Ne tvrdim da su svi ljudi kao prototipovi koje ću sada navesti, ali činjenica je da se danas malo ljudi svjesno zanima, a još manje ih se bavi i istražuje filozofska pitanja koje zanimaju svakog čovjeka. Koga ne zanima koja je svrha života, što je bilo prije, što poslije njega, ima li Boga, ako da koja je onda njegova uloga, što se stvarno događa u svijetu, što bi se i kako moglo promijeniti, što mali ljudi mogu napraviti da pridonese boljem svijetu??? Ljudi teže dostići društvom uvjetovani ideal tako da steknu što više novca. Slijeđenje tog ideala ih odaljuje od slijeđenja ideala izlaska iz čvrstog zagrljaja 3D omče. Oni koji su u prilici da budu sami sebi šefovi (poduzetnici) moraju raditi po cijele dane da bi uspjeli u svom poslu. Kad dođu svojim kućama nemaju više snage ni volje baviti se svojim duhom i tijelom. Ne relaksiraju svoje tijelo fizičkom vježbom, ne informiraju se o novim temama čitajući, ne šire svoje vidike razmišljajući o "višim temama". Ostaju pognutih pogleda kruto zatvoreni u vremenskoj omči bez znanja da se u njoj uopće nalaze.

Radnici u državnim i privatnim poduzećima najčešće imaju radno vrijeme od 8 sati. Često je slučaj da ih kod kuće čeka obitelj za koju se treba brinuti nakon posla. Kad konačno pronađu slobodno vrijeme nemaju više snage ni volje baviti se svojim duhom i tijelom. Ne relaksiraju svoje tijelo fizičkom vježbom, ne informiraju se o novim temama čitajući, ne šire svoje vidike razmišljajući o "višim temama". Ostaju pognutih pogleda kruto zatvoreni u vremenskoj omči bez znanja da se u njoj uopće nalaze.

Uz to ljudi su nezadovoljni svojim radnim mjestom, plaćom, šefom, učinkovitosti tvrtke, sustavom, članovima obitelji, kolegama na poslu. Muče ih i brige o plaćanju računa, rata kredita, planiranju novih projekata, prehrani djece, čistoći stana... Sve navedeno oduzima mnogo energije. Dakle jedinke u najboljim godinama teško mogu proučavati nesvakidašnje stvari ako žive svakidašnjim životom.

Mladi do 25 godina su zaokupljeni pijančevanjem, učenjem dosadnih stvari, prerano sklopljenim brakovima, teškim loše plaćenim poslovima...Ne stignu se zanimati za "duhovnu sferu". Stariji ljudi u mirovini su besposleni, pamćenje im je oslabilo, logika i zdrav razum ih napustili - ne stignu se zanimati za "duhovnu sferu". Djeca su premlada za takve stvari. Pa tko onda po društvenim stereotipovima treba težiti nečemu višem?

To zanimanje za duhovnu sferu je lako, a ujedno i teško. Na prvi pogled se čini mnogo teže

raditi po čitav dan, skrbiti za materijalna dobra, boriti se za moć i društveni status i obavljati slične poslove kojima ispunjamo život. Ali sve to možemo obavljati automatski tj. potrebno je samo se prepustiti društvenoj struji i ulozi koju nam je društvo dodijelilo. Možda ćemo letjeti duže i kroz turbulencije, ali nećemo mi morati upravljati zrakoplovom već to radi automatski pilot. Kad se bavimo duhovnim razvojem i radimo na sebi mi preuzimamo kontrole u svoje ruke. Tada do odredišta možemo letjeti bržim i ugodnijim putem izbjegavajući olujne oblake. No tada sami upravljamo zrakoplovom što iziskuje napor i trud.

Iako se danas dosta ljudi zanima za filozofska pitanja na koje sam pokušao dati odgovore u ovoj knjizi, malo njih samostalno istražuje iz prve ruke različite izvore. Još manje ih razmišlja svojom glavom i ne boji se prihvatiti nove ideje, ako su logične i intuicija kaže da su točne, čak i kad one zahtijevaju radikalnu promjenu pogleda na svijet. To je bez daljnega teško i iziskuje puno energije. Ako nemamo moćan izvor energije, a još je i rasipamo na 3D stvari onda nemamo dovoljno energije za izlazak iz čvrstog zagrljaja 3D omče (ne znam što bi značio potpuni izlazak i je li itko tko je egzistirao kao čovjek izišao iz 3D omče. Ali znam da se osjećamo se puno bolje kad počnemo rezonirati na višim frekvencijama).

Osim loše upravljanim gospodarstvom Bratstvo se služi i državnim aparatom da što više zadrži ljude u 3D omču. Problemom vlasti sam se već bavio kad sam spomenuo tiskanje novca. Sada bi u detalje pogledao kakva je politička situacija u nekim tipičnim zemljama diljem svijeta.

9. INSTITUCIJE I TEHNIKE KOJIMA SE ZATVARA LJUDE U VREMENSKU OMČU 3: TOTALITARIZAM vs LIBERALIZAM

Država je moćno sredstvo kojim se može utjecati na ljude unutar, ali i izvan granica same države. Vidimo kako Bratstvo koje kontrolira SAD može pomoću njih utjecati na druge države diljem čitavog planeta. Kontrolirajući monetarni sustav, državnu upravu tj. birokraciju, policiju i vojsku vlada kontrolira pučanstvo. Vladu kontrolira Bratstvo, tj. Bratstvo kontrolira ljude. Pomoću državnog aparata Bratstvo može ugrađivati u društvo vrijednosti koje pomažu ostvarenju Agende.

U prošlosti i danas su se mnoge od navedenih doista implementirale diljem svijeta. Osvrnimo se prvo na države u kojima su vladali **totalitaristički režimi** kao nacistička Njemačka, Italija, komunistički SSSR, Kambodža, Sjeverna Koreja, Jugoslavija, Uganda, Čile... U svim tim totalitarističkim režimima vladala je strahovlada. Pučanstvo se bojalo policije, vojske, tajnih službi koje bi uklanjale nepoželjne. Ljudi su se bojali i jedni drugih jer ih je svatko mogao prijaviti

vlastima da su "narodni neprijatelji". Svi su morali sudjelovati na besmislenim paradama, podržavati vladajući režim, slaviti kult ličnosti vođe, podvrgavati se zapovijedima bez pitanja, učiti svoju djecu istim besmislicama kojima su sami bili izvrgnuti i sl. Da bi bili pravi poslušnici režima nije bilo dovoljno samo glumiti da vas njihova sranja diraju u srce. Trebalo je opteretiti se nekim zločinom. Bilo da je to ubojstvo u partizanskoj šumi, prijava "izopačenog" prijatelja ili još bolje člana obitelji koji je govorio protiv režima, ovaj naroda, vatrena borba protiv "neprijatelja naroda" npr. crkve, strogi odgoj vlastite djece u ideološkom duhu i sl. Jednom kad ste se ponašali kao oni tada ste postali njihovi. Ako ikad poželite otići od njih oni vas mogu ucijeniti uskraćivanjem potpore. Oni koji se bore protiv režima vas ne vole jer ste za njih izdajice, a vaši ortaci vam prijete da će vas odbaciti. Stoga nemate izbora nego nastaviti slušati sve što vam kažu.

Kako se čovjek osjeća u totalitarizmu genijalno je opisao bosanski pisac Meša Selimović u djelu "Derviš i smrt". U knjizi pametni, obrazovani, osjećajni idealist, a ujedno i derviš-tj. ortodokсни sljedbenik vladajuće ideologije, Ahmed Nurudin osjeti na svojoj koži brutalnost totalitarističkog režima kad mu bez suđenja pogubljuju nevinog brata. Unatoč što je bio potpuno čist pred režimom, on nije mogao napraviti ništa za svoga brata. Ahmed u sebi čezne da se osveti ljudi

ma u lokalnoj vlasti koji su kumovali bratovom ubojstvu. On te ljude smatra odgovornima za zlodjelo. Nakon nekog vremena

ukaže mu se prilika za osvetom. On se optereti lažima kojima postiže da centralna vlast pogubi omražene ljude i postavi njega na njihovo mjesto

Postavši kadija tj. postavši pijun koji na lokalnoj razini ima moć, on počinje slušati sve što mu nalože

On pristane izvršiti zapovijed bez pitanja

č

ak i onda kad mu nalože da uhiti-tj. pogubi jedinog prijatelja koji mu je pomagao kroz čitav život i kojeg je Ahmed volio više od svega

Ipak nije mogao do kraja izvršiti nalog pa pusti prijatelja da pobjegne znajući da mu to donosi smrt. Vlast kojoj nije više odgovarao, optuži Ahmeda da je sudjelovao u nezakonitoj pobuni pomoću koje je došao na vlast

Knjiga završava prizorom u kojem Ahmed čeka pogubljenje u zatvoru.

Djelo je saželo u sebi osjećaje i položaje ljudi u totalitarističkom sustavu bilo da se nalaze više ili niže u hijerarhiji. Nitko nije sretan u takvom sustavu. Svi su pritisnuti drugima. Ako se nalaziti na poziciji s koje bi eventualno mogli nešto promijeniti onda ste tu poziciju dobili "prodavši dušu" tj. kupivši poziciju u zamjenu za argument kojim vas mogu skinuti s pozicije kad god im to

odgovara. Kad ste postali poslušnici režima tada ste mogli dobiti određeno namještenje (npr. u skladištu iz kojeg ste mogli krasti po volji), povlastice, ili na kraju postati samim članom vladajuće partije (priskrbiti sebi i prijateljima vile, stanove, hotele, zemljišta, namještenja...ovisno o razini vlasni). Malim ljudima (Ahmedu kojem su ubili brata...) se može činiti da vi (...ljudi iz lokalne vlasti) imate moć i utjecaj koje koriste da bi radili što poželite (ubili čovjeka iz hira). Ali vi ste isto tako pritisnuti i sputani kao (Ahmed koji je postao kadija) i mali ljudi. Dok služite njima (koji isto tako služe višoj razini u hijerarhiji) vi možete sebi dati slobodu priskrbljivanja materijalnih dobara. Kad postanete nepoćudni tada vas jednostavno mogu maknuti s položaja.

Ovo je do sada bio opis totalitarističkog režima koji je vladao, izmeđuostalog, u Titovoj Jugoslaviji. Sada ćemo vidjeti kakav je napredak donio kapitalizam, liberalizam, demokracija, vladavina prava itd. koji su prisutni u zapadnim zemljama, ponajprije u SAD-u.

Totalitaristički režim je vrhunac otvorenog užasa koji država može provoditi nad narodom. Svi su u totalitarizmu pritisnuti prijetnjama smrću. Na prvi pogled se može činiti da tzv. **demokracija** i pravna država donosi neusporedivo bolje stanje. Smatram da je to točno, ali samo djelomično. Stanje u današnjoj Hrvatskoj je daleko od idealnog, ali je bolje nego u komunizmu – najvećem zlu u povijesti koje je Bratstvo generiralo (komunizam je u svijetu izravno pobio 150 milijuna ljudi – gotovo čitavu populaciju današnje Rusije).

U zapadnim zemljama postoji relativno duga tradicija izbora. Ljudi izlaze na izbore da bi zaokružili političare i stranke koje žele da ih predstavljaju u vlasti. U vlast ulaze političari i stranke koji su najomiljeniji u narodu. Svako varanje je zabranjeno i automatski vodi poništenju izbora. U demokratskim društvima ne postoji cenzura informacija, mediji su slobodni pisati sve što žele osim kleveta. Nikoga se ne može osuditi ako mu se ne dokaže krivnja. Svi ljudi su jednaki pred zakonom. Privatno vlasništvo je nepovredivo pravo svakog čovjeka. Svatko se može opredijeliti za vlastita vjerska uvjerenja. Ljudi imaju pravo na privatnost na svom posjedu. Ljudi imaju pravo na rad i plaću. Znanstvena otkrića i patenti se mogu slobodno prijavljivati.

Ili bi barem tako trebalo biti. Kad danas malo bolje pogledamo tzv. najrazvijeniju demokraciju na svijetu - SAD vidimo da mnoge osnovne pretpostavke demokracije u toj zemlji ne postoje, a nikad nisu ni postojale. SAD se diči kako njeguju demokraciju još od 18. stoljeća. Dok su u Evropi cvali nacizam i komunizam u SAD-u je bila demokracija (valjda sa svim njenim pretpostavkama). Kako da ne! Dosta je navesti samo tipične primjere da se vidi kako je ta propaganda lažna.

Još prije nekih pedesetak godina u Americi je bila na snazi ozakonjena diskriminacija crnaca (svi ljudi su jednaki pred zakonom). Prije nekih tridesetak godina već od prije spomenuti W. Reich je osuđen na zatvorsku kaznu jer je otkrio nešto što službena znanost ne može objasniti (vladavina prava). Mediji prenose samo službene priče koje im serviraju vladini izvori. Alternativni pogledi na primjerice rat u Iraku, terorizam, ekonomsku situaciju u zemlji i svijetu, medicinski sustav, izbore itd... se mogu pronaći jedino u rijetkim, relativno nepoznatim i službeno prezrenim časopisima. Kao primjer kakva sloboda protoka informacija vlada u SAD-u najbolje je spomenuti izvještaje iz Iraka. Svakodnevno se na CNN-u pojavljuje na desetke izvjestitelja koji samo prenose službenu priču. Ti "novinari" imaju vojnu zaštitu i rijetko pogibaju. Oni pravi novinari koji samostalno istražuju istinu o onome što se događa u Iraku nemaju nikakvu zaštitu od strane koalicijske vojske pa stoga vrlo često stradavaju. To je famozna sloboda tiska u SAD-u i necenzuriranost informacija.

Sve brojnije kontrole na javnim mjestima, nadzorne video kamere, satelitska tehnologija (pogledajte neki program za pregled satelitskih snimki na internetu i šokirajte se kakvu moć rezolucije imaju ti obični, komercijalni sateliti za zabavu. Vojni vjerojatno mogu skenirati iz svemira ono što pišete po stolu.) uvelike narušavaju privatnost i slobodu kretanja.

Da bi što više smanjili slobode Bratstvo je izmislilo **terorizam**. Službena priča tvrdi kako skupina fanatičnih, opasnih gorštaka koji imaju baze u brdima Afganistana (skrivaju se u brdima, obučavaju nove članove u kampovima za obuku, a naposljetku ih šalju u svijet) želi terorizirati svijet, a posebno SAD (kao predvodnika demokracije u svijetu) jer im smeta napredak, demokracija i sreća ljudi općenito. Stoga su se ti neobrazovani, priprosti brđani s islamskim svjetonazorom koji propagira život od prije 200 godina i oružjem koje je bilo krik mode negdje u isto vrijeme dobro organizirali, naučili raditi vrhunske eksplozive, upravljati zrakoplovima, obogatili tako da mogu financirati terorizam, blokirali satelitske snimke područja u kojima se skrivaju, uvukli u pore američkog društva tako da sada mogu pripremati napade na javne objekte diljem svijeta. Treba ih zaustaviti tako da ih snimamo, pretražujemo, kontroliramo, mikročipiramo (ako je moguće). Oni su među nama pa i nas treba podvrgnuti istim mjerama. Naravno ne može se boriti s njima odande od kuda djeluju (navodno Afganistanska brda) već po životnom prostoru američkih građana. Ta kontrola je da bi se upravo njih sačuvalo od strašne prijetnje terorizma koji je pokazao zube 11.9.2001. (postoji obilje dokaza da su same vlasti iscenirale napad na trgovačke centre u New Yorku. Kako su samo ti brđani naučili upravljati zrakoplovima?). Kontrola nije nikako u svrhu kontrole samih građana. Pa oni su sami nakon napada zazivali to rješenje. Eto mentalnih rešetki nametnutih kroz proces

problem □ reakcija □ rješenje.

Da bi se "rat protiv terorizma" uspješno provodio treba imati pod kontrolom medije i političare. Bratstvo manipulira izborima po vlastitom nahođenju. Kao prvo svi "ozbiljni kandidati" pripadaju njihovim tajnim društvima (u kojima ih podjarmljuju volji gmazovskih entiteta). Oni koji nisu pod njihovom kontrolom nemaju nikakve šanse da postanu član vlade ili predsjednik. I u komunizmu su se održavali izbori svake četiri godine. Jedini kandidat je bio omiljeni vođa. Ljudi su mogli glasati i za druge kandidate tako da napišu njihovo ime i stave u posebnu kutiju. Omiljeni vođa je redovito pobjeđivao s 120% glasova. Što je u komunizmu jedan vođa to ih je u demokraciji njih 4-5. Ljudi misle da su oni suprotstavljeni, a zapravo rade za iste struje. Najpodobniji od podobnih kandidata biva izabran za predsjednika. Čak i ako ne dobije stvarno najviše glasova (na predsjedničkim izborima 2000. u SAD-u trebao je pobijediti Al Gore, a ne Georg Bush). Ako slučajno izabrani kandidat postane nepoželjan oni ga mogu maknuti kad hoće. Naime svi su kandidati kao i u komunizmu opterećeni nekim svojim grijehom iz prošlosti. Uzmimo primjer bivšeg hrvatskog premjera Ive Sanadera koji je prije nekih 20-ak godina stekao osobno bogatstvo sudjelujući u pranju novca preko Hipo banke. Taj novac i utjecaj koji dolazi s tim novcem su mu pomogli u kampanji kao i argument kojim ga mogu zamijeniti kad im postane nepoželjan. To se doista dogodilo, a mainstream mediji su izvještavali o "čudnovatoj premijerovoj ostavci". To je razvikana demokracija i vladavina naroda u SAD-u i drugdje.

Ona je bolja od totalitarizma, ali nije ono za što se deklarira. Demokracija je zamijenila totalitarizam zato što dopušta ljudima više slobode tako da se manje bune. Ipak je učinak demokracije i totalitarizma sličan. Samo što je u demokraciji prisutan veći udio mentalnih rešetki u odnosu na fizičke pa ljudima lakše pada okovanost.

Ljudi imaju duhovne potrebe i pitanja im se nameću. Posebno kad imaju problema u životu. Da ljudi ne bi krenuli tražiti istinu težim putem, samostalnim istraživanjem svojih i iskustava drugih ljudi, tada se pobrinu nova institucija koju je Bratstvo utemeljilo u tu svrhu. Riječ je o religijama. Pogledajmo kako izgledaju te mentalne rešetke...

10. INSTITUCIJE I TEHNIKE KOJIMA SE ZATVARA LJUDE U VREMENSKU OMČU 4: RELIGIJE   A) RELIGIJE OPĆENITO

Religije su tvorbe Bratstva u koje su ti inženjeri negativnog udrobili veću količinu istinitih i pozitivnih vrijednosti (nego recimo u ideologije poput komunizma ili nacizma), ali su ipak dodali začim koji onemogućuje potpuni razvoj čovjeka u njihovom okrilju. Religije duguju svoju **popularnost i dugovječnost**

istinskim vrijednostima koje su uključene u njih, ali i pojednostavljenom i linearnom učenju lako prihvatljivom većini ljudi. Dok su ekstremne ideologije kratkog vijeka, religije poput judizma egzistiraju već preko 4000 godina. Brojnost svojih članova one duguju činjenici da nude već pripremljene odgovore koje sljedbenicima servira učeno svećenstvo. Takav pristup je lak za prihvatiti većini ljudi.

Lako

je kad ti netko drugi obavlja i pojednostavljuje posao umjesto tebe. Lako je prepustiti se u ruke nekom

obećanom spasitelju

. Puno je teže razmišljati svojom glavom i sam sebi pomoći.

Možda je zbog tih teškoća *neznanje kako stvarno funkcionira naš svijet blagoslov*. Teško je ljudima objasniti da shvate ovu filozofiju koja uključuje samo-istraživanje, mnoge apstraktne pojmove (kao nematerijalizam, nelokalnost, univerzalnost i neopipljivost boga, kaotično ponašanje zakona privlačenja...), nejasno definirani - fleksibilni kodeks ponašanja koji se temelji na spoznaji, slobodu mišljenja i izbora bez uplitanja institucija, hijerarhije, prijetnji, kazne...

Dao bi analogiju religije i ove filozofije s kvantnim i Bohrovim modelom atoma. Kvantna fizika je vrlo složena. Zahtijeva matematički aparat, zrelost mišljenja i razumijevanje pojmova koje imaju samo neki studenti na postdiplomskom studiju fizike. Učenici u školama ne mogu razumjeti model atoma koji daje kvantna fizika. Njima se kroz nastavu servira pojednostavljeni, ali u stvarnosti nepostojeći tzv. *Bohrov model atoma*. Taj model učenici donekle mogu usvojiti. Učitelji i učenici su zadovoljni jer posjeduju neko znanje kojim se mogu podičiti u određenim situacijama.

Nisu svi ljudi genijalci, inteligentni, obrazovani, otvorenog duha... Ne mogu svi shvatiti i prihvatiti (barem ne u ovakvom društvu) holografsku teoriju koja podrazumijeva velik broj apstraktnih pojmova.

Ali i ljudi niske inteligencije i obrazovanja mogu prihvatiti Boga kakvog nam predstavlja religija: transcendentnog vrhovnog, svemogućeg bića koje je stvorilo materijalni svijet ali i duhovni svijet koji je vrlo sličan ovom. On koji put nagrađuje, a koji put kažnjava, ovisno o raspoloženju. On te želi nagraditi i poziva te da kupiš kupon u obližnjoj crkvi u kojoj će ti dati upute za daljnju uporabu. On te beskrajno voli i ne tjera te na ništa. Samo će te osuditi na vječne vatre ako to ne učiniš u slijedećih... sati. Ali ako kupon naučiš odmah uz dar dobiješ i posebni priručnik kako ga moliti, kronicu kojom ga možeš moliti i 3 slike koje ti mogu pomoći pri molitvi po vlastitom izboru. Sve ovo vrijedno preko ... možete dobiti za samo ...(kuna). U ovoj neponovljivoj TV ponudi...

Ova interpretacija zvuči groteskno, ali ista se ta ideja drugim riječima i ozbiljnijim tonom uporno naviješta preko oltara i ponavlja kroz usta "pravovjernih". Osim narudžbe kupona o tebi ne ovisi ništa već je sve u rukama Njegove dobre volje. Tvoj najbolji pokušaj je da slijediš njegove sljedbenike kojima je On dao monopol i ekskluzivnu koncesiju na neodređeno vrijeme da

prenose i tumače Njegove poruke! Sve što oni kažu je točno jer su to zakoniti Božji koncesionari rekli, a o riječi Božjoj se ne može i ne smije na bilo kakav način suditi! Ovako bi trebale izgledati *osnovne Crkvene zapovijedi*.

Kad se religija naviješta i propagira novim potencijalnim članovima onda se u **prvi plan** ističu pozitivne vrijednosti poput pomaganja bližnjima, bezuvjetne ljubavi, tolerancije, nagrađivanja dobrih dijela, blaženstva koje se može steći ako se slijede moralni zakoni koje propisuje savjest... Te vrijednosti religije vole nazvati svojim imenom (npr. kršćanski duh, kršćanske vrijednosti, to nije kršćanski...). Kad religija osigura dovoljan broj sljedbenika i monopol na nekom prostoru onda počinje pokazivati svoje pravo lice. Počinje naturanje stava o vlastitoj nemoći i nužnosti poštovanja svega što nam religija nalaže. Počinje implementacija gore navedenih osnovnih crkvenih zapovijedi! Religija dozvoljava samo slijeđenje svojih učenja i zanimanje za pitanja koja ona postavlja i na njih odgovara. Možete zadovoljiti svoju potragu za istinom kroz religiju na način na koji ona to propisuje. Daljnje propitivanje i istraživanje iz drugih izvora (sotonskih!) je najstrože zabranjeno. Izlaženje iz zacrtanih granica religija odlučno osuđuje. Danas se ta osuda u zapadnom svijetu svodi na blaćenje iz propovjedaonica ili kroz vjerski tisak. U prošlosti se ne poštovanje propisanih kažnjavalo progonom, mučenjem, smrću. Nažalost i dan danas imamo takvo ponašanje u Islamskom svijetu. To je pravo lice religije. Njezina zadaća je:

Daj ljudima oduška da ne skapaju od duhovne gladi, ali ne previše da bi se mogli izdići iznad 3D omče.

To i jest problem. Ne mogu svi ljudi s trenutnim spoznajama izaći iz čvrstog zagrljaja vremenske omče. Ali s ortodoksnim religijskim spoznajama nitko ne može to napraviti. Religija kao jedini način samopomoći navodi nužno slijeđenje svojih zapovijedi. Ako ih ne slijediš ideš u pakao, a ako ih slijediš Bog te nagrađuje, ali ti si i dalje pod iskušenjima i čezneš za "griehom"(prisjetimo se samo što govori priča o kralju Davidu. David je bio božji izabranik, u njegovoj posebnoj milosti, vjeran bogu. A kasnije je opet potonuo u grijeh požude, laži, ubojstva.) To iziskuje ogroman svjesni napor i čeličnu volju koje se sukobljavaju s podsvjesnim željama. Iz rata nikad ništa dobro nije proizašlo niti za jednu zaraćenu stranu. Tako i u ratu svijesti i podsvijesti. Neke negativne osobine se mogu trenutačno zakopati i prekriti, ali to automatski dovodi do pojave novih frustracija koje uzrokuju ranjivost, bolest, bol, patnju. Svjesni napor je krivi i neučinkoviti put. Isto kao i slušanje drugih kako bi se trebali osjećati, što bi trebali smatrati ispravnim a što krivim. Ne tvrdim da je autoritet uvijek štetan. On nam može pomoći tako da nas preporukom uputi na neki put. Ali mi sami moramo gaziti tim putem. Ako nas neki autoritet tjera na svaki korak mi na taj način možda i možemo doći do iste točke do koje bismo došli slijedivši vlastitu intuiciju i ideale. No zasigurno ne možemo doći do tamo u istom stanju. Ta točka je samo prijelazna faza u konstantnom kretanju k višem stupnju svjesnosti. Došavši do te točke izranjeni, opterećeni, umorni ili bolesni mi nećemo imati snage za nastavak puta tj. za daljnji napredak. U tome je po mom mišljenju glavni problem religija.

B) KRŠĆANSTVO

Naveo sam svrhu, program i temeljne pretpostavke sviju današnjih velikih religija, posebno kršćanstva, islama i židovstva. Sada ću sve informacije potkrijepiti prvo na primjeru kršćanstva.

Detaljno ću govoriti o kršćanstvu budući da je ono najzastupljenija i najpoznatija religija u mojem dijelu svijeta. Svi inkriminirajući podaci koje ću iznijeti ne znače da je kršćanstvo nužno zlo, da su svi kršćani zli ljudi koje treba žaliti, da čudesna izlječenja u okviru Isusa Krista treba skeptično gledati... Isto tako ja ne tvrdim da kršćanske vidjelice, propovjednici, svetcu namjerno lažu ili prodaju maglu. Ne mogu niti tvrditi da bi trebalo odbaciti kršćanstvo kao neistinito i početi ljudima objašnjavati holografsku teoriju (kao što u filmu Matrix reče jedan lik: "Neznanje je blagoslov!"). Sve što želim jest dati pogled s objektivnog stajališta na ključna pitanja koja se postavljaju kad malo dublje razmišljamo o teološkim pitanjima. Također želim preispitati da li je sve što nam službena Crkva govori logično. Ne treba nikoga napadati niti osuđivati ako misli drukčije. Možda je holografška teorija kriva, a kršćanstvo u pravu. Možda su i obje protuslovne teorije točne, ovisno o tome na koga se primjenjuju. U holografskom svemiru sve je moguće. Postoje samo manje i više vjerojatne stvari. Bilo bi lijepo kad bi to i pijuni u rukama Bratstva mogli shvatiti i prestali napadati sve drukčije.

Kršćanstvo je monoteistička religija koja je nastala na temeljima judizma pred nekih dvije tisuće godina. Temelji se na učenju najvećeg proroka kršćanstva Isusa Krista. O tom učenju doznajemo ekskluzivno iz samo jednog izvora – **Biblije**. Po ortodoksnom tumačenju Bibliju su napisale Bogom nadahnute osobe tj. oni su samo pisali po papiru ono što je Bog govorio. U Bibliji se navodi da Isus ostavlja Crkvi koju je utemeljio zadaću da širi tu Božju riječ. Dakle ta Crkva ima ekskluzivno pravo, monopol na tumačenje i širenje Božje riječi. A Božja riječ govori ljudima i što trebaju raditi, te što će im se dogoditi ako se ne podvrgnu zapovjedi. Dakle Crkva ima pravo govoriti vama što ćete morati napraviti.

U ovim temeljnim načelima Crkve već se na prvi pogled može uočiti da postoji velik prostor za manipulaciju. Malvolentne struje u ulozi boga bi mogli učinkovito opravdati i ostvariti svoje ciljeve. Da objasnim: Bibliju kakvu danas poznajemo nisu napisali nikakvi ljudi nadahnuti bogom već pripadnici iste struje kojoj pripada i današnja Crkva. Smatram da je sve što stoji u Bibliji našlo tamo svoje mjesto jer je tako odgovaralo toj struji. Smatram i da je Crkva s predumišljajem namjerno utemeljena institucija. Ona počiva na Bibliji – istoj knjizi koju su "oni" sami napisali. U Bibliji se nalaze brojene istine i pozitivni stavovi. To je ukomponirano unutra da daje vjerodostojnost čitavoj knjizi u čijem se sadržaju ipak nalaze neki pogubni zaključci. Pogledajmo malo morfologiju Biblije i zapitajmo se da li je to stvarno unikatno djelo koje je nadahnuto samim svemogućim Bogom?

Brojne priče iz Starog Zavjeta (poput stvaranja čovjeka, njegovog izгона iz Raja, Velikog Potopa) su analogne pričama koje pronalazimo na mnogo starijim **sumerskim glinenim pločicama**. Već sam spomenuo koje su to priče i kakvi se Bogovi navode u oba izvora. Te priče su prepisali i preradili Leviti – svećenstvo starih Izraelaca koje je bilo dobro poznato sa njima (Izraelci su bili u tzv. babilonskom progonstvu u koje ih je odveo babilonski kralj Nabukodonozor).

U starom, poganskom Rimskom Carstvu (prije nego je kršćanstvo postalo službena religija carstva) je jedna od glavnih religija bio **kult boga Mitre**. Evo kako je izgledao taj kult...

Vjernici su kao spasitelja svijeta štovali Mitru – proroka i sina Boga Ahura Mazde. Mitra je bio svijetlo svijeta. Mitra je svoje vjerne sljedbenike nagrađivao rajem. On je bio jedini put do raja. Mitra je bio rođen 25.12. od djevice majke, bezgrešnim začecem. Njegovo rođenje su promatrале ovce. Početkom proljeća vjernici su štovali još jedan veliki blagdan posvećen Mitri (Uskrs?!). U Mitrinu čast vjernici su jeli obredni obrok koji se sastojao od blagovanja kruha i vina.

Svaki komentar je suvišan. Čak i ateisti koji nikad ne idu u Crkvu znaju kako se Mitru i Ahura Mazdu danas zaziva u kršćanskim crkvama diljem svijeta. Kršćanstvo su Rimljani brzo i lako prihvatili kao novu religiju jer su već bili navikli na slične običaje. Mitraizam je imao neke nedostatke. Nije bilo normirane doktrine i rituala, bilo je previše nepovezanih zajednica koje su se sve više ideološki udaljavale jedna od druge, trebalo je "update-irati" novim iskustvima ideje kulta. Mitraizam je trebalo zamijeniti novim, boljim prototipom religije. Rimski vladari (koji su bili isto kontrolirani od strane Bratstva) su to uvidjeli i zaposlili intelektualce da napišu ono što danas nazivamo "Novi Zavjet". Istraživači ovih inkriminirajućih činjenica navode imena Annaeus Seneca, Anus Calpurinius Piso, Pliny Mlađi kao autore Evandelja i Poslanica Apostolskih. Lik Isusa je nastao kao *derivacija esenskih spisa*, (**Eseni** – jedno od starih plemena koje je živjelo u Judeji, štovalo jednog Boga sličnog židovskom Jahvi, kasnije su pali u zaborav, a povijest im ne pridodaje neki značaj; poznati su *esen ski spisi*

koji su pronađeni kraj Mrtvog mora, a potkrepljuju činjenice da je Novi Zavjet plagijat!), *poganskih kultova* (poput kulta boga Mitre) i *Starozavjetnih priča*

Kad su navedeni pisci napisali tekstove oni su sadržavali brojne nelogičnosti i inkriminirajuće podatke. Trebalo je te prvotne verzije uskladiti, urediti i pročistiti od nelogičnosti. Trebalo je na tim tekstovima izgraditi novu povijest koja se nikad nije dogodila. Trebalo je pustiti da prođe neko vrijeme tako da se zaborave stvarni događaji, a zatim dovoljan broj puta ponoviti laži tako da one postanu istina. Trebalo je dati sliku da je kršćanstvo stvoreno kao jedna jedina cjelina koju je osnovao sam Isus.

To nije niti približno točno. Na Milanskom i Tridentskom **koncilu** su priče bile usklađivane. Na koncilima su se često sukobljavale različite struje unutar kršćanstva. Bilo je zagovornika da je Isus samo čovjek dok su neki tvrdili da je on Bog. Glasovanjem su se utvrđivale "istine" i "laži" tipa: Isus je čovjek i Bog, Marija je bezgrešno začeta i zato Isus nema istočni grijeh, Isus je stvarno prisutan u pričesti, kraljica Jelena (majka rimskog cara Konstantina Velikog koji je odobrio "projekt kršćanstvo") je pronašla 400 godina poslije događaja Isusov križ itd...

Biblija je isto prošla kroz brojne prijevode i izdanja. Septoaginta, Vulgata, biblija kralja Jamesa (kasnije)... U svakom izdanju su izbacivana nepoželjna i inkriminirajuća poglavlja (npr. knjiga Enoha, Judino evanđelje...). Tako smo danas dobili nepogrešivu, svetu, Bogom nadahnutu, nepromjenjivu, unikatnu knjigu koja nije ništa od navedenog.

To su inkriminirajući korijeni kršćanstva. Na trulim temeljima nije nastalo zdravo tkivo već bolest koja je inhibirala i još danas inhibira mnoge ljude u njihovom razvoju. Sjetimo se križarskih i vjerskih ratova, inkvizicije, simonije, crkvene desetine, papa pedofila... Sve ovo nije slučajna iznimka koje se danas Crkva odriče. I danas bi oni opet vratili u modu crveni križ na bijelom štitu i bijele kukuljice kraj lomače kad bi mogli. To danas Bratstvo radi kroz druge institucije (američka vojska u Iraku, Ku Klux Klan), ali bi papa ipak volio da to rade njegovi momci.

Nije istina! Današnji papa i Crkva su dobri! Da vidimo što govore npr. kršćanski propovjednici, svećenici, biskupi, sam papa...

Slušao sam DVD-ove s kršćanskim propovijedima. Na njima govornici odlično skeniraju situaciju u svijetu. Govore kako su ljudi nezadovoljni, teže višem, ne mogu kroz materijalizam ostvariti sreću, na putu k sreći su sputani, a tome kumuje i materijalističko društvo. Oni takvo stanje osuđuju. Kao suprotnost materijalizmu navode sebe i svoje učenje (Crkva je duhovna. Bože sačuvaj da bi ona ubirala porez, imala nekretnine i sl. Velebne katedrale su najvjerojatnije gradili anđeli, a ne ljudi plaćeni novcem koji su Crkvene vlasti otimala kmetovima...). Kao odgovor na sve probleme navode "**uronuće u Isusa Krista**". Ne znam što bi to konkretno

značilo, ali kao korespondirajući pojmovi se navode molitva (ne znanstvena molitva navedena u poglavlju o mijenjanju stvarnosti već beskrajno ponavljanje stihova koje su napisali oni), pohađanje mise kad god je moguće, pomaganje crkve novčanim priložima i dobrovoljnim radom, odricanje i osuđivanje bilo kakvog samostalnog istraživanja, čitanja svih tekstova koji na 1000 mjesta izravno ne navode Krista kao Boga, odbacivanje svega što papa ne odobrava (poslušnost papi), blokiranje seksualne energije koja prema njima prljava i grešna (to je izumio "sveti" Augustin – preobraćeni kurviš iz 5. st. koji je valjda nakon što je postao impotentan počeo govoriti kako je seks loš i treba ga suzbijati), stavljanja i drugih na "pravi put". Eto to je njihova vizija prosvjetljenja. Prosvjetljenje je nužno da bi netko ušao u raj. Tko ga ne doživi ide u pakao! Zauvijek!

Navedeni **stavovi** koji su nužni da bi netko "uronuo u Isusa Krista" i ušao u raj su plodno tlo za nastanak tužnih događaja koje sam već naveo. Što bolje pridonosi ratu, inkviziciji, simoniji ili pedofiliji od isključivosti, prepuštanja drugima da te vode tj. slijepe poslušnosti (njima!), osuđivanja različitosti, frustracije nastale uslijed odricanja (zbog straha od pakla)? Da padne kiša iz sjemenke "kršćanskih" stavova bi opet izniklo stablo srednjovjekovne crkve s plodovima inkvizicije, križarskih ratova itd...

C) ŽIDOVSTVO

Kršćanstvo je tako moćno jer kao i sve religije daje ljudima nadu i strah. To su vrlo moćni stimulansi ljudskim bićima. U nadi i strahu ljudi su spremni na sve. Oni su to od početka znali. Stoga su pravili od pamtivijeka čelične mentalne rešetke – religije.

Postoje religije još gore od kršćanstva.

Dosta je spomenuti Židovstvo. Ono se uglavnom temelji na "svetim spisima" *Talmudu* i biblijskom Starom Zavjetu. Vidjeli smo što je Biblija. A Talmud je inače najrasističkija knjiga na svijetu prema kojoj je "Mein Kampf" dječja slikovnica. Navesti ću samo tri bisera koji su dovoljni da nam daju sliku te svete knjige:

1.

Kad pismoznac čita pismo u blizini gojima (ljudske stoke – pojam korišten u masonskim, židovskim i sotonističkim krugovima; ljudska stoka su svi oni koji nisu članovi tajnog društva

upoznati sa stvarnom agendom) to djelo je ravno seksu sa životinjom.

2.

kad pismoznanc oženi kćer gojima to je ravno ženidbi sa životinjom.

3.

Židovi su od Jahve odabrani narod koji ima pravo vladati nad ostalim ljudima.

Talumud iz kojeg je derivirano židovstvo zahtijeva i odlučno tvrdi da židovski narod treba biti gospodar svijeta. Židovi imaju pravo i dužnost da provedu volju Božju. Samo to nije nikakav Bog već samo Jehova = Elohim = Nefili = Anuunakiji = gmazovska rasa iz niže četvrte dimenzije. Oni žele da Židovi vladaju svijetom. A oni kontroliraju Židove, bolje reći oni su pokretačka sila koja stoji iza **cionističkog pokreta**. Ne brinu oni za dobrobit Židova ništa više nego je za to brinuo Adolf Hitler. Židovi su samo pijuni u njihovim rukama. Pomoću njih oni žele kontrolirati pučanstvo. Nije niti bitno da li su to Židovi. Negdje oko 1% Židova iz Izraela izravno potječe od Židova koji se u Bibliji navode kao Jahvin odabrani narod (Seferadi). Većinu Židova čine Aškanazi, potomci Hazara. Hazari su bili narod koji je živio negdje u 10. stoljeću u istočnoj Ukrajini i oko gorja Kavkaza. Bili su organizirani u kraljevstvo. Došli su u kontakt s Judizmom i prihvatili ga. Dakle čak i da je Jahve obećao prijestolje Židovima 90% današnjih Izraelaca nema pravo na njega.

Židovi su masovno upleteni u **masonski pokret**. To je polu-tajna organizacija nastala na korijenima srednjovjekovnih cehova građevinara koji su najčešće gradili katedrale. U početku se radilo o sastancima umnih ljudi u kavanama i kućama na kojima su vodili razgovore o različitim temama. Imali su zakletvu o vjernosti Bogu (katoličkom). Bilo je 4 stupnja u hijerarhiji. Negdje u vrijeme Francuske revolucije došlo je do

oda

asonskog pokreta

. Neki istaknuti masoni su ukinuli zakletvu o vjernosti Bogu, proglasili rat protiv kršćanstva, uveli 33 stupnja u hijerarhiji. Niži stupnjevi (plavo masonstvo do 4. stupnja) nisu upoznati s pravim ciljevima masonstva. Kao svoje ciljeve masonstvo službeno ističe: ujedinjeni svijet bez nacionalnih granica, svjetsku vladu, jednakost ljudi, socijalizam, demokraciju kad vlada aristokracija, aristokraciju kad vlada demokracija... Govore da mason treba živjeti u miru i poštovati zemaljsku vlast, raditi na samo-usavršavanju i na usavršavanju čovječanstva. Ti cijevi se proklamiraju nižim stupnjevima. Postizanje tih ciljeva nazivaju "

obnovom Salamonovog hrama

prepor
m

" (mitski hram u Jeruzalemu židovskog kralja Salamona koji su Rimljani razorili do temelja 66.p.Kr.). Zatim dodaju da je za uzvišene ciljeve dopuštena borba. Tako gotovo da nema **revolucije**

u kojoj masoni nisu imali presudnu riječ. Od francuske revolucije, američke borbe za neovisnost, pa do februarske i oktobarske revolucije. Najbolji primjer za to kako masoni djeluju i kakav učinak ima njihovo djelovanje je Francuska revolucija. Prvo su pobunili narod i zaveli ga krilaticom "jednakost, sloboda, bratstvo". Kasnije je nastupio teror jakobinaca, masovna smaknuća, pljačke plemića, ratovi unutar i izvan Francuske... Naime i masonstvo pokreću negativne struje. To se najbolje može vidjeti u obredu inicijacije (primanju novih članova u društvo) kad ispred novog člana stavljaju kostur, povezuju mu oči tako da ništa ne može vidjeti, postavljaju čudna pitanja, a član polaže zakletvu vjernosti u kojoj zaziva svoju smrt u slučaju da izda društvo. Napredovanjem u hijerarhiji članu se odaju nove i tajnije tajne. To otkrivanje tajni masoni nazivaju "

ugledavanjem masonskog svijetla

". Opet nalazimo na dva osnovan pokretača religija koje je oformilo Bratstvo: strah i nada! Nada da će pojedinac otkriti tajne masonstva, a ujedno i strah od tih tajni i osvete. Masonstvo pokreće mržnja i osveta. Prema legendama o razaranju Salamonovog hrama, ubojstvu Adoniramovu (navodni glavni projektant Salamonovog hrama koji nije htio odati tajne čak ni pod prijetnju smrti), spaljivanju nekih mislioca začetnika masonskih ideja (naročito vitezova Templara) i sl. masoni trebaju osvetiti ubojice svojih junaka tako da sruše institucije kojima su oni pripadali: crkvu i monarhiju. Na ruševinama tih institucija bi trebalo formirati novi svjetski poredak ("

Novus Ordo Seclorum

" – kako piše na novčanici od 1USD). To se odaje tek najvišim stupnjevima u hijerarhiji. (crveno masonstvo ili Škotski redovi od 4.-33. Tek se na 30. stupnju tzv."Vitez Kadoš" odaje cilj osvete Adonirama).

Iz masonskih redova dolaze mnogi političari i utjecajni ljudi općenito. To je i razumljivo jer Bratstvo koristi masonstvo kao rasadnik za ljude koje će staviti na ključne pozicije. Masoni su redom obrazovani, inteligentni, bogati i utjecajni ljudi s vezama. Unatoč tome što su masoni dobro infiltrirani u današnje društvo oni ga žele srušiti i oformiti novo još gore. To novo društvo bi trebalo izgledati poput nacističke Njemačke u kojoj će "arijevska rasa" biti Židovski narod. Može i neka druga nacija, ali Židovi su im (Bratstvu) pogodni zbog raseljenosti, religije, navodne povijesti, možda i gena. Židovi (većina "malih ljudi") u Novom Poretku zapravo ne bi profitirali ništa više nego Nijemci u nacizmu. Cenzura informacija, propaganda laži u svrhu zavođenja naroda, kontrola stanovništva fizički (policija, vojska, špijuni, tajna policija, izdajice u narodu, ali i novotarijama kao što su video kamere, satelitske snimke, mikročipovi, elektroničko bankarstvo, negotovinsko plaćanje...) i mentalno (ideologija, religije, strah od bližnjih od kojih svatko može biti špijun režima...) ne može donijeti sreću nikome kome godi pozitivno. Izabrani narodi (Rimljani, Nijemci, Židovi, Amerikanci...) i ljudi (Bush, Clinton, Churchil, Hitler...) su za negativne sile koje stoje iza njih tek puko oruđe. Oruđe se koristi neko vrijeme za određenu svrhu, a kad se istroši odbaci se i zamijeni novim.

Novim "Arijevim, Božanskim narodom" bi naravno upravljalo Bratstvo. Na novčanici o 1USD-a se također nalazi i **piramida** čiji je vrh odvojen od baze, a na njemu je nacrtano svevideće oko. Oni su to oko koje stoji na vrhu piramide i nadzire je. Oni fizički ne nadziru najdonje slojeve. Dapače nemaju niti fizički doticaj s njim. Ali najdonje slojeve nadziru, gnječe isto donji slojevi malo iznad. Njih pak nadziru još malo viši slojevi koje naposljetku nadzire sam vrh. Bez baze vrh bi bio nemoćan. Ali s bazom taj je vrh doista respektabilan.

Novi svjetski poredak je zamišljen kao piramidalna struktura gdje će moć biti centralizirana na vrhu piramide. Ljude će biti kao blokovi koji se klešu, stavljaju i učvršćuju u piramidu. U isto vrijeme blokovi grade piramidu i učvršćuju druge blokove u istu. Ljude će u piramidu ugrađivati sve već navedene institucije. Da bi se takav plan mogao provesti potrebna je kontrola i na mikrorazini tj. da svaki pojedinac pridonosi piramidi. Upravo na toj mikrorazini se nalazi odgovor kako odgovoriti na teoriju zavjere. Stoga ću o tome govoriti u četvrtom dijelu knjige koji se upravo bavi odgovorom na teoriju zavjere.

Sve što sam iznio u ovom trećem dijelu knjige o teoriji zavjere može napraviti čovjeka depresivnim, ogorčenim, paranoičnim, bijesnim, punim mržnje, straha, očaja...Gledajući sve ovo dođe nam da odemo u prvi kafići i opijemo se na mrtvo ime tako da sve zaboravimo. Ali ovo navedeno do sada nije kraj priče. Bratstvo nas može kontrolirati fizički po želji. Ali mi možemo kontrolirati našu svjesnost unapređujući je. Budući da je svjesnost nadređena materijalnom mi možemo kontrolirati naš cjelokupni život bez obzira na činjenicu da pri tom imamo konkurenciju. Na teoriju zavjere možemo odgovoriti. Pogledajmo kako.

Četvrti dio: Kako odgovoriti na zavjeru?

1. INSTITUCIJE I TEHNIKE KOJIMA SE ZATVARA LJUDE U VREMENSKU OMČU 5: AGENTI BABILONSKOG BRATSTVA SVUDA OKO NAS

Svi utjecaji koje sam do sada opisivao djeluju na globalnoj razini. Makro-kontrola nije dovoljna za ostvarenje potpune kontrole nad ljudskim bićem. Da bi se ona ostvarila nužna je i mikro-kontrola. Globalni utjecaji nas mogu navesti na put neznanja i straha. Mediji nam mogu prati mozak da su neke laži istinite. Religija nas može odvratiti od samostalnog istraživanja i prosuđivanja svojom glavom. Ako ste znanstvenik, znanstveni establišment vas može zastrašiti gubitkom posla.

Ali mi se daleko više bojimo osude naših bližnjih – prijatelja, kolega, obitelji, roditelja, mentora i sl. Svi se mi užasavamo mogućnosti da oni reagiraju osudom, podsmijehom, odbacivanjem, razočaranošću ili ljutnjom. Da bi izbjegli takve reakcije najbolje se **konformirati** s okolinom.

Nitko vas neće osuđivati ako ste kao većina i ako samo slušate što vam nadređeni kažu. Ta većina može biti zatupljena nelogičnim ideologijama i religijama, promovirati nasilje i mržnju, groteskno i zlobno ismijavati druge, dopuštati da ih se izrabljuje, prolaziti pokraj nepravde bez riječi, uništavati okoliš, živjeti u nezadovoljstvu, nesreći, bolesti, bojati se bilo kakve promijene, čak i one pozitivne... Što većina radi nije važno. Važno je samo da se ne razlikujete od većine i neće vas staviti na stup srama.

Mnogi ljudi se zanimaju za pitanja tipa tko je čovjek, od kud dolazi, kuda ide, što je svemir, kako funkcionira, kako se može biti sretan, što donosi zadovoljstvo u životu, zašto su brojni dobri ljudi i djeca bolesni dok zločinci uživaju zdravlje, što se doista događa u svijetu, što je stvarni povod ratova...???

Većina ljudi koje zanimaju ova pitanja ostaju na razini svoje znatiželje. U svojim glavama nejasno zamišljaju neke odgovore koje niti u svojim mislima nikad nisu definirali jer nikad nisu mislili o njima dulje od pola minute. To su takozvani materijalisti, ateisti koji niječu "duhovno" i religiju (vjerujući da je religija utjelovljenje duhovnog) u nemogućnosti da prihvate čak i njene okrnjene ideje smatrajući ih previše izazovnim. Oni se boje suočiti s neoborivim dokazima da "duhovno" postoji (Pod pojmom duhovno ovdje podrazumijevam ono što ne možemo iskusiti s pet osjetila). Ti ateisti redom se obrate pred smrt kad konačno shvate da opipljiva materija nije sve što postoji. Obrate se na neku religiju protiv koje su se borili uslijed straha da bi mogla biti točna. Ona jest djelomično točna, ali sadrži u sebi brojne rupe i laži.

Mnogi upravo traže odgovor u religijama. Njihova znatiželja ostaje nezadovoljena budući da religija daje nejasne i samo djelomično točne odgovore na ta pitanja (rekao bi da joj je to i zadaća). Neki ponekad pročitaju knjigu koja se bavi tim temama. U prvi čas i se čini da izazovne ideje koje stoje u tim knjigama imaju smisla, ali malo kasnije kad se "ohlade" kažu sami sebi: "Sve je to lijepo, ali ne znam da li je točno, a budući da je lakše imati svjetonazor kakav sam imao do sada i ništa ne raditi onda neću ništa mijenjati u životu iako mi je sada gotovo neizdrživo."

Samo malobrojni mogu prihvatiti ideje koje im se čine logičnim, a u kontradikciji su s materijalističkim svjetonazorom koji prevladava u svijetu. Još manje ih može živjeti po njemu (po pravilima koje takav svjetonazor implicira; ako vjerujete u zakon privlačenja i opću povezanost u implicitnom redu vi nećete krasti, dilati drogu, izrabljivati radnike i sl. jer znate da neugodni osjećaji slijede zbog toga što ste naškodili sami sebi. Ako ste samo svjesni tih istina u svjesnom duhu vi ćete trebati uložiti velik napor da se svladate, a često nećete izdržati "napasti". Ako ste doživjeli iz prve ruke mistična iskustva i ako vaša podsvijest vjeruje u te istine onda će vam se slijeđenje ideala činiti normalnim poput udisanja zraka.).

Mnogo ljudi se boji pričati o ovakvim temama s drugima. Boje se neprihvatanja, odbacivanja, podsmijeha, osude i kasnijeg ogovaranja ako bi iznijeli alternativni pogled na svijet. Nažalost često s pravom. Drugi bi vas mogli doista povrijediti navedenim postupcima zbog straha koji egzistira u njima. Oni vide da nemaju odgovore na ključna pitanja koja im se postavljaju i da tih odgovora nema tamo gdje ih je najlakše tražiti. Oni se boje da bi odgovori koje ne mogu prihvatiti ako ne promijene čitav pogled na svijet mogli ipak biti točni. Iz te njihove frustracije proizlaze negativni postupci kojima su kroz povijest redovito bili izvrgnuti istraživači, inovatori, znanstvenici i svi oni koji su našli nešto radikalno novo.

U ovoj digresiji smo vidjeli kako malo ljudi ima skrupula baviti se pitanjima koja zanimaju sve ljude, prihvatiti odgovor na njih čak i kad je za to potrebno potpuno promijeniti pogled na svijet, kad dođu do nekih saznanja podijeliti ih s drugima, te živjeti po tim saznanjima čak i ako se pojave problemi.

Većina ljudi je sklona prepustiti se da im drugi odgovaraju na elementarna pitanja na koja sami trebaju odgovoriti. Ne mislim da svi trebamo istraživati sve od početka. Možemo i moramo se koristiti iskustvima drugih da bi došli do nekih spoznaja. Ono što moramo učiniti sami jest da prihvatimo one odgovore za koje stvarno mislimo da su točni. Trebamo se upitati da li ja stvarno smatram da je neka spoznaja do koje sam došao točna. Ako je to slučaj, onda trebamo smoći snage i fleksibilnosti da prihvatimo taj odgovor.

Samozavaravanje je strogo zabranjeno.

Ja ne mogu jamčiti da je holografška teorija točna, da gmazovi stvarno postoje i rade nered u svijetu, da sreća dolazi iz nutrine čovjekova duha, a ne iz vanjskih podražaja, da religije nisu u stopostotnom pravu... Ja samo iznosim te tvrdnje jer mi se čine logičnima i točnima. Čitajući izvješća o paranormalnim pojavama, knjige o dosegima znanosti, djela velikih pisaca koji su promišljali o sličnoj problematici, slušajući o događajima u svijetu, gledajući svoja iskustva kao i ona drugih ljudi, slušajući ortodoksne vjernike i čitajući njihove časopise, raspravljajući s drugima o ovim temama ja sam došao do uvjerenja da su gore navedene hipoteze vjerojatne. Mislim da bi bilo korisno da i drugi čuju za njih. Netko može smatrati da su krive i nevjerojatne. Ako taj netko prouči dokaze i implikacije dokaza koje su navedene u tekstu i ima drukčije odgovore koje smatra točnima tada taj ima pravo pobiti navedene tvrdnje uz navođenje pogreške koju sadrže moje teze i davanje alternativnih teze. Taj netko može isto upoznati ljude sa svojim stajalištem. To bi bilo i poželjno jer se suradnjom više različitih izvora najlakše i najbrže može doći do novih i vjerojatnijih spoznaja.

Da bi održavali kontrolu u svijetu Bratstvo treba i vas za svoje agente. Vi ste njihov agent svaki put kad unaprijed odbacujete ljude i njihova mišljenja, osuđujete nešto bez da ste dobro saslušali o čemu je riječ, omalovažavate bližnje pred drugima, izigravate njihovo povjerenje, osuđujete njihove različitosti, uskraćujete im slobodu mišljenja, naturate im ideje o njihovoj beznačajnosti, nemoći, neznanju, nemogućnosti, slabosti, nesposobnosti, krivici, grijehu, gledate samo materijalnu korist, pokorno služite izrabljivaču unatoč nezadovoljstvu, osuđujete nezadovoljstvo drugih a i sami patite od njega, namjerno dajete krivu sliku o sebi da bi vas se drugi bojali i povlađivali vam, prepričavate uokolo što vam je osoba rekla u povjerenju ...

Zapitajmo se kad nas je zadnji put netko blago povrijedio, a mi smo odmah reagirali krajnjim mjerama? Kad smo se konformirali s okolinom u kojoj nam nije bilo ugodno, a kad je netko javno izrekao negodovanje onda smo ga napali zajedno s drugima ili samo stajali po strani ne dajući mu potporu? Kad nam je netko povjerio svoje osjećaje, a mi smo ga povrijedili osuđujući ga pred sobom i drugima, podsmjehujući mu se, omalovažavajući ga iako smo i sami osjetili iste osjećaje? Kad smo nekoga odbacivali ignoriranjem, zadirivanjem, ogovaranjem jer smo za njega čuli da je loš, a mi osobno u čovjeku nismo pronašli ništa loše?

Kad smo na nekoga projekcivali vlastiti osobine koje ne volimo kod sebe (ta projekcija nam je donijela osjećaje ogorčenosti, ljutnje, mržnje, potrebe za borbom protiv te osobe)? Kad smo intimno razgovarali s nekom osobom, a kasnije pričali okolo kako je ta osoba luda? Kad smo bili nezadovoljni na poslu i iza leđa vrbovali protiv šefa, a kad je se netko od radnika pobunio protiv malih plaća i dobio otkaz nismo ništa poduzeli?

...

Pitanja i primjeri su bezbrojni. Svi smo mi u nekoj mjeri "njihovi" agenti koji sputavaju druge u napretku. Svatko od nas se ponašao na navedene načine mnogo puta u životu. Potrebno je da što više reduciramo to ponašanje da nam ono ne postane navika. Što više vježbamo u teretani to ćemo više moći vježbati. Što više ljubavi dajemo to ćemo je više moći dati. Što više mržnje zračimo to ćemo je više moći zračiti. Sve je trening. Pobrinito se da vježbamo po programu koji će nam donijeti ono što želimo.

Razmotrimo sada kako izgleda željeni rezultat programa - prosvjetljenje.

2.DOŽIVLJAJ PROSVJETLJENJA

Ono za čim svi mi čeznemo je osjećaj ispunjenosti, sigurnosti, zadovoljstva, netraženja, nelutanja -pronalaska izvora sreće. Za taj pronalazak sreće nisu potrebni vanjski podražaji poput dobrog jela i pića, vožnje skupog automobila, života u modernoj kući, velike svote novca u banci, ludog provoda u disku, seksa s zgodnim ženama, putovanja po svijetu itd... Ne samo da nisu potrebni već niti ne mogu donijeti ništa od željenih ciljeva. Ti podražaji nisu loši kako tvrde religije. Kršćanstvo kaže da se moramo

prisiljavati

na apstinenciju i frustrirati deprivacijom ugodnih vanjskih podražaja za kojima čeznemo. Mi dakle moramo patiti i podnositi bol tješeći se da ćemo biti nagrađeni poslije smrti. Kako sam već rekao u poglavlju o religiji takav pristup je vrlo težak i neučinkovit. Stavlja nas u konflikt iz kojeg proizlaze bol i frustracije.

Ono što donosi pravo prosvjetljenje nije bol i frustracija. Kad mi stvarno doživimo "*nirvanu*" mi se ne moramo prisiljavati da živimo svoj ideale (rezoniranja na višim frekvencijama) i pri tom izbjegavamo vanjske podražaje koji bi nas mogli navesti na "grieh" tj. spustiti nas na frekvencije na kojima rezonira 3D vremenska omča. Prema iskustvima koja navode mudraci, vidovnjaci, mistici, sveci i jogiji nakon prosvjetljenja uslijed meditacije, vantjelesnih iskustava, susreta s Bogom i sl. oni više

nisu imali želju

baviti se "3D aktivnostima". Oni nisu imali želje da se njima bave unatoč tome što su mnogi od njih posjedovali izvanredne moći (poput telepatije, telekineze, bilokacije, sposobnosti materijalizacije materije, prekognicije...) kojima su mogli zarađivati milijune na kladionici, pljačkati banke, varati ljude, uspješno voditi biznis itd... Oni su se sasvim dobro osjećali s onime što su imali (nekoliko krpica tek toliko da ne hodaju goli svijetom... i da sitnica... potpuni i trajni unutarnji mir i zadovoljstvo). Nisu se trebali suzdržavati da opet duboko ne potonu u 3D omču.

Kad nastupi pravo prosvjetljenje psihički poremećaji nestaju ne zato što više ne postoje u implicitnom redu već zato što ih prosvijećeni više ne dekodira. Većina ljudi duboko zaglibljena u 3D omču i dalje dekodira te frustracije i čudi se kako to da prosvijećeni može normalno funkcionirati u situacijama kad bi oni osjećali još gore. Kad nestane psihičkih problema i poremećaja (koje svi mi koji i dalje čeznemo za 3D aktivnostima posjedujemo u većoj ili manjoj mjeri) onda nastupa i fizičko ozdravljenje. Ne može vas pogoditi nikakva bolest ako je vi sami ne dekodirate iz implicitnog reda.

Da bi pomaknuli kut dekodiranja i doživjeli prosvjetljenje potrebno je pronaći moćan izvor energije, napajanja pomoću kojega ćemo to napraviti. Sama svijest i volja nisu dovoljno moćni

da bi doveli do toga. Odgovor leži u različitim tehnikama meditacije kojima dolazimo u promijenjeno stanje svijesti koje dovodi do buđenja prirodnih moći u nama koje su inače inhibirane. Mi smo u svojoj prirodi čista viša svjesnost. Trebamo se pročistiti od iluzija i ostvariti svoju prirodu.

Mnoge tehnike meditacije zahtijevaju učitelja (guru), profinjene tehnike kako pravilno meditirati, veliku vjeru u uspjeh, posvećenost procesu i sl.

Jedna tehnika omogućava pristup svim pogodnostima prosvjetljenja jednostavnom procesom koji svatko može provoditi. Riječ je o solarnoj jogi (Surya joga, eng. Sungazing-zurenje u Sunce). Pogledajmo o čemu se radi.

3. O SOLARNOJ JOGI

UVOD I TEHNIKA

Radi se o vrlo jednostavnom i naizgled bizarnom postupku pomoću kojeg se može kut dekodiranja lako i bez velikog svjesnog napora kakvog slične tehnike meditacije iziskuju, dovesti u točku prosvjetljenja. Postoje neki dokazi da su takvu tehniku koristili brojni narodi u pretpovijesti ali i u bližim vremenskim razdobljima ima izvještaja o misticima koji su postizali rezultate koje se može postići prakticiranjem solarne joge. Kako to često biva sve do nedavno nitko nije javno dokazao učinkovitost same metode i proširio učenje po svijetu. Ipak je prije nekih petnaestak godina jedan Indijac imenom Hira Ratan Manek proučavajući drevna djela rekonstruirao samo proces i eksperimentirajući na sebi dokazao da stvarno djeluje. Manek je postigao službenoj znanosti neobjašnjive rezultate prakticirajući solarnu jogu. Čovjek ne jede od 1997. pa do danas. Sve što unosi u organizam su tekućine. Najviše pije prokuhanu vodu, ali u društvenim prigodama popije i čajeve ili mlijeko. Manek ne osjeća glad ili čežnju za jelom, a organizam mu besprijekorno funkcionira čak i bolje nego da jede (težina u granicama normale, idealni krvni tlak, šećer u krvi, nema acetona, nervoze, bezvoljnosti, slabosti, fizičkih i mentalnih bolesti, pada sposobnosti uslijed starenja). On ima 77 godina. Umjesto da poludi kao većina staraca u tim godinama i zatvori se u četiri zida on je vitalan, ima snažan glas, jaku sijedu kosu, putuje po svijetu i ljudima govori o svom svjedočanstvu. Možete ga čak i kontaktirati preko e-maila i upitati neko pitanje. Čovjek sam odgovara na poruke što sam zaključio iz gramatičke netočnosti samih.

Hira se podvrgnuo brojnim znanstvenim testovima. To ga i čini jedinstvenim. Naime postoji dosta mistika koji su prakticirali solarnu jogu, ali samo se Manek podvrgnuo strogoj znanstvenoj kontroli skupine liječnika i znanstvenika i time dokazao da nije prevarant. U prilog tomu ide i činjenica da on ništa ne reklamira, ne prodaje svoje "čudotvorne proizvode", ne traži novac, autorska prava, slavu, fanatične sljedbenike... Iz čovjekova govora se vidi da on govori iz svoga vlastitog iskustva. Sve što taj umirovljeni inženjer strojarstva posjeduje je nešto odjeće i novac za putnu kartu do mjesta na kojem će održati predavanje.

Tehnika koju Manek preporuča je na prvi pogled suluda i besmislena. Naročito ljudima koji su uvjetovani podsvjesnim mislima da je materija jedino što postoji (tu spadaju i oni koji svjesno priznaju postojanje nečeg višeg, ali to im samo govori razum u samozavaravanju, a ne i njihova podsvijest). Ako smo nešto naučili iz prethodnih poglavlja shvatili smo da mi sami stvaramo svoju stvarnost iz nekog kuta. Zdravlje, bolest, materijalno bogatstvo, siromaštvo, materijalizam, altruizam, mizantropizam i sebičnost, starost, mladost i sve što možemo iskusiti su kvalitete koje iz implicitnog reda dekodiramo našim fizičkim i "astralnim" tijelom. Što će se dekodirati ovisi kako su naše mentalno i fizičko "tijelo" programirani. Dobro je podsjetiti se na ove kategorije još jednom. Mi koji znamo za holografsku teoriju odmah ćemo shvatiti da se radi o promijeni kuta dekodiranja implicitnog reda. Iz tog novog kuta mi ćemo očitavati one osjećaje i događaje koje su očitavali svi oni koji su doživjeli prosvjetljenje. Kut dekodiranja se može promijeniti do kuta dekodiranja prosvjetljenja i na druge načine, ali ovaj je po momo mišljenju najjednostavniji i vrlo djelotvoran.

Detaljnije informacije o procesu i pogodnostima koje se mogu postići prakticiranjem solarne joge, svjedočanstva onih koji su je prakticirali, biografiju Hira Ratan Maneka, raspored predavanja i e-mail adrese za kontakt s Manekom možete pronaći na Internet stranici koju uređuje sam Hira R. Manek (www.solarhealing.com).

Tehnika je sljedeća: počnete gledati u izlazeće ili zalazeće Sunce 10 sekunda. Pola sata nakon izlaska i pola sata prije zalaska Sunca UV indeks je jednak 0. UV indeks je relevantna mjera za čovjeka jer se izračunava uzimanjem u obzir količine zračenja i njegove štetnosti na ljudski organizam. Zato nećete oslijepiti kad gledate u Sunce pri indeksu manjem od 2 (najbolji je indeks manji od 1, ali oštećenja neće nastati niti kad on ne prelazi 2). To je i razumljivo. Naime u velikim količinama najštetnije zračenje za ljudsko oko i tijelo općenito je UV zračenje (ultra – violetno zračenje). Ono ima kraće valne duljine od svjetlosti. Kroz atmosferu se prvo rasprši zračenje kraćih valnih duljina (Tijekom dana nebo je plavo jer se plava boja – najkraće valne duljine u vidljivom spektru, rasprši već u višim slojevima atmosfere. Do nas dolazi zračenje dužih valnih duljina. Kroz debeli presjek atmosfere kroz kojih prolazi svjetlost zalazećeg sunca rasprši se svjetlost i duljih valnih duljina tako da do nas dolazi samo crveni dio spektra (koji ima najdulje valne duljine). Zato je nebo crveno na zalasku. Dakle koncentracija UV zračenja na zalasku sunca je minimalna. Neće nastati nikakva oštećenja vida ako gledate Sunce u tom

sigurnom razdoblju i ako se pridržavate postupnog povećanja minutaže. To ne znači da ne biste oslijepili gledajući u podnevno sunce taman bilo ono iza oblaka ili tijekom pomrčine (kad do nas ipak dolazi neka nezanemariva količina UV zraka. Oblaci su loš filter za UV zrake!). Za brži i jači efekt trebate stajati bosih nogu na čistoj zemlji ili pijesku. Svakoga dana povećavate minutažu za 10 s. Za nekih 3 mjeseca trebali biste doći do 15 minuta gledanja u Sunce (ako svaki dan budete moći prakticirati vježbu). Tada ljudi koji su se pridržavali HRM uputa redovito izvještavaju o većoj emocionalnoj stabilnosti, smirenosti, zadovoljstvu s onim što imaju, rasterećenosti uslijed popuštanja briga, relaksiranosti uma, boljem raspoloženju. Problemi ne nestaju iz života onoga koji prakticira solarnu jogu, ali zato ih dotični lakše rješava tako da ne gubi energiju na popratni stres, frustracije, depresiju ili beznađe. Kad naiđu problemi ti se osjećaji automatski pojavljuju kod osobe koja je čvrsto zatvorena u 3D omču (onaj tko se brine za nabavu ugodnih vanjskih podražaja koje nužno povezuje s materijalnim dobrima ili položajem iz kojih ta materijalna dobra može sebi lako namaknuti). Snagom volje, tehnikama opuštanja, uporabom razuma mi možemo donekle kontrolirati te zvijeri, ali one i dalje nastavljaju egzistirati u nama. Ljudi koji su doživjeli učinke nakon 15 minuta izvještavaju o nestajanju negativnosti iz njihovog uma.

A kad iz uma nestanu negativnosti tada se te negativnosti ne mogu pojavljivati niti u vanjskom svijetu. Nakon 30 minuta gledanja u sunce (6 mjeseci) sungazeri izvještavaju o nestanku svih fizičkih bolesti čak i onih smrtnih, neizlječivih konvencionalnim metodama (rak, AIDS, dijabetes, osteoporoza...). Čak se i prirodni proces starenja usporava. Liječnici koji su pregledali Hira Maneka nisu ustanovili za njegovu dob uobičajeno odumiranje neurona u njegovom mozgu. Čovjek fizički izgleda odlično i ne pati od nikakvih bolesti.

Nakon 9 mjeseci gledanja u sunce trebali bi doći do 44 minute. Tada nestaje glad jer se stanice tijela počinju energizirati i više im nije potreban sekundarni izvor energije (hrana). Nakon početnog gubitka težine ona se stabilizira i ne nastavlja padati kako bi trebala. Čovjek se osjeća pun energije i elana, povezan s bližnjima (i daljnijima), ne želi nauditi nikome, ne žudi za materijalnim. Da tijelo ne može koristiti sunčevu energiju (čini se da su stanice vidnog živca, pinealne žlijezde, produžene leđne moždine i hipotalamusa fotoreceptivne) onaj tko gladije duže od 5 dana bi trebao biti umoran, bezvoljan, razdražljiv i životinjski željan hrane, slab. A to kod sungazera "non-eatera" ("onih koji ne jedu") nije slučaj.

Nakon što je sungazer dostignuo 44 minute gledanja u sunce treba prestati povećavati minutažu i postupiti na slijedeći način: dodatnu godinu gledati u Sunce 15 minuta dnevno ili 45 minuta dnevno hodati bosonog po zemlji ili pijesku. Ovo drugo se čini nemogućim u našim krajevima u kojima zimi bude hladno, a i nema lijepe gole zemlje za ugodan hod. Dakle još dodatnu godinu valja gledati 15 minuta dnevno u sunce. Nakon toga je proces energiziranja tijela završen i postali ste "solarni čip". Da bi ste ostali energizirani dovoljno je da s vremena na vrijeme nešto sunčeve svijetlosti padne na vas. To se može postići običnim izlaženjem iz kuće.

Ali dug put je do tada. Manek preporuča i pije vodu koju ostavite na suncu u staklenoj posudi nekih pet sati. Prema Maneku ta voda se energizira i vrlo povoljno djeluje na organizam (tzv. "sun-charged water" – voda napunjena sunčevom energijom). Iako se čini da ta voda ima u najbolju ruku placebo efekt ne možemo odmah isključiti njeno povoljno djelovanje (u svakom slučaju ne može imati negativno). Ako ništa onda zato što iz nje vrlo brzo ispari klor pa ima bolji okus.

HOLOGRAFSKO OBJAŠNJENJE SUNGAZINGA

Danas još uvijek ne postoji službeno znanstveno objašnjenje "hrm fenomena" (kako neki nazivaju rezultate koje je hrm postigao). No službena znanost ne može objasniti niti gravitacijsku silu (teorija kvantne gravitacije koja bi trebala objasniti zašto se gravitacija uopće pojavljuje još nije postavljena) pa opet nitko ne može poreći njeno postojanje. Evo što ja mislim da se događa:

Poznato je da sunčeve zrake (i svjetlost općenito) potiču međuostalim u ljudskom tijelu proizvodnju nekih hormona (serotonin, endorfini) koji povoljno utječu na raspoloženje, smanjuju osjećaj boli, jačaju imunitet i sl. To je vrsta neke prirodne droge. Samo što ta "droga" ne izaziva ovisnost, i oštećenja organizma za razliku od one koju umjetnim putem ubrizgavamo u organizam (uključujući alkohol, antidepresive, anaboličke steroide itd...). Smatram da se isti rezultati ne mogu postići intravenoznim uzimanjem tih "hormone sreće" sintetiziranim u laboratoriju. Analogan primjer je s anaboličkim steroidima i bodybuildingom (zapravo je bodybuilding nevjerojatno analogan s sungazingom. Oba procesa zahtijevaju vremena, upornosti, discipliniranost, a nisu sami po sebi komplicirani za provoditi. Stoga ću često upravo davati parabole o sungazingu kroz bodybuilding). Naime fizičko vježbanje uz hranjenje prirodnom hranom (na stranu sada non-eating by sungazing) pridonosi fizičkom i mentalnom zdravlju pojedinca. Nakon dosta upornosti i vježbanja može se postići mišićava figura koja odražava prirodan odgovor tijela na konstante napore (vježbanje). Uzimanjem steroida taj se izgled (u najmanju ruku taj izgled) može postići puno brže i s puno manje napora. Ali steroidi uništavaju organizam (kumuju infarktu, moždanom udaru, začepljenju krvnih žila, impotenciji, agresivnosti...). Prirodno vježbanje je dobro jer se na prirodan način (tj. od "Boga", "Evolucije", "Prirode" ili kako god hoćete, potvrđen način...) postižu željeni rezultati. Ti rezultati se mogu postići i na umjetne pionirske načine, ali onda su nuspojave vrlo vjerojatne.

Isto tako je i sa sungazingom. Uzimanje samih hormona sreće ne može nam donijeti rezultate i pozadinu tih rezultata koje nam donosi sungazing. Kako sam već rekao pri prakticiranju sg se oslobađaju hormoni sreće (isto kao i pri vježbanju u teretani). Oni nam pomažu da budemo dobrog raspoloženja, zdravlja, optimistični, druželjubivi i simpatici drugima. I to ne samo na

svjesnoj razini već i na onoj podsvjesnoj (što je ključno pitanje koje treba istražiti: kako sunčeve zrake utječu na podsvijest tako da se ona mijenja nabolje?). Svijest i podsvijest surađuju i usmjerene su na isto! U materijalnom svemiru to ne znači apsolutno ništa. Ali mi ne živimo u materijalnom već u holografskom svemiru u kojem su svijest i podsvijest koje surađuju najjača kreativna (destruktivna) sila.

Practicirajući sg mi na prirodan način, automatski, bez napora postizemo da nam pozitivne misli ulaze u podsvjesni sustav vjerovanja. Budući da svijest i podsvijest surađuju u manifestaciji konstruktivnih ideja (beskrajne ljubavi), te se kvalitete i manifestiraju u vanjskom svijetu. Posljednja prepreka je DNK kod koji sputava 100% prenošenje pozitivnih ideja iz uma u stvarnost. Ali DNK je podređen mislima (kao što smo vidjeli u prethodim poglavljima). Stoga se kako proces odmiče i on počinje mijenjati. Zato na kraju nestaju sve fizičke bolesti, mane, pa čak i potreba za hranom. Mijenjajući svoj "hardware" koji dekodira stvarnost mi mijenjamo svoju stvarnost. U toj novoj stvarnosti su manifestirani tijelo koje ne treba hranu, kojem ne smetaju hladnoća, virusi i bakterije, koje bitno ne propada starenjem... i um koji u sebi nema frustracija, straha, boli, devijantnosti, želja čije izvršenje vodi boli drugih...

Možda ćete neke od ovih simptoma osjetiti prije nego sam proces privedete kraju (prije nego postanete solarni čip). Ali tada će vam biti dosta ne gledati u sunce 3-4 dana i simptomi će nestati kako su i došli (neprimjetno; niti sami ne znate kad ste dobili neku beneficiju, samo se jednog dana osvrnete i vidite da je tu. Isto tako je i s gubljenjem beneficija samo što se sada probudite i vidite da ste opet u staroj stvarnosti.).

PRO & VERSUS: KRITIKA I OPRAVDANJE SUNGAZINGA

Skeptični kritizeri će reći kako je sungazing prejednostavna metoda i prelaka da bi bila moguća. Možda tehnika i jest jednostavna, ali nije niti malo laka. Treba nadvladati prirodni strah i skeptičnost koji je u nama ugradilo materijalističko društvo i mainstream znanstveni establišment. Treba prevladati i skeptičnost te vrlo vjerojatno podsmjehivanje bližnjih tj. prijatelja, obitelji... A da ne govorim o tehničkim problemima tipa gdje se može vidjeti izlazak i zalazak sunca, hoće li vas prolaznici zgroženo gledati... Koliko je strah od sunca prisutan u ljudima osvjedočiti ćete se kad nekome idete ispričati o tehnici. 95% ljudi imaju materijalistički uvjetovanu podsvijest. Oni će možda i prihvatiti holografski svemir na razini teorije. Lako je pozitivno vrednovati teoriju koja nam ništa konkretno ne govori. Svatko može reći: "Da, moguće je da je to tako, a možda i nije..." i ne raditi ništa na sebi. Ali kad im se izloži praksa mijenjanja kuta dekodiranja oni će ustuknuti.

Moja molba skeptičnima bi glasila: dođite do 2 minute (počevši od 10 sekundi potrebno je za nekih 12 dana) sungazinga. Garantiram vam da neće nastati slijepilo ili bilo kakvo trajno oštećenje vida. Ako ne vidite nikakve pozitivne rezultate odustanite od vježbe. Nema štete. Dokazali ste da to na vas ne djeluje. Ali ako vježba poluči pozitivne rezultate onda ste glupi ako prestanete raditi ono što vam godi. Nažalost postoje ljudi toliko skeptičnog i zatvorenog uma da neće niti probati osporiti rezultate eksperimentom već će samo izjaviti čuvenu rečenicu: "To nije moguće! To nije točno! To normalna osoba ne može! Ljudi su do sada sve otkrili što se otkriti moglo, a kad to nije već otkriveno znači ne postoji!".

Nadalje o jednostavnosti i lakoći načina kako postati solarni čip: za završiti proces sungazing treba ogromna upornost i volja. Danas diljem svijeta niču Internet stranice na kojima zanesenjaci slični meni govore o svojim iskustvima sa sungazingom. Ali većina tih ljudi je na početku procesa ili u najboljem slučaju na sredini. A za postati solarni čip kojem ne treba hrana i kojem se neće isprazniti baterije jer je on baterija, potrebne su negdje dvije godine života u sunčanim krajevima (9 mjeseci za doći do 44 minute, godinu dana hoda bosih nogu po goloj zemlji ili 15 minuta gledanja dnevno). Na početku procesa je dovoljno ne gledati u sunce 2-3 dana i "baterija vam je prazna". Entuzijazam popušta, volja i motivacija također. Vrlo lako je odustati. Pokušajte neku najjednostavniju radnju raditi dvije godine svaki dan. Lako? Nimalo! Nije niti čudo što se sve primitivne kulture nisu sjetile ovakve metode. Postoje indicacije da se solarna joga prakticirala u prošlosti u nekim kulturama. Tehnika Sury joge (još jedno ime za sungazing) je zapisana u Vedama, kao i popratni efekt non-eating. Tj. nije to niti nedavni izum kojega se nitko nije u prošlosti sjetio.

U razgovoru sa jednim velikim kritičarem i protivnikom sungazing metode zapazio sam glavne kritike i točke na koje se te kritike odnose. Kao prvo odmah se kao glavni cilj sungazinga navodi ne jedenje. A prestanak gladi je samo jedan od simptoma koji se javlja tek pri samom kraju procesa. Potpuna i permanentna apstinencija od hrane moguća je samo "najboljim vježbačima metode". Nije moguće da svi postignu jednako nevjerojatne rezultate. Kao dodatni argumenti navode se da životinje moraju uzimati hranu iz sekundarnog izvora (ne iz sunca direktno), da primitivni ljudi ne prakticiraju sg, da bi se tako jednostavan metoda otkrila već prije i sl.

Drugi set kritika je upućen na navodnu štetnost za oko. Veže se da je očna leća konveksnog oblika. Konveksna (sakupljačka) leća sakuplja svjetlost (i općenito zračenje, uključujući infracrveno i UV zračenje) i koncentrira ga u točku (što je i princip vida). Kako je sunce jak izvor svjetlosti to bi moglo biti opasno za žutu pjegu (mjesto u oku na koje padaju zrake svjetlosti i gdje se stvara slika). Postoje neki slučajevi retinopatije (pojava crne pjege u sredini vidnog polja) i mrežnice (zamućenje očne leće koje može lako dovesti do sljepila) kod ljudi koji su prakticirali sungazing. Kad su pokusnim životinjama dali LSD (koji širi zjenice) i izložili ih visokoj koncentraciji UV zračenja one su oslijepile. UV zračenje vodi sljepilu. To je čista fizika, logika, statistika, povijest i medicina. Dobro jest. Zaključak je sljedeći: svi sungazeri koji su normalni

ljudi, a ne fakiri s čudnim sposobnostima će oslijepiti prije ili poslije. Eventualni prosperiteti od sungazinga su rezultat na opasni način definirane vježbe. Isti rezultat se mogao na mnogo bezopasniji i lakši način postići autogenim treningom, odlaskom u Crkvu, mantričkom meditacijom i sl.

Pogledajmo što ista pseudo-fizika, logika itd... govore o jednoj sasvim drugoj, općeprihvaćenoj vježbi zvanoj bodybuilding (na stranu steroidi, proteini, freakovi koji se iscrpljuju do krajnjih granica i sl. Govorim o umjerenom, redovitom fizičkom vježbanju u teretani za koje će se svaki liječnik složiti da je dobro za zdravlje.)

Redovitom vježbom se može postići atletska, mišićava figura. Također se oslobađaju već od prije spomenuti hormoni užitaka endorfini. Tako bodybuilding može pomoći osobi da se lakše nosi s ne uvijek ružičastom svakodnevnicom.

Uхватimo se mišićave figure. Da li takav rezultat postižu svi ljudi koji kroče u teretanu? Postiže li se to odmah? Da li životinje vježbaju podižući kamenje, granje, praveći sklekovne i sl. i postižu mišićavu figuru na taj način? Ja nisam vidio tako što u prirodi.

Mala digresija: Nije to neka procedura vježbanja. Niti je potrebna svemirska tehnologija za konstrukciju sprava za vježbanje. Pa opet ljudi nisu do polovice 20. stoljeća znali što je bodybuilding, teretana... Dakle ako ljudi u 5550 godina poznate kulture nisu izumili nešto tako jednostavno, to onda ne može postojati i biti dobro! Bodybuilding ne može biti učinkovit! Kao i sve što je jednostavno, a izumljeno u zadnjih pedesetak godina. To kaže pseudo povijest.

Natrag na znanost. Ljudima i životinjama je prirodno koristiti tijelo za rad npr. lov, obrađivanje zemlje, borbu s predatorima. Ne za nekakvo dizanje utega! Napravimo sljedeći eksperiment: dajmo čovjeku sa slomljenom kičmom (analogno životinjama pod LSD-om) uteg od 50 kg da ga podigne na čučanj. Ups! Čovjeku je pukla kičma i ostao je invalid.

Teret krivi kralješnicu. Može dovesti da ozbiljnih deformacija. Zabilježeni su slučajevi kad su ljudi išli u teretane i iskrivili kralješnicu (vježbajući nepravilno. Inače kičma, vrat, stražnjica i stopala vam moraju biti u jednoj ravnini. Ako se krivate pod velikim teretom... iskrivit ćete se).

Kad na uteg djelujete silom on na vas djeluje jednakom protusilom. Ta protusila često ponavljana vam na poslijetku iskrivi kičmu. Fizika, treći Newtonov zakon.

Zaključak: svi bodybuilderi osim eventualnih bodybuilding-fakira (koji mogu sjediti na čavlima bez ozljeda) će iskriviti kralješnicu. Eventualni prosperitet od vježbanja i mišićava figura su rezultat na opasni način definiranog postupka. Isti rezultat se mogao na mnogo bezopasniji i lakši način postići radeći u polju, na baušteli i sl. Još će vam platiti rad na gradilištu ili u polju, a teretanu vi sami morate plaćati!

Je sam li vas uvjerio da nikad ne odete u teretanu? Da fizički aktivni ljudi trebaju ozbiljnu pomoć i odvraćanje od svojih pogubnih navika? Za vaše dobro se nadam da jesam jer u protivnom možete postati invalid!

Na internetu (www.wikipedia.com) se nalaze još neke kritike. Evo nekih koje su mi upale u oko: povećano izlaganje suncu (dok ujutro ili uvečer gledate u sunce) može dovesti do raka kože. Ovo je toliko glupo da i ne zaslužuje komentar. Naime UV indeks je u prvih sat vremena nakon izlaska najviše 2. Mnogi ljudi se sunčaju u sred podne pri UV indeksu 11+. Mislim da je nekih 5 minuta izloženosti UV indeksu 11+ ekvivalentno dvosatnom izlaganju pri indeksu 2. Izišli ste u podne iz kuće do dućana i napravili si veću štetu nego da ste 3 dana gledali 45 minuta u sunce.

Zatim se kao poslastica navode slučajevi kad su ljudi oslijepili gledajući pomrčinu sunca. Nitko vam i ne savjetuje da gledate u potamnjele sunce (tako da vam se zjenice rašire) koje emitira punu dozu UV zračenja (koje doista jest opasno u velikoj količini). Čak je i tada sljepilo reverzibilno (nije trajno) iako su zabilježeni slučajevi trajnog sljepila.

Ipak se čak i na toj službenoj mainstream stranici (wikipediji) sg ne osuđuje u potpunosti i ističe se činjenica da danas ne postoje čvrsti znanstveni dokazi niti za niti protiv sg.

Ako se budete pridržavali kodeksa (ne kao neki freakovi koji čuju za ovo pa odu taj dan buljiti u jako sunce 15 min i poslije vide sjene) koji podrazumijeva postupno privikavanje očiju na jaku svijetlost nećete oslijepiti. To svjedoči sve veći broj ljudi diljem svijeta koji prakticiraju sg. Upišite na google "sungazing" i vidjet ćete mnoštvo rezultata. 99% njih podržava sungazing. Samo se negdje sporadično spominju potencijalne opasnosti i činjenica da vam službeni alopatski

liječnici neće preporučiti ovu metodu.

Hira Ratan Manek je aktivan već skoro desetak godina. I dan danas naviješta ljudima diljem svijeta svakodnevno svoju metodu. Mnogi je i iskušaju. Recimo da je do sada nekih 2000 ljudi iskušalo metodu (Izlanuo sam neki broj. Stvaran broj prakticera je vjerojatno višestruko veći). Ako ljudi osljepljuju od sunca onda je njih barem 100 (5% od 2000) trebalo oslijepiti. Netko od tih sto ljudi bi bio dovoljno savjestan da upozori ljude na luđaka koji im želi nauditi govoreći im da rade nešto od čega je on oslijepio. Taj glas očajnika bi se promolio svijetom i Manek bi bio u nevolji. Ali to se nije dogodilo. Evo malo logike: Ako A nije B, a B je C onda A nije C. Ako prakticiranje sg osljepljuje tj. sungazing proizvodi slijepce, razočarane, slomljene idealiste (valjda željne osvete ili barem upozorenja drugih na slijepu ulicu), a takvih ljudi nema, onda prakticiranje sg ne vodi sljepilu.

Ako vas ovo nije uvjerilo u potencijal koji svi mi imamo, onda vas ne bi uvjerio niti čvrsti znanstveni dokaz da je svemir holografski, da su paranormalni fenomeni zapravo normalni, da je sungazing valjana metoda... Ali to je vaš izbor. Vi imate pravo da iskusite kako to izgleda kad imate paničan strah od bilo kakvih novina i promjena (čak i na bolje). Jedna nesretna, stara žena je nakon 10 minuta jadikovanja o svojim nerješivim problemima počela ujedanput tvrditi kako je provela i kako još uvijek provodi sretan, uspješan i poželjan život. Kako? Pročitala je knjigu samopomoći? Ne! Rekao sam joj da si može sama pomoći samo tako da napravi neke "nevine" promjene u svom životu umjesto kolotečine u kojoj se svakodnevno nalazi i tako si razbije monotoniju koja je ubija. Nažalost danas u svijetu ima velik broj takvih ljudi.

Zaključak

Upravo bi solarnom jogom završio ovaj kratki sažetak brojnih knjiga koje objašnjavaju kako funkcionira naš svemir. Dane teorije mogu odgovoriti na pitanja što je naš svemir, kako funkcionira, tko smo mi i kakvu ulogu imamo, postoji li vrhovno biće, kako si možemo pomoći?

Iako sam iznio brojne pesimistične informacije u tekstu koje mogu kod čitatelja pobuditi strah, vidimo da se nemamo čega bojati jer postoje tehnike i načini kojima možemo izaći iz neznanja, straha, boli, mržnje, frustracije 3D vremenske omče. Samo treba imati dobru volju i ustrajnost te nadvladati strah od drugih koji bi nas mogli pokušati povrijediti ako postanemo različiti od njih tj. ako se izdignemo iz najčvršćeg stiska 3D omče. Jednom kad to napravimo problemi neće prestati nailaziti (ipak ćemo se još uvijek nalaziti u omči), ali mi ćemo ih lako moći riješiti jer ćemo rezonirati na višim frekvencijama na kojima nema dekodiranja štetnih popratnih efekata problema. Nas ne pogađaju problemi već popratni efekti koji automatski dolaze s problemima. Mi ćemo preuzeti kontrolu nad svojim životom kad preuzmemo kontrolu od automatskog pilota. Time nećemo samo pomoći sebi već i svijetu općenito. Svojim prosvjetljenjem pomažemo izgradnji raja na zemlji. Čak i da zanemarimo telepatski prijenos misli (bilo pozitivnih bilo

negativnih), kolektivni um (koji modeliraju misli svih ljudi, pa i naše) do poboljšanja drugih će doći kad oni neposredno vide naše pozitivne rezultate. I oni će htjeti postići isto. Tako će u se u svijetu oformiti kritična masa ljudi čije misli rezoniraju na visokim frekvencijama. Preporod čovječanstva treba doći s mikrorazine tj. od svakog pojedinca. Nemoguć je preporod koji će izmisliti neka vlada, ideologija, religija, filozofija... Sam aparat koji bi trebao provesti preporod nije doživio isti. Neuspjeh takvog pristupa najbolje dokazuje komunizam. Napori za postizanjem takvog preporoda čovječanstva s makro-razine su analogni naporima svjesnog uma za postizanjem prosvjetljenja pojedinca. Rezultati su trenutačni, iziskuju ogromne količine energije, a imaju redovito kontra-učinke. Kad se oformi kritična masa prosvijećenih ljudi negativnosti će automatski, bez napora nestati iz našeg društva. Ja sam naveo jedan način kako postići prosvjetljenje na osobnoj razini. Vrijeme da se počne s tim procesom je odmah ili sada.

Kraj

